

GORJ TURISM *Brand Romanesc din 1998*

Jud. Gorj, Targu-Jiu, Zona Garii -, B-dul Republicii, Bl. 30, Parter;

Tel. 004-0253.22.74.35; 0745.30.44.77;

Email: rezervari@gorjtourism.ro Licenta Touroperator nr.155;

CUI: RO 10581199; J18/185/1998;

Membra A.N.A.T., A.P.P.T.GORJUL

www.gorjtourism.ro

DRUMUL MANASTIRILOR

Manastirea Lainici

Manastirea Lainici este o manastire ortodoxa de calugari din Romania situata in defileul Jiului, judetul Gorj la 32 de kilometri de Targu-Jiu și la 25 de kilometri de Petroșani, aparține de Arhiepiscopia Craiovei, Mitropolia Olteniei. Manastirea are hramul *Intrarea in Biserica a Maicii Domnului*.

Biserica veche a manastirii, construita la inceputul secolului al XIX-lea, apare in Lista monumentelor istorice din județul Gorj .

Actuala sosea ce tranziteaza trecatoarea din Defileul Jiului a fost construita incepand cu anii 1880 de meșteri pietrari adusi din Italia. S-a continuat in perioada interbelica si s-a asfaltat abia dupa anii `50. In paralel, incepand cu perioada interbelica, s-a construit și linia ferata Bumbesti-Jiu – Livezeni avand 38 de tuneluri. Pana in 1880, trecatoarea principala intre Oltenia și Ardeal, din zona Gorj și Hunedoara, era Pasul Vulcan, *drumul lui Mihai Viteazul*, pe acolo pe unde a trecut domnitorul Țării Românești, in anul 1600, cand a unit pentru prima data Principatele Romane. Se pornea din Turcinești, se trecea prin Schela, Arsuri, Pasul Vulcan, la o altitudine de 1621 m, si se cobora in Vulcan, Paroșeni, Valea Jiului. Manastirea Lainici era izolata total. Se ajungea foarte greu aici pe carari, pe marginea albiei Jiului.

Denumirea de „Lainici” nu are origini clare. S-au emis diferite ipoteze etimologice, privind toponimia, dar au ramas incerte la nivel interpretativ. O interpretare etimologica a cuvintului „Lainici” il considera de origine greceasca: in greaca veche, „lainos” inseamna „de piatra”, in cazul nostru, „trecatoare prin munți de piatra”. Alta interpretare, mai plauzibila, ar fi aceea ca termenul ar deriva de la numele unui trib geto-dac, al „Lailor”, care este binecunoscut prin secolele al IV-lea – al V-lea impreuna cu al „bessilor” în zona Sarmisegetuzei, la circa 80 km distanta de Lainici. Adevarul ramane inca nedescoperit. Vechimea Sfintei Manastiri Lainici se pierde in negura vremii necunoscandu-se oficial și istoric inceputurile sale. Dupa traditie, in secolul al XIV-lea Sfantul 2XS+`+016kjjjCuviosul Nicodim de la Tismana a fost trimis in Țara Romaneasca pentru a susține ortodoxia și pentru a da un suflu nou bisericii. El s-a așezat intr-o peștera langa manastirea Lainici. Tot Sfantul Nicodim a

ctitorit manastirea Vodița de langa Drobeta Turnu Severin si Manastirea Tismana, in preajma careia a sihastrit pana la sfarsitul vietii sale. Importanta așezământului a fost sesizata si de imparatasa Maria Tereza, care, prin generalul Bukow, a distrus intre 1750-1765 (in 15 ani) sute de asezaminte ortodoxe in Transilvania. Schitul, desi nu era in Imperiul Austro-Ungar, aflat la cativa kilometri de granita, a cazut victima mării prigoane antiortodoxe a puterii imperiale de la Viena. Biserica ctitorita din sec. XIV-lea – al XV-lea ar fi fost distrusa in acea perioada.

Cazare in apropiere : Hotel Europa - Targu Jiu, Hotel Gorj - Targu Jiu, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agenția Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Tismana

Într-un peisaj fermecător, asemenea unui castel medieval cu bastioane la colțuri, mănăstirea Tismana este așezată pe vârful de stâncă, pe muntele Stârmina, înconjurată de culmi împădurite și stâncoase, lângă gura întunecată a Peșterii Sfântului Nicodim și de sub ale cărei ziduri țâșnește apa, rostogolindu-se în cascadă, cu o cădere de cca 40 m în râul Tismana.

Mănăstirea Tismana este cel mai vechi așezământ monahal inca in functiune din Țara Românească si a fost ctitorita de cuviosul Nicodim.

Biserica Mănăstirii Tismana a fost sfințită la 15 august 1378 cu hramul "Adormirea Maicii Domnului", fapt întărit documentar de hrisovul Voievodului Dan I din 1385, 3 octombrie, care se păstrează și astăzi. Ea este construită în stil bizantin, plan triconc, cu ziduri de piatră foarte groase, cu trei turle pe naos, pronaos și pridvor și este susținută de contraforți și de pridvorul ce înconjoară pronaosul și o parte din naos.

De-a lungul timpurilor, datorită deselor prigoane ale păgânilor asupra țării noastre, Mănăstirea Tismana a suferit mai multe distrugerii și transformări, multe refaceri și donații din partea voievozilor Basarabi și a unor boieri înstăriți, mănăstirea fiind ctorie voievodală și un puternic loc strategic. În 1520 voievodul Neagoe Basarab a acoperit biserica cu plumb; în 1541 domnitorul Radu Paisie a făcut chenarele și ușile bisericii mari; Matei Basarab a făcut biserica mică a spitalului mănăstiresc (1650), clopotnița și a dăruit un clopot mare; marele ban al Craiovei Cornea Brăiloiu a refăcut chiliile și casele egumenești, de asemenea a făcut mari donații mănăstirii; Jupâneasa Stanca Glogoveanu a refăcut pictura (1733 și 1766) și ușile bisericii (1782). Importante dani și obiecte de cult a făcut Constantin Brâncoveanu.

La început biserica a fost zugrăvită într-o singură culoare, în ocru, cu figuri geometrice și florale. Prima pictură iconografică a fost executată abia în secolul XVI (1564) de pictorul Dobromir din Târgoviște. Această pictură în culori vegetale se află și astăzi pe pereții din pronaos fiind cea mai veche pictură bizantină ce se păstrează în Țara Românească.

Muzeul Mănăstirii are o bogată colecție de picturi murale (provenite din pronaos, pictura din 1766), icoane vechi pe lemn, obiecte de cult, cărți vechi, veșminte, ușile vechi ale bisericii (1782) și altele. În biserică se găsește o raclă de argint, executată de artistul plastic Gheorghe Stoica din București în 1980, care conține trei părțile de Sfinte Moaște: de la Sfântul Nicodim degetul arătător de la mâna dreaptă și crucea de plumb ce o purta la gât, de la Sfântul Ignatie Teoforul și Sfântul Ioan Gură de Aur.

Cazare in apropiere : Pensiunea Campia Soarelui - Pades, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Polovragi

Manastirea Polovragi este situata la nord-est de Tg. Jiu, pe soseaua Tg. Jiu - Rm. Valcea, intr-un cadru pitoresc, la poalele muntelui Piatra Polovragilor, la 18 km de Horezu, in apropierea pesterii Polovragi. Intrarea in incinta manastirii se face printr-o poarta masiva din lemn, frumos sculptata, pe care scrie : "Bine este cuvatat cel ce vine intru numele Domnului". In partea dreapta a portii este o frumoasa troita din lemn sculptat, pe postament de beton, inchinata eroilor si martirilor Romaniei.

Recentele cercetari istorice stabilesc vechimea manastirii Polovragi in jurul anului 1505, ctitori fiind Radu Comisul si Patru Spataru, fiii marelui boier Danciu Zamona mentionati intr-un hrisov emis la 18 ianuarie 1480 de voievodul Basarab cel Tanar. In 1629, in timpul domnitorului Alexandru Ilies, manastirea intra in posesia jupanului Paraianu Milescu, ban al Craiovei. Timp de un secol si jumătate, documentele nu mai pomenesc nimic despre aceasta manastire. In 1643 Danciu Paraianu, construiește biserica actuala, cu ajutorul domnitorului Matei Basarab.

Hrisovul emis la 6 iulie 1648 de Matei Basarab, constituie prima atestare documentara a bisericii.

Inchinata Sfântului Mormant de cel de-al doilea ctitor al sau manastirea este rascumparata de domnitorul Constantin Brancoveanu de la Patriarhul Dositei al Ierusalimului, in anul 1693 si facuta metoc al manastirii Hurez.

In timpul domnitorului Constantin Brancoveanu s-a restaurat biserica, careia i-a inaltat turla si i-a adaugat un pridvor in stil brancovenesc, s-a zugravit interiorul, a refacut chiliile, clopotnita, precum si zidurile de cetate. In timpul stapanirii austriece asupra Olteniei a fost trecuta in randul manastirilor corespunzatoare fortificatiilor defensive. Generalul Stainville a ales-o drept resedinta, adapostind intre zidurile ei un batalion de osti (1718-1739). Mai tarziu, la 27 aprilie 1802, manastirea a fost pradata de trupele talharesti ale lui Pasvantoglu. Legenda spune ca atunci calugarii - au ascuns in apa Oltetului odoarele manastirii.

Biserica manastirii Polovragi cu hramul "Adormirea Maicii Domnului" este zidita in stil bizantin, avand forma trilobata cu abside laterale. Turla este de forma poligonala, cu firide largi, ornamentate in partea superioara si acoperita cu tabla ca si biserica . Naosul si pronaosul sunt spatioase, avand practic aceeasi marime.

Catapeteasma executata din lemn de tei, reprezinta o adevarata capodopera a vechii sculpturi romanesti, avand o bogata ornamentatie cu impletituri florale. Pridvorul in stil brancovenesc este spatios, deschis, sustinut de opt coloane din piatra. In pridvor este piatra funerara a surorii ctitorului.

Pictura de traditie bizantina, executata in fresca a fost realizata in timpul lui Constantin Brancoveanu intre 1698-1705 (unele surse indica anii 1703-1712), de primii mesteri iesiti din scoala brancoveneasca de la Hurez ca: Andrei Constantinos, Gheorghe Istrate si Ranite.

In nordul incintei, intr-o alta curte, se afla bolnita ctitorita de Episcopul Clement Lavrentie, 1732-1738. Biserica manastirii Polovragi este inconjurata de chilii, formand o puternica cetate de aparare. In ea se patrunde printr-o poarta masiva deasupra careia se inalta clopotnita.

Manastirea are si o colectie muzeala, ce adaposteste o bogata colectie de icoane pe lemn si sticla, ce provin din secolele al XVIII-lea si al XIX-lea, precum si depozitul de carte veche ce cuprinde peste 3000 de volume in limbile romana, slavona si greaca.

Cazare in apropiere : Pensiunea Tobo - Baia De Fier, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Sfântul Ilie Tesviteanul

Mănăstirea „Sfântul Ilie Tesviteanul”, situată în apropierea Sanatoriului din localitatea Dobrița, județul Gorj, este ultima înființată în județul Gorj din cele zece câte există. Este cea mai spectaculoasă, pentru că se află pe un platou stâncos, situat la o înălțime de 800 de metri și și-a prăznuit pe 20 iulie, ocrotitorul spiritual. Cu toate ca este o manastire noua, este foarte cautata de credinciosi. Biserica este construită în stil maramureșean, în totalitate din lemn, prin strădania părintelui ieromonah Irineu, cu ajutorul Consiliului Județean Gorj și al Mitropoliei Olteniei. Piatra de temelie a bisericii așezământului monahal de la Dobrița a fost pusă în anul 2005, la inițiativa părintelui ieromonah Irineu, pe atunci pacient al sanatoriului, iar sfințirea a fost săvârșită pe 20 iulie 2010, de către IPS Părinte Mitropolit Irineu. „În anul 2005 s-a pus piatra de temelie de către Înalt Preasfințitul Teofan cu hramurile Nașterea Maicii Domnului și Sfântul Mare Mucenic Mină, sub ctitoria părintelui Irinei Silivilașu, protosingherul mănăstirii. În anul 2010 a fost sfințită cu hramul Sfântul Prooroc Ilie, de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Irineu. În anul 2015 a fost ridicată la statutul de mănăstire”, spunea maica stareta într-un interviu. Sfântul locaș a fost ridicat pentru nevoile duhovnicești ale bolnavilor cu afecțiuni pulmonare de la Sanatoriul Dobrița. Iarna, viața este destul de aspră în acest loc, dar maicile nu se plâng. Din zona unde este poziționată micuța Mănăstire în zilele senine se poate vedea până la Rovinari și chiar până la Turceni, înspre sudul județului Gorj.

Cazare in apropiere : Hotel Europa - Targu Jiu, Hotel Gorj - Targu Jiu, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Icoana, Crasna

Mănăstirea Icoana, din județul Gorj, își sărbătorește an de an hramul pe 24 iunie, de praznicul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”. Această mănăstire este cea mai nouă din Gorj, construcția lăcașului de cult din cărămidă fiind încheiată în 2014. Este așezată în zona pitorească din nordul județului Gorj, la poalele muntelui Parâng și a fost înființată în anul 1996 la inițiativa Comitetului de binefacere „Icoana” din București, cu aprobarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, ca mănăstire de maici cu viață de obște. Terenul a provenit din moștenirea părintească a familiei preotului Ioan Popescu, care l-a donat BOR. Viața monahală din noua mănăstire a început chiar cu lucrările de construcție a chiliilor în vara anului 1997. Apoi a fost adusă și

biserica din lemn căreia i s-a dat hramul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”, iar în anul 2008 a început ridicarea „Primul locaș de rugăciune în jurul căruia s-a adunat obștea de maici a acestei mănăstiri a fost biserica de lemn din 1996. Biserica de lemn îl are ca ocrotitor pe Sfântul Ioan Botezătorul a cărui naștere o sărbătorim pe 24 iunie. La data de 5 aprilie 2008 s-a pus piatra de temelie pentru începerea construirii unei noi biserici de zid cu hramul Sfinților Martiri Brâncoveni .Arhitectura bisericii amintește de caracteristicile stilului brâncovenesc: forma de treflă, o singură turlă pe naos și pridvor în față. Pictura bisericii este în stil bizantin, realizată în tehnica al fresco. În 2014 s-au finalizat lucrările de construcție și pictură a bisericii”, se spune într-un material de prezentare a Mănăstirii Icoana de la Cărpiniș-Crasna, ce poate fi achiziționat de la măicuțe.

Cazare in apropiere : Hotel Europa - Targu Jiu, Hotel Gorj - Targu Jiu, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73* .

Manastirea Stramba-Jiu

Manastirea situata pe raza localitatii Stramba-Jiu a fost construita la inceputul secolului al XVII-lea (1603). Aceasta se afla pe locul Schitului Stramba, de care ne vorbeste inscriptia zugravita in anul 1793 deasupra intrarii in pronaos, conform careia acesta exista deja la 1519. Lucrarile de consolidare si restaurare a bisericii au impus, in toamna anului 2008, efectuarea de sapaturi arheologice, ocazie cu care au fost descoperite oseminte ale membrilor comunitatii monahale, fragmente ceramice si caramizi de secol XVII.

Biserica manastirii poarta hramul “Sfanta Treime” (24 mai).

Cazare in apropiere : Hotel Europa - Targu Jiu, Hotel Gorj - Targu Jiu, in orice localitate in imprejurimi .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73* .

Manastirea Dealu Mare

Este o mănăstire ortodoxă de maici, ce a fost zidită în 1865 de către Constantin Săvoiu. Biserica a fost zidită în stilul clasic italian având zidurile groase de peste 80 cm. Interiorul este compartimentat în altar, naos și pronaos. Catapeteasma din lemn, sculptată, se înalță până la arcada bolții. Are o turlă înfundată pe naos de forma octogonală. Ușa de la intrare este simplă, din lemn. Acoperișul este din tablă de arama, iar pardoseala este din placi mari de beton, acoperite cu granit. Altarul este luminat de o singură fereastră mare pe peretele

din răsărit. Naosul primește lumina prin câte o fereastră dublă pe fiecare parte, prevăzută cu grilaj metalic la mijloc. Sfânta mănăstire are două hramuri: „Adormirea Maicii Domnului” (15 august) și „Sfinții Împărați Constantin și Elena” (21 mai).

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Camaraseasca

Manastirea Camaraseasca este o veche manastire ortodoxa din Romania. Ansamblul monahal, a carui biserică este inchinata Taierii Capului Sfantului Ioan Botezatorul, se afla asezat aproape de localitatea Targu Carbunesti, in judetul Gorj. Construita in jurul anului 1780 si reînfiintata in anul 1994, ctitoria boierilor gorjeni Camarasescu, asezata pe malul drept al raului Gilort, la nord-est de orasul Targu Carbunesti, a servit intotdeauna drept cetate de aparare contra cotropitorilor si ca loc de refugiu al boierilor, atunci cand regiunea era atacata de turci si haiduci.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI Agentia Gorj Turism pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Cozia

Manastirea Cozia, situata la 5 km de statiunea Calimanesti, pe malul drept al Oltului si la cca. 20 km nord de Rm.Valcea, a fost ctitorita intre 1387-1388 de catre Mircea cel Batran, la sfatul calugarului carturar Nicodim de la Tismana, "sfetnicul lui Mircea intru cele dumnezeiesti". Manastirea Cozia a fost tarnosita, la 18 mai 1388, de insusi Nicodim al carui chip este zugravit in partea de sud a pronaosului. Ca manastire, Cozia s-a organizat sub directa supraveghere a lui Nicodim de la Tismana. El numeste cel dintai staret cunoscut din documente, Ieromonahul Chir Gavriil, fara indoiala un ucenic al sau. Popa Gavriil, egumenul de la Manastirea din Calimanesti, impreuna cu toata conducerea si cu o parte din calugarii - mai varstnici, trece la Cozia inca din primulan. La inceput s-a numit "Manastirea Nucet" in sa, mai tarziu, a primit numele de "Cozia", dupa muntele din apropiere, aflat in stanga Oltului.

Chiliile construite de Mircea Voda au suferit, in decursul vremurilor, multe transformari. Domnitorii Bibescu si Stirbei refac si ei cladirile intre 1848-1856. Tot atunci au fost construite doua pavilioane, azi pastrandu-se numai cel din stanga, care a fost resedinta domneasca de vara. Intre 1958-1962, asezamantul monahal a fost restaurat

in intregime, consolidandu-se toate chiliile si cele doua paraclise. Dupa 1970, s-a introdus incalzire centrala si biserica s-a acoperit cu tabla de arama, cu ajutorul Episcopiei Ramnicului si cu stradanii PC Staret Arhimandrit Gamaliil Vaida.

Crucea de pe turla este din timpul lui Mircea cel Batran. Biserica pastreaza policandrele daruite de Constantin Brancoveanu. In pronaos se gasesc mormintele voievodului Mircea si al monahiei Teofanei, mama lui Mihai Viteazul, calugarita dupa moartea fiului ei, decedata in 1605. Piatra funerara a domnitorului este o copie a celei originale si dateaza din 1938.

Pictura bisericii a fost facuta in fresca, in 1390-1391. Aceasta s-a pastrat numai in pronaos. In naos si in altar pictura a fost lucrata tot in fresca, in 1707, cu prilejul lucrarilor de reparatii facute ansamblului monahal de pe vremea harnicului Serban Cantacuzino. A fost refacuta de Preda zugravul si de fiii sai, Ianache Sima si Mihail. In 1984-1986 a fost restaurat intreg ansamblul mural.

In corpul de cladiri de pe latura estica a fost amenajat un muzeu in care sunt expuse monede, tiparituri vechi, obiecte si podoabe de cult, printre care se pot mentiona: epitaful din 1396, o Evanghelie din 1644 tiparita de mitropolitul Varlaam, Psaltirea in versuri a lui Dosoftei - 1673, un antieriu al preotului Radu Sapca, pe care Cuza I-a numit aici crator-civil.

Cazare in apropiere : Hotel President - Baile Olanesti, Valea Oltului, Romania , Vilele Liliacul Si Trandafirul - Calimanesti Caciulata, Valea Oltului, Romania, Complex Balnear Cozia - Calimanesti Caciulata, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : *Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73* .

Manastirea Frasinei

Situata in comuna Muereasca, la 25 km de Ramnicu Valcea, Manastirea Frasinei are de fapt doua biserici. Biserica Manastirii Frasinei, zisa si Biserica Mare, avand hramul "Adormirea Maicii Domnului", cu intreg ansamblul de cladiri, in forma de cetate, este ctitoria Sfantului Calinic de la Cernica, episcopul Ramnicului, care a construit-o intre anii 1860-1863, an in care o si sfinteste. Pictura, facuta in ulei de pictorul ardelean Misu Pop, in stilul lui Tattarasca, a fost spalata in anul 1968 de pictorul Aritium Avachian. Aceasta biserica este monument istoric.

Biserica schitului vechi, cu hramul "Nasterea Sfantului Ioan Botezatorul", a fost construita din lemn de calugarii - bulgari Ilarion si Stefan, in anul 1710 si reconstruita din zid in anii 1762-1763 de Carstea Iovipali si Damian Iovipali, frati hagogii din Ramnic, impreuna cu Nicolita Iovipali, fiul lui Carstea, avand binecuvantarea episcopului de Ramnic, Filaret. In jurul acestui schit au existat chilii care insa nu s-au pastrat. Din anul 1787, din timpul razboiului ruso-turc, schitul este pustiit si ramane parasit pana in anul 1848, cand este refacut de calugarul cernican Acache, cu invoirea lui Gheorghe Iovipali, urmasul primilor ctitori. Acresta inchide pridvorul bisericii cu caramida, transformandu-l in pronaos, il zugravesc si reface incaperile chiliilor. Biserica veche pastreaza pictura din anul 1763, executata de Teodor Zugravul, cat si pe cea din tinda din anul 1848.

Paraclisul cu hramul "Sfintii Trei Ierarhi", cladirile de locuit dinspre miazazi si rasarit, au fost facute de episcopul Gherasim Safirim al Romanului (1910-1911), fost arhimandrit de scaun al Episcopiei Ramnicului-Noului Severin, care completeaza si aripa de miazazi si rasarit a cetatii monastice, pe partea de zid, care ramasese necompletata

de Sfantul Calinic in anul 1888.

Viata monahala de aici se aseamana cu cea de la Muntele Athos: in manastire nu au voie sa intre femeii (numai in biserica de sus, in cea de jos au voie si femeile) si nu se gateste cu carne. In acest sens, Sfantul Calinic a asezat in anul 1867 o piatra de legamant la circa 2 kilometri de manastire, unde este astazi o biserica si dependinte pentru cazarea femeilor. Pe piatra de legamant sunt gravate cu litere chirilice atat binecuvantari, pentru cele care vor pastra acest legamant, cat si blesteme, pentru cele ce vor calca hotararea sfantului. Pentru a dovedi cele spuse iata ce spune textul gravat pe piatra de legamant:

"Acest sfant lacas s-a cladit din telmelie spre a fi chinovie de parinti monahi si fiindca din partea femeiasca putea sa aduca vreun scandal monahilor vietuitori de acolo, de aceea sub grea legatura s-a oprit de la acest loc sa mai treaca inainte, sub nici un chip, parte femeiasca. Iar cele ce vor indrazni a trece sa fie sub blestem si toate nenorocirile sa vie asupra lor, precum : saracia, garbavia si tot felul de pedepse, si iarasi celor ce vor pazi aceasta hotarare sa aiba blagoslovenia lui Dumnezeu si smerenie noastre si sa vina asupra lor fericitul bine. Calinic, episcopul Ramnicului Noului Severin, 17 ian.1867."

Legamantul Sfantului Calinic se respecta cu strictete. Chiar in timpul pastoririi sale, cei care l-au calcat au fost pedepsiti aspru. Este cunoscut episodul tinerei pastorite din satul Muereasaca, care din greseala a trecut hotarul si s-a imbolnavit de epilepsie, fiind nevoita sa ceara ajutorul Sfantului Calinic, pentru a fi iertata si in acelasi timp tamaduita.

Este singura manastire din tara care nu a fost secularizata, pastrandu-si tot terenul agricol pana in zilele noastre.

Cazare in apropiere : Hotel President - Baile Olanesti, Valea Oltului, Romania , Vilele Liliacul Si

Trandafirul - Calimanesti Caciulata, Valea Oltului, Romania, Complex Balnear Cozia - Calimanesti Caciulata, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Stanisoara

Manastirea Stanisoara, numita, pana in secolul al XVIII-lea, Nucet, este situata la poalele masivului Cozia, pe versantul sau sudic, pe teritoriul localitatii Calimanesti, in judetul Valcea. Numele manastirii - "Stanisoara" - vine de la stanele de oi ce existau in partea locului.

Asezamentul monahal de la Stanisoara se afla ascuns intr-un colt de rai, cadrul natural linistit si pacea ce inconjoara locul fiind depline. In aceasta manastire, asezata departe de lumea dezlantuita, monahii duc o viata foarte austera, slujbele tin uneori toata noaptea, iar hrana este fara carne.

Pana in anul 1864 Manastirea Stanisoara a fost metoc al Manastirii Cozia, iar dupa aceasta data manastirea a devenit independenta. Actuala biserica din piatra a fost construita intre anii 1903-1908, sub ctitoria episcopului Gherasim Timus, staret fiind Nicodim Manu.

Incendiul din luna februarie a anului 1917 a distrus chiliile schitului. In locul acestora, intre anii 1936-1940, a fost zidit un frumos paraclis in forma de nava. Paraclisul este folosit de calugari pentru slujbele de iarna.

Cazare in apropiere : Complex Balnear Cozia - Calimanesti Caciulata, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Turnu

Manastirea Turnu este una dintre vetrele monahale de mare spiritualitate crestina, din Eparhia Ramnicului, asezata intr-un loc retras pe malul stang al Oltului, sub Muntele Cozia, la doi kilometri de ctitoria voievodului Mircea cel Batran, Manastirea Cozia. Accesul spre ea a fost deosebit de greu, timp de secole. Din partea sudica, se ajungea cu trasura de la Jiblea, iar de la Cozia, cu barca peste Olt, apoi pe jos de-a lungul raului: spre nord, singura legatura o formau potecile ce urcau culmea muntelui si coborau in satele Lovistei. Chiar si marele geograf George Lahovari mentiona, in secolul al XIX-lea, ca numai "piciorul si calul pot patrunde acolo". Astazi, posibilitatile de a ajunge aici sunt multiple si comode, cei ce doresc o plimbare pe jos, merg din statiunea Caciulata peste digul ce uneste cele doua maluri ale raului, altii cu trenul, ce opreste in statia din apropiere, sau cu masina, pana in curtea Sfantului Locas.

Denumirea Manastirii vine de la un turn masiv, de pe stanca numita "Piscul lui Teofil", construit in secolul al II-lea de legiunile romane din Castrul Arutela ale carui ruine se mai vad in Poiana Bivolari, mai jos de actuala hidrocentrala. La inceput i s-a zis "Schitul de dupa turn", apoi "Schitul Turnu", iar in cele din urma, "Manastirea Turnu".

Intregul ansamblu a fost refacut in anul 1933. Aceasta bisericuta, mai mica are hramul "Intrarea in Biserica a Maicii Domnului". In jurul ei se pastreaza numeroase chilii sapate in piatra, iar in incinta se afla doua pesteri unde pustnicii se izolau de lume.

In prezent la Manastirea Turnu vietuiesc peste 25 de monahi si frati, in munca si rugaciune.

Cazare in apropiere : Vilele Liliacul Si Trandafirul - Calimanesti Caciulata, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Horezu

Manastirea Horezu (Hurezi) a fost ctitorita de Constantin Brancoveanu in anul 1690-1697. Printre manastirile monumente istorice, manastirea Hurezi este considerata, ca fiind cel mai reprezentativ complex de arhitectura definitoriu pentru stilul brancovenesc. De subliniat este amplul tablou din pronaos, veritabila galerie de portrete de mare valoare artistica, infatisand pe Constantin Brancoveanu cu familia sa, in care se distinge

chipul doamnei Maria, de asemenea pe inaintasii sai directi si rudele din neamul Basarabilor si Cantacuzinilor. Biserica manastirii avea menirea sa devina necropola familiei Brancoveanului si neamului. Din bogata zestre a bibliotecii adunata acolo de ctitor si de carturarii viesuitori, invatatul Gr. A. Tocilescu a gasit si ridicat in 1885, pentru Muzeul National, 38 de manuscrise si 393 de carti tiparite in diferite limbi. Tot aici s-au pastrat vestitele calendare ale lui Brancoveanu din anii 1693, 1695, 1701, si 1703, precum si un frumos pomelnic. La schitul Sfantul Ioan a activat si o scoala de copisti de manuscrise. Legenda spune ca de teama turcilor, mesterii lucrau numai noaptea cand cantau huhurezii, de aici se trage si numele manastirii.

Cazare in apropiere : Hotel Horezu - Horezu, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Dintr-un Lemn

Este situata la aproximativ 25 km sud de municipiul Ramnicu Valcea si la 12 km nord de Babeni, pe valea Otasaului, in comuna Francesti. Potrivit unei vechi traditii locale, ar fi luat fiinta in primele decenii ale secolului al XVI-lea, prin edificarea in acest loc a materialului unui singur stejar. Ea a fost ridicata in cinstea Icoanei Maicii Domnului, icoana ce se pastreaza si azi in biserica de piatra a manastirii. In baza acestei traditii asezarea monahala de aici poarta numele Dintr-un Lemn.

Cea mai veche marturie despre manastire a fost consemnata in scris de diaconul Paul de Alep, care l-a insotit pe Patriarhul Macarie al Antiohiei in calatoriile acestuia prin Tarile Romanesti intre anii 1653-1658. El sustine ca un calugar ar fi gasit o icoana a Maicii Domnului in scorbura unui stejar secular. In acel moment el ar fi auzit o voce ce l-ar fi indemnat sa zideasca o manastire din trunchiul aceluia copac.

Mitropolitul Ungrovlahiei, Neofit Cretanul, cercetand manastirea la 29 iulie 1745 scria: "Un cioban cu numele Radu, in timpul lui Alexandru Voda (1568-1577), a visat Icoana Maicii Domnului despre care aminteste Paul de Alep si, taind stejarul in care a fost gasita icoana, a facut din lemnul lui o biserucuta, numita din aceasta pricina Dintr-un Lemn".

Cam acelasi lucru afirma in 1842 si poetul Grigore Alexandrescu. Existenta stejarilor seculari, precum si a icoanei, se constituie astazi in probe de necontestat pentru adevarurile consacrate in legenda.

Construita chiar pe locul stejarului purtator de icoana, dupa toate probabilitatile pe la mijlocul secolului al XVI-lea, biserucuta din lemn este lucrata din barne groase, incheiate in coada de randunica. Are o forma dreptunghiulara, cu absida altarului decrosata, cu o lungime totala de 13 m, latime de 5,50 m si o inaltime de aproximativ 4 m. Este inconjurata la exterior de un brau in torsada, sapat in grosimea lemnului, cu un pridvor deschis, fara turla.

Iconostasul, sculptat in lemn de tei, in 1814, este o veritabila opera de arta ca si multe din icoanele de lemn ce impodobesc biserucuta in interior.

Icoana Maicii Domnului de care este legata existenta acestui sfant asezamant monahal, este pastrata cu multa veneratie in biserica mare. Ea are dimensiuni impresionante, fiind inalta de 1,50 m si lata de 1,10 m. In anul 1929, Andrei Grabar de la Universitatea din Strasbourg a vizitat manastirea si, studiind icoana, a identificat-o ca

fiind pictata in secolul IV la manastirea Theothokos din Grecia, dupa un model care se spune ca ar fi apartinut Apostolului Luca, cel care a pictat-o pentru prima data pe Fecioara Maria. Conform traditiei, in lume se mai pastreaza trei exemplare asemenea celei de la Manastirea Dintr-un Lemn.

Profesorul I.D. Stefanescu afirma insa ca icoana a fost zugravita abia in a doua jumătate a secolului al XVI-lea. Conform lui A.M. Muzicescu icoana ar fi lucrata inainte de 1453, la Bizant sau la Muntele Athos, folosindu-se un model mai vechi. Cea din urma ipoteza este si cea mai plauzibila, dar modul in care icoana a ajuns la noi ramane necunoscut.

Inceputurile Manastirii Dintr-un Lemn sunt legate, asa cum am vazut, de unele traditii sau legende care conserva fara indoiala o parte din adevar. Primul document in care apare numele asezamantului monahal de aici poarta data de 20 aprilie 1635.

Intr-o alta marturie scrisa la 27 noiembrie 1640, Matei Basarab spune ca a zidit manastirea "de isnoava de'ntemei". El o insira printre manastirile pe care le-a intemeiat.

Pisania bisericii de zid, aflata deasupra intrarii principale, care dateaza din anul 1715, scrisa la porunca lui Stefan Cantacuzino (1714-1716), confirma cele aflate din documentul din 1640 si anume: faptul ca biserica de zid a fost construita de Matei Basarab. De fapt si pomelnicul manastirii, scris de Dionisie, Eclesiarhul Mitropoliei de Bucuresti la anul 1804, dupa cel din 1715, la fila numarul 6 il atesta ca ctitor pe Matei Basarab.

Tot cu Matei Basarab incepe si pomelnicul din 1845 scris de Gheorghe Gherontie de la Hurezi, document in original, aflat in colectia manastirii. Cu toate acestea, Paul de Alep, care viziteaza manastirea, dupa cum am consemnat mai sus, in decursul anilor 1653-1658, deci la aproximativ 20 de ani dupa intemeierea bisericii de piatra, adauga la cele consemnate de tradita locala si de documentele scrise pana atunci ca manastirea este ctitoria unui mare spatar si boier contemporan cu Matei Basarab.

La cele confirmate de Paul Alep si in baza unor documente mai recente, Radu Creteanu afirma ca "autorul celei de a doua etape constructive a manastirii Dintr-un Lemn, a complexului edificiilor din piatra din care face parte si biserica din zid, nu poate fi altul decat insusi Preda Brancoveanu, fost mare spatar si mare culcer, mare vornic, viitor ban".

Faptul ca unele documente il atesta pe Matei Basarab ca fiind ctitorul bisericii de piatra, iar altele pe Preda Brancoveanu, nu trebuie sa deruteze pe cercetator. Este posibil ca la aceasta constructie sa participe atat domnitorul, cat si ruda sa, marele boier Preda Brancoveanu. Acest fapt e confirmat de tabloul ctitorilor din pronaosul bisericii din piatra.

Biserica de azi prezinta in linii generale arhitectura lui Matei Basarab. Din punct de vedere arhitectonic biserica de zid este in plan triconc, cu altar octogonal, iar pronaosul se termina cu un pridvor pe stalpi. Pe langa icoana Sfintei Fecioare, de care este legat trecutul manastirii, se pastreaza cele doua policandre de la Serban Cantacuzino si doamna Marica Brancoveanu, cele trei icoane mari imparatesti, precum si alte 36 de icoane mai mici zugravite in anii 1833-1840 de Gheorghe Gherontie de la Hurezi. In 1715 Stefan Cantacuzino restaureaza in intregime clopotnita manastirii, situata la intrarea in incinta principala si Casa Domneasca.

Dupa restaurarea din 1938-1940, facuta de Ministerul Aerului si Marinei, acest ansamblu monahal a devenit in mod simbolic altar de inchinare pentru aviatori si marinari.

Cazare in apropiere : Hotel Parc - Baile Govora, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Arnota

Manastirea Arnota este o manastire ortodoxa cu obste de maici, situata in comuna Costesti, judetul Valcea. Manastirea cu hramul "Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil" este una dintre manastirile mari ale Romaniei. Ea este situata intr-un colt pitoresc de pe inaltimile Carpatilor.

Manastirea Arnota, considerata unul dintre cele mai reprezentative monumente istorice si de arta religioasa din tara, este situata la 56 de kilometri de orasul Ramnicu Valcea, pe teritoriul comunei Costesti

La Arnota se ajunge dinspre Manastirea Bistrita, pe un drum de piatra, dupa o distanta de 6 kilometri; mai exista si o poteca mai directa la numai 3 kilometri, dar foarte greu accesibila pe ploaie sau pe zapada.

Strajuind masivul Arnota, din peisajul pitoresc al Muntilor Capatanii, la altitudinea de 840 de metri, asemeni unui cuib de vulturi, Manastirea Arnota pastreaza intre zidurile sale mormantul lui Matei Basarab Voda, evocand trasaturile parca intiparite in piatra ale acestui energetic ctitor.

Prin arhitectura, pictura si sculptura sa, Manastirea Arnota poate fi considerata un important monument istoric si de arta religioasa din tara, fapt pentru care, oricine ajunge prin partea locului, vizitand Manastirea Hurez sau Manastirea Bistrita, este indemnat sa se incumete sa urce muntele, pentru a cunoaste si aceasta bijuterie a Ortodoxiei romanesti.

Traditia pastrata pana astazi spune ca dupa o lupta grea cu turcii, pe care nu a putut-o castiga, fiind urmarit de acestia, Matei Voda s-a retras in plaiurile Valcei, in Muntii Arnotei, refugiindu-se in rogozul unui lac cu rachita. Asa incepe aici Matei Voda zidirea Bisericii de la Arnota, la inceputul domniei sale, inchinandu-o "Sfintilor Arhangheli Mihail si Gavriil", ocrotitorii sai, aducand apoi din Alba Iulia, trupul tatalui sau, vornicul Danciu din Brancoveni, pentru a fi inmormantat aici.

Biserica manastirii a fost ridicata, din temelii, de catre domnitorul Matei Basarab, intre anii 1633-1636, ani in care Manastirea Arnota si apare in documente. Manastirea este atestata documentar pentru prima oara la data de 11 iulie 1636, cu ocazia cumpararii unei obcine la Bogdanesti Valcea, primind apoi la 23 aprilie 1638 - "cinstit si bine inchipuit hrisov de danie" de la Matei Basarab, ctitorul sau.

Imaginea Manastirii Arnota apare si in copia din 1830 a unui tablou votiv din secolul al XVI-lea (1520), reprezentand retragerea la Manastirea Bistrita a banului Barbu Craiovescu, ctitorul acesteia.

Sapaturile arheologice din anul 1974 au certificat existenta urmelor unei alte biserici, inca nedatate, la temelia actualei biserici. Matei Basarab a ridicat in jurul bisericii si cladiri pentru calugari, precum si clopotnita la intrarea in incinta, incadrata si ea de alte cladiri.

Biserica este mica, cladita din zid, cu temelia din caramida presata, construita in plan trilobat. Naosul este despartit de pronaos printr-un zid care lasa pentru circulatie o deschidere de marimea unei usi.

Zidita in stil bizantin, la vremea cand inca se conturau trasaturile stilului muntenesc biserica mica, de plan triconc, avand 14,10 metri lungime si 3,50 metri latime in altar, x 5.63 metri in abside, este armonios proportionata.

La inaltimea de 5.70 de metri se ridica arcadele pe care se inalta boltile. Altarul este acoperit cu o bolta

absidiala. Turla din naos este octogonală, iar pronaosul este acoperit de o calota sprijinită pe pandantivi. Pridvorul mare brancovenesc, comparat cu restul bisericii, este deschis, susținut de șase coloane masive din piatră. El are o turlă pe naos și alta, mare și ea, deasupra pridvorului. Usa de la intrare este din lemn de castan, sculptată, fiind o adevărată operă de artă. Usa de intrare are pe ea inscripția:

"Aceste uși le-a făcut Constantin Brancoveanu vel logofat" (deci, înainte de perioada domniei).

Vechea biserică din vremea lui Constantin Brancoveanu, rivaliza cu cea din Mănăstirea Hurezi. Astăzi ea se păstrează la Muzeul Mogosoia. Un pridvor adăugat în anul 1694, deschis pe coloane de cărămidă și pictat în stil brancovenesc de Enache și Preda (1705-1706) împodobește vechiul locas.

În exterior, zidul bisericii este înconjurat la mijloc de un brau de cărămidă în relief. Deasupra braului sunt ornate adâncite, iar registrul inferior are firide superficiale rotunjite. Fatadele bisericii, în același stil bizantin, au fost inițial modelate în cărămidă aparentă, formând asize verticale și orizontale ce alternau cu braie de tencuială; absidile și naosul prezintă cornișe cu două rânduri de zimiți, două registre de ornate separate de un tor încadrat între alte două rânduri de zimiți.

Dar Matei Vodă, pe lângă frumoasa ctitorie, a mai lăsat în păstrare și alte comori de jertfă pentru Hristos și Evanghelia sa, multe și de mare preț sfinte moaște: mână Sfântului Apostol Filip, mână Sfântului Ierarh Mihail al Snaidei, palma Sfintei Mucenite. Marina, Sfântul Ioan Gura de Aur, ale Sfântului Atanasie și Chiril al Alexandriei, ale Sfântului Mucenic Teodor Tiron și alte sfinte moaște, fiind probabil că acestea să fie cumpărate de Domnia sa de la călugări din Sfântul Munte. Astăzi aceste sfinte moaște se află la Mănăstirea Hurezi.

Pictura Mănăstirii Arnota este păstrată în forma ei originală care aparține lui Stroe din Târgoviște (anul 1644). În pronaos, cu prilejul renovării din anii 1705-1706, a intervenit asupra picturii zugravul Ioanichie Sin Preda.

Fresca, atribuită zugravului Stroe din Târgoviște prezintă trasăturile caracteristice picturii de la sfârșitul secolului al XVII-lea: expresivitatea chipurilor sobre și concentrate, conturarea siluetelor prin câteva tuse de culoare, medalioane din motive florale. Albastrul cenușiu, alături de roșul grenat, dinamic vor deveni caracteristice iconografiei din epoca brancovenească.

Repartiția scenelor religioase rămâne cea tradițională în altar găsim teme mistice: Mielul lui Dumnezeu, Împărtășirea Apostolilor, Maica Domnului, Platitera. Peretii naosului lăsa să se întrevadă noul stil, mai narativ și mai decorativ.

Printre frumoasele scene creștine distingem Soborul Sfinților Arhangheli, sfinți militari, mucenici și cuvioși, o frumoasă "Învier" pe perețele nordic, Cina cea de Taină, la vest, "Rugăciunea din grădina Ghetsimani", Botezul, iar în boltă - Pantocratorul.

În pronaos sunt pictați domnitorul Matei Basarab cu soția sa Elena, ținând în mâini biserică, apoi Danciu vel vornic, tatăl lui Matei Basarab, Preda vel spatar cu soția sa Stanca și fiul lor, Papa, tatăl lui Constantin Brancoveanu, Datco Colea, Radu, Barbu și Valsan.

La jumătatea secolului al XIX-lea, cu toate reparațiile care au mai fost făcute în timp, clădirile se aflau în stare critică. Domnitorul Barbu Stirbei (1849-1856) a dărâmat clădirile vechi și a ridicat altele noi în stil neogotic, după planurile arhitectului Ioan Schllater.

Arhitecții S. Benis, I. Schlatter și I. Freiwald au restaurat Mănăstirea Arnota în stil neogotic. Chiliile dispuse pe latura sudică alături de mica poartă de intrare și de clopotnița, comunicau cu exteriorul printr-o galerie din lemn. Lucrările au început în anul 1852 și au fost terminate în anul 1856. Alte reparații au mai fost făcute în anii 1907 și 1935.

In anul 1934 s-au mai zidit unele chilii, care exista si astazi, intr-una fiind amenajat un mic muzeu unde au fost expuse odoarele manastirii. Intre anii 1954-1958 a fost consolidat intregul asezamant monahal si s-au introdus instalatii de apa si incalzire. Manastirea a fost consolidata de catre Sfanta Episcopie a Ramnicului si Argesului. In anul 1979 s-a terminat consolidarea bisericii si s-a inlocuit acoperisul cu tabla de plumb, iar dupa anul 1999, Manastirea Arnota a devenit manastire de maici.

In pronaosul bisericii actuale se afla doua morminte: mormantul lui Matei Basarab, mort la 9 aprilie 1654, ingropat mai intai la Targoviste si adus apoi la Arnota, dupa rascoala Seimenilor, si mormantul lui Danciu vel-vornic, tatal lui Matei Basarab, fost ostean al lui Mihai Viteazul, cazut in timpul luptelor din Transilvania, duse alaturi de eroul de la Turda, inmormantat in anul 1604 la Alba-Iulia, ramasitele lui pamantesti fiind aduse la Arnota in 1648.

Aceasta frumoasa manastire, prin pictura, arhitectura si sculptura sa, poate fi considerata unul dintre cele mai reprezentative monumente istorice si de arta religioasa din tara.

Cazare in apropiere : Hotel Horezu - Horezu, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Surpatele

Ansamblul Manastirii Surpatele, situat in comuna Francesti, satul Surpatele, judetul Valcea, la 12 km de gara Babeni si la 3 km de manastirea "Dintr-un Lemn", este datat la inceputul secolului al XVIII -lea fiind inscris in lista monumentelor istorice. Manastirea este ridicata pe locul altei biserici ctitorita in timpul lui Neagoe Basarab, de Tudor Dragoescu si fratele sau Stanciu, boieri din neamul Buzestilor.

Intre anii 1703-1706, Doamna Maria, sotia Domnitorului Constantin Brancoveanu, a refacut din temelie vechea biserica, totodata zidind in jurul ei toate cladirile necesare unei importante manastiri. Aceasta manastire Brancoveneasca are hramul "Sfanta Treime". Mai tarziu, in 1815 a fost reparata si repictata de zugravul Gheorghe Gherontie din Hurezi.

Pana in anul 1872, Manastirea Surpatele a avut o bogata activitate, atat in plan duhovnicesc, cat si in domeniul cultural – artistic: au functionat ateliere bisericesci, iar scriitorul si muzicologul Anton Pann a activat aici si la Manastirea Dintr-un Lemn ca profesor de muzica si ca traducator de carti religioase in perioada 1837-1850. In urma secularizarii averilor manastiresti precum si din cauza lipsei de fonduri, dupa anul 1872 manastirea se inchide, ajungand intr-un grad mare de ruinare, iar calugaritele se muta la Manastirea dintr-un lemn. A functionat insa pana in 1927 ca biserica parohiala.

In anul 1927, Comisiunea Monumentelor Istorice, restaureaza tot complexul monahal, lucrare care se termina in anul 1935, amenajandu-se si chilii pentru 17 maici. In anii 1958-1959 au fost aduse asezamantului multe imbunatatiri, iar dupa 1984, Biserica a fost consolidata si invelita cu tabla de plumb, din indemnul si sub conducerea P.S. Gherasim al Eparhiei Ramnicului.

Biserica Manastirii Surpatele este un monument tipic de arhitectura brancoveneasca. Interiorul este compartimentat in altar, naos (mult mai spatios decat pronaosul) si pronaos. Naosul este despartit de pronaos

printr-un zid gros cu o mare deschidere in mijloc. Usa de lemn de la intrare este frumos sculptata de Filip Tamplarul, dupa cum arata insemnarea din jurul ei. Pridvorul este deschis, sustinut de opt coloane mari din piatra. Are plafonul frumos pictat. Tampla bogat sculptata, poleita cu aur si icoanele de mare pret, este un adevarat exemplu de arta brancoveneasca. Turla este mare, asezata pe naos. Peretii, in exterior, au trei braie mediane, cel din mijloc mai gros, torsionat si frumos ornamentat. Pictura de mare valoare, lucrata in fresca, din anul 1707, reprezinta opera iscusitilor zugravi Andrei Iosif Ieromonah, Hranite si Stefan. Se remarca in mod deosebit portretele din pronaos ale ctitorilor. De asemenea se mai remarca printr-o scena rar intalnita, Impartirea hainelor lui Iisus.

Ca obiecte de valoare artistica in biserica amintim: usa de la intrare, frumos sculptata de Filip Tamplarul; catapeteasma, bogat sculptata, o dantela in lemn de tei, splendid exemplar de arta Brancoveneasca, cu icoane originale de mare pret; candelile de argint din fata catapetesmei; policandrul cel mare daruit de Doamna Maria, Brancoveanu.

O bogata zestre de odoare se afla inca in colectia muzeala a manastirii precum si la alte muzee din tara. Dintre acestea mentionam: Muzeul de Arta din Bucuresti (Evanghelia tiparita la Bucuresti in anul 1693, ferecata in aur; candela de argint aurit) si Muzeul de Arta Brancoveneasca – Mogosoia (un disc de argint, amforinta de argint, bogat ornamentata, infatisand Sfanta Treime

Cazare in apropiere : Hotel Parc - Baile Govora, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Prislop

Manastirea Prislop este situata la o altitudine de 640 m si la o distanta de aproximativ 15 km de localitatea Hateg, veche de 500 de ani, adaposteste icoana facatoare de minuni a Maicii Domnului, cat si icoanele pictate de parintele Arsenie Boca, de numele caruia se leaga renasterea acestei manastiri. Manastirea Prislop a fost construita de Parintele Nicodim in stilul Triconc, ulterior anctificat, considerat astazi drept reorganizatorul si indrumatorul monahismului romanesc la inceputul Evului Mediu. Aceasta sihastrie de la poala Muntilor Parang si Prislop este numarata printre cele mai vechi si mai renumite asezari monahale din Transilvania. Primii sihastrii s-au stabilit in padurile Silvasului pe la sfarsitul secolului XIII si inceputul secolului XIV. Ei veneau, fie de la Manastirea Ramet din Muntii Apuseni, unde era o vestita traditie de viata eremita, fie de la Manastirea Hodos-Bodrog de pe Valea Muresului, amandoua existente in secolul XIII. Sihastrii din padurile Silvasului se nevoiau in colibe de lemn, iar rugaciunile de obste le faceau intr-o mica biserica de lemn cu hramul "Sfantul Ioan Teologul", pe care si-au inaltat-o cu mainile lor pe valea paraului Prislop. Aceasta mica asezare sihasta era cunoscuta la inceput sub numele de Sihastria Prislop sau Sihastria Sfantul Ioan Teologul. Alegerea acestui hram oglindeste lucrarea si masura vietii duhovnicesti la care tindeau sihastrii din Muntii Parang si Prislop. Fara indoiala, caluGarii - acestei sihastrii erau iscusiti lucratori ai rugaciunii lui Iisus si cunoscatiori ai vietii monahale din Tara Romaneasca si Muntele Athos. Se considera ca unii dintre ei s-ar fi finevoit un timp si la Athos, unde l-au cunoscut pe Cuviosul Nicodim cel Sfintit. Odata cu intemeierea Manastirii Tismana (1377-1378), Sihastria Prislop intra sub supravegherea duhovniceasca a Sfantului Nicodim, el insusi mare sihastru si dascal al linistii. Valea Jiului forma o punte directa de legatura

intre mica sihastrie din Tara Hategului si Tismana. Pe aici urca cuviosul spre Prislop si cerceta pe caluGarii - de peste munti, apoi se intorcea din nou in lavra. Aceste vizite erau legate si de Manastirea Visina, intemeiata de Sfantul Nicodim pe valea superioara a Jiului.

Prin anul 1400, din motive necunoscute, Cuviosul Nicodim se stabileste pentru cativa ani la Prislop. Aici innoieste biserica si chiliile cu ajutoare de la Mircea cel Batran, aduna in jurul sau peste 30 de sihastri, afara de cei care se nevoiau singuri in poienile muntilor, si introduce viata de obste. In anul 1405 marele staret se afla inca la Prislop, dupa cum reiese din insemnarea de pe Evangheliarul sau: "Aceasta Sfanta Evanghelie a scris-o popa Nicodim in Tara Ungureasca in 6913 (1404-1405)".

Sub influenta directa si personala a Sfantului Nicodim, Sihastria Prislop a cunoscut cea mai inalta traire duhovniceasca din istoria sa, situandu-se in fruntea tuturor sihastriilor din Transilvania. Totodata Prislopul devine metoc pentru multa vreme al Manastirii Tismana.

Pe la jumatatea secolului XVI, Sihastria Prislop ajungand aproape in ruina, in anul 1564 a fost zidita "din temelie" de Zamfira, fiica lui Moise Voievod din Tara Romaneasca. De la aceasta data Sihastria Prislop devine manastire si este cunoscuta un timp sub numele de "Silvasul", dupa numele satului din apropiere. Cei doi egumeni, Ioan si Teofil, sporesc mult viata duhovniceasca la Prislop si incurajeaza nevointa isihasta in padurile si muntii din jurul manastirii, unde se nevoiau sihastri renumiti. Ei maresc obstea calugarilor si intemeiaza la Prislop scoala de invatatura bisericeasca pentru tinerii care urmau sa devina preoti la sate. In anul 1585 egumenul Ioan ajunge mitropolit la Alba Iulia (Balgrad), iar Teofil devine in 1615 Episcop la Vad.

Aici in secolul XVII vietuieste Sfantul Ioan de la Prislop. In secolul al XVIII-lea a fost manastire greco-catolica. A primit un ultim vesmant de fresca sub semnatura lui Simion din Pitesti. Din acesta se conserva doar cateva fragmente. A fost adanc implicata in framantarile religioase ale secolului al XVIII-lea, dintre greco-catolici si ortodocsi. In secolul al XIX-lea era aproape pustie si administrata de preoti de mir. Curand dupa ce a fost trecuta la ortodocsi (1948), a fost desfiintata si alocata pentru destinatii laice.

S-a refacut ca lacas manastiresc dupa anul 1975, cu o comunitate de calugarite. In 1948 staretul manastirii devine Parintele Arsenie Boca, iar dupa ce salasul s-a transformat in manastire de maici, a ramas ca duhovnic, pana in 1959, cand comunistii au risipit obstea si parintelui Arsenie Boca i-au stabilit domiciliu fortat la Bucuresti. Din 1976, Prislopul este manastire de maici.

In 1991 a fost infiintat in incinta manastirii Seminarul Teologic Monahal Sfanta Ecaterina, cu o durata de scolarizare de cinci ani. In prima jumatate a secolului XVII s-a nevoit in jurul Manastirii Prislop un sihastru sfant, anume Ioan, de loc din satul vecin Silvasul de Sus. Acest cuvios, luand din tinerețe jugul lui Hristos si dorind sa urmeze nevoitei Sfantului Nicodim de la Tismana, s-a facut calugar in Manastirea Prislop. Apoi, sapandu-si peatera intr-o stanca sub munte, asemenea altor sihastri, s-a nevoit acolo singur pana la moarte cu grele si nestiute osteneli. Cuviosul Ioan Sihastrul, bineplacand lui Dumnezeu si umplandu-se de darul Duhului Sfant, s-a savarsit in acea peatera in ultimele decenii ale secolului XVII, proslavindu-se dupa moarte ca facator de minuni.

Cazare in apropiere : Hotel Baril - Hateg, Transilvania, Romania, Vila Floare Albastra - Hateg,

Transilvania, Romania , Pensiunea Avy - Hateg, Transilvania, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Govora

Manastirea Govora este un vechi asezamant monahal, amplasat la poalele dealului Cosul Mare, pe raza comunei Mihaesti, la 6 kilometri distanta de Baile Govora si la 18 kilometri de municipiul Ramnicu Valcea. Manastirea Govora este o manastire de maici cu hramul Adormirea Maicii Domnului, una dintre cele mai vechi manastiri din Tara Romaneasca, precum si un monument arhitectonic medieval de o rara frumusetate. Numele acestei manastiri - Govora - vine de la cuvantul slavon "gavariti", care se traduce "a vorbi", "a spune", sau "izvor", "murmur de izvor", ori din dialectul traco-dac, inseamnand "adancitura", vale cu multe izvoare. Ridicata partial in secolul al XIV-lea si al XV-lea, sub domnia lui Vlad Dracul, Manastirea Govora este una dintre cele mai vechi manastiri din Tara Romaneasca. Fiind pustiita de boierul Albu cel Mare, in vremea domniei lui Vlad Tepes (1448-1476), manastirea a fost refacuta de Vlad Calugarul si Radu cel Mare, intre anii 1492-1496. Intre anii 1640-1645, domnitorul Matei Basarab repara in intregime manastirea, in vederea instalarii tiparnitei pe care i-o daruise, la cererea sa, cu mesteri cu tot, mitropolitul carturar, roman de origine, Sfantul Petru Movila de la Kiev.

Sfantul domnitor Constantin Brancoveanu, prin Ieromonahul Paisie, staretul manastirii Govora, face renovarea si completarea ansamblului monahal cu clopotnita si cladirile de pe latura stanga si de nord. Trapeza manastirii a fost adaugata complexului in anul 1775.

In data de 20 iulie 1959, regimul comunist, printr-un act arbitrar, modifica statutul Manastirii Govora, transformand-o in manastire de maici, prin aducerea aici a 21 de calugarite, de la Manastirea Bistrita de Valcea, in frunte cu starea acestora, Evghenia Racovita (1959-1964).

Restaurat integral intre anii 1958-1969, ansamblul Manastirii Govora a suferit deteriorari in urma cutremurelor din anii 1977 si 1986, dupa care au inceput alte lucrari de renovare.

Intrarea in incinta manastirii se face pe sub turnul clopotnita, etajat pe patru nivele, avand o inaltime de aproximativ 15 metri si o grosime a zidurilor de circa doi metri. Incinta manastirii este de forma poligonala, aproape trapezoidala, avand lungimea, pe axul est-vest de 60 de metri, cu latura vestica masurand 67 de metri si cea estica 30 metri. Incinta este incadrata de un puternic zid exterior, pe care sunt situate incaperile folosite drept chilii, precum si beciurile de suprafata. Chiliile sunt dispuse pe doua niveluri, un parter suprainsalcat si un etaj, acesta din urma fiind adaugat in secolul al XIX-lea.

Sapaturile arheologice, efectuate in manastire si in jurul acesteia, au aratat sase faze de extindere a incintei, in cea de la mijlocul secolului al XVII-lea functionand si tipografia lui Meletie Macedoneanu.

Biserica centrala a manastirii, inchinata Maicii Domnului, praznuind ca hram, "Adormirea Maicii Domnului", asa cum se prezinta azi, dateaza din timpul Sfantului Constantin Brancoveanu. Ridicata in mijlocul incintei, pe un plan treflat, avand o singura turla, asezata pe naos, biserica are o cornisa de caramida in forma de dinti de fierastrau. Exteriorul bisericii este simplu, zugravit in alb, decorat prin braul median, compus din trei muluri la fel de groase, pictate.

Naosul bisericii este despartit de pronaos printr-un zid gros, care lasa o deschidere mare pe mijloc. Pridvorul este deschis, sustinut de opt coloane din piatra sculptata. Catapetasma bisericii este din lemn de tei aurit, sculptata in stil brancovenesc.

Pictura bisericii este lucrata in fresca, in renumitul stil brancovenesc, fiind executata in anii 1711-1712, de zugravii apartinand Scolii de la Hurez, fapt atestat prin inscriptiile murale pastrate pana astazi.

Icoana Maicii Domnului cu Pruncul, de la Manastirea Govora, dateaza din anul 1530. Aceasta icoana, zugravita

dupa modelul numit "Hodighitria", adica "Indrumatoarea", se presupune a fi una dintre primele icoane zugravite intr-un atelier local. Aceasta reprezentare a Maicii Domnului este cel mai frecvent tip iconografic bizantin. Icoana de la Manastirea Govora reda cu mare acuratete un model bizantin, fiind realizata in tonalitati calde, de brun, ocru, verde si rosu inchis, pe un bogat fundal auriu. Luminile care modeleaza drapajul sunt in tonuri deschise sau marcate fin cu aur. In colturile de sus apar busturile Arhanghelilor Mihail si Gavriil.

Pe rama masiva, in partea de jos, a existat o inscriptie in slavona, care a ajutat la datarea icoanei: "Dorothei... Maicii Domnului si pururea Fecioarei Maria", a fost insa indepartata cu prilejul unei restaurari. Despre Dorotei se stie ca a fost egumen al Manastirii Govora, in al treilea deceniu al secolului al XVI-lea, si astfel s-a convenit datarea piesei in anul 1530. Conceptia si modul de tratare incadreaza stilul icoanei ca apartinand unui atelier de scoala greceasca tarzie.

Datorita instalarii aici a tiparnitei daruita de Sfantul Petru Movila de la Kiev, Manastirea Govora a contribuit efectiv la promovarea culturii neamului romanesc, fapt pentru care avea sa se inscrie pentru totdeauna intre manastirile de cultura din tara.

Intre anii 1636-1642, in tiparnita de la Manastirea Govora s-au tiparit: "Psaltirea" (in 1637), precum si alte carti de slujbe in slavona; apoi "Pravila Mica" (in 1640) si "Pravila de la Govora", prima carte de lege in limba romana, tradusa din slavona de calugarul Moxa. Mester tipograf era cuviosul Ieromonah Meletie Machedoneanu, venit de la Kiev, care a devenit ulterior egumenul Manastirii Govora.

Dintre valorile de arta ale Manastirii Govora amintim: un Epitrahil, daruit de Radu cel Mare, cu o broderie lucrata in fir de aur-argint si matase (sunt brodati Iisus, Maica Domnului, Sfantul Ioan si alti sfinti); icoana Maicii Domnului Hodrighita; icoana Maicii Domnului Indurerata, etc .

Cazare in apropiere : Hotel Parc - Baile Govora, Valea Oltului, Romania

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Mănăstirea Sfânta Ana

Așezământul monahal este o mănăstire de maici. Amplasată pe Dealul Moșului oferă un peisaj unic asupra orașul Orșova și împrejurimilor. Mănăstirea Sfânta Ana a fost construită între anii 1936 și 1939. Aceasta mănăstire are o istorie zbuciumată, a fost ctitorită de ziaristul interbelic Pamfil Șeicaru care a avut grad de sublocotenent în cadrul Primului Război Mondial. În timpul războiului Pamfil Șeicaru și camaradul lui Petre Găvănescu au fost la un pas de moarte chiar în locul unde acum este amplasată Mănăstirea Sfânta Ana când un obuz a explodat lângă aceștia. Amândoi au supraviețuit și în semn de mulțumire lui Dumnezeu și în memoria tuturor eroilor care au căzut pentru o Românie Mare, Pamfil Șeicaru a promis că va ridica în acest loc o mănăstire.

Cazare in apropiere : Damiro - Orsova, Clisura Dunarii, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Bistrita

Existența ctitoriei a boierilor Craiovești Manastirea Bistrita datează din jurul anului 1490. Insa prima atestare documentară a manastirii se păstrează în "Hrisovul de danie" datat 16 martie 1494 aparținând lui Vlad Voievod Calugarul.

Manastirea Bistrita a fost distrusă din temelii de către Mihnea Voda la 1509. Un document al vremii menționează că Mihnea Voda, care lupta împotriva Craioveștilor, "și manastirea lor, care o făcuse ei pe ruinele Bistritii din temelii o au risipit". Este refăcută în timpul lui Neagoe Basarab între 1515 – 1519 tot de către boierii Craiovești. Din ctitoria Craioveștilor astăzi se mai păstrează biserica Bolnitei (1520-1521). Având o impresionantă frescă interioară din tradiția paleologică târzie când începeau să patrundă în Balcani elemente artistice folosite de iconografia creștină, biserica este închinată "Schimbării la față".

Marele ban Barbu Craiovescu al Olteniei aduce de la Constantinopol cea mai de preț comoară a lacasului, moastele Sfântului Grigorie Decapolitul. Trupul sfântului nu a putrezit niciodată și s-a dovedit purtător de mari daruri: vindeca bolile trupesti și sufletești, aduce ploaia pe timp de secetă, lucru ce face ca lacasul să fie asaltat de numeroși pelerini. Legenda spune că moastele sfântului au fost cumpărate de Barbu Craiovescu de la un turc cu aur. Turcul banuia că va lua o sumă importantă echivalentă cu greutatea moastelor. Insa dragostea banului față de moaste are alt deznodământ: așezate pe un taler, intrădevar cântăresc greu, dar când banul Craiovescu pune galbenii talerul se echilibrează la o sumă mică. Acest lucru face ca turcul să exclame: "Vezi, vezi, cum creștin la creștin trage". Se mai spune că la 1763 când epidemia de ciumă cuprinsese Bucureștiul, este adusă racla cu moastele Sfântului Grigorie Decapolitul în fața Mitropoliei, iar în urma rugăciunilor tinute ciuma a început să dea înapoi disparând definitiv. În anul 1656 Constantin Voievod, donează o raclă de argint în care să fie așezate sfintele moaste.

În anul 1683 Constantin Brancoveanu donează manastirii un clopot, obiect de o inestimabilă valoare care cântărește 800 kg, un policandru ornate cu ouă de struț, lucrat la Viena și icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana.

În urma cutremurului din anul 1810, lacasul este afectat serios, lucru ce face ca în timpul domniei lui Gheorghe Bibescu și Barbu Stirbei, între anii 1846-1855 manastirea să fie rezidată. Pictura noii biserici, construită în stil neogotic, a fost executată de Gheorghe Tattarescu în 1850, o pictură realistă monumentală cu registre largi. Pe pereți se află picturi ctitoriei: Barbu Craiovescu, Constantin Brancoveanu, Maria Doamna, Despina Doamna și Barbu Stirbei.

Viitorul domn Neagoe, nepotul Craioveștilor a fost printre primii veniți pentru a capata "în tinerețea lui cunoștința de limbă și de literatură". Se pare că aici ar fi fost tipărită prima carte în limba română, "Liturghierul" (conform unui hrisov al lui Mihnea Voda a apărut la 10 noiembrie 1508). Încă din secolul XVII aici funcționează o școală, atestată documentar pe un manuscris al lui Constantin gramatic din satul Corbeasa-Valcea: "să se știe că am sezut la manastirea Bistrita ca să învățăm carte". Aici de-a lungul timpului s-au transcris numeroase cărți și hrisoave, iar unul din cele mai vechi acte românești datând din 1573, de fapt al doilea după scrișoarea lui Neacșu din Campulung, a fost redactat tot la acest lacas.

Mai târziu, în 1620 Mihail Moxa scrie aici "prima istorie universală" de pe meleagurile noastre intitulată "Cronograful Tarii Românești". Manuscrisul este descoperit la această manastire în 1845 de un filolog rus, V Grigorovici, care-l publică la Cazan în anul 1859. În prezent manuscrisul se află la Moscova. Importanța lui constă

in aceea ca dupa ce autorul trateaza la inceput probleme generale ale istoriei “universale”, ajunge ca la final sa vorbeasca despre “cand s-a inceput a se descaleca Tara Moldovei”. Vorbeste printre altele de lupta lui Stefan cel Mare de la Nicopole la care participa si “Mircea voievod cu rumanii”.

Pentru realizarea lucrarii sale Mihail Moxa foloseste importante documente ale epocii: Cronica lui Manasses, Cronografia pe scurt bizantino-slava, Letopisetul sarbesc, Cronica anonima bulgara. O lucrare despre viata Sfantului Grigore Decapolitul este scrisa de Matei al Mirelor, un erudit nascut in Egipt care studiaza la Constantinopol si Moscova, refugiat la manastire in iarna anilor 1610-1611. Lucrarea are o prefata istorica importanta deoarece prezinta o scurta cronica a razboaielor lui Radu Serban.

La chemarea episcopului de Ramnic, Ilarion, vine si-si desfasoara activitatea la Bistrita intre 1694-1704 Alexandru Dascalul. I se atribuie lucrarile: Otocenic sau Patetic, Cheia Intelesului, O oda pentru cititori si “gogiomanii” Bisericii Sf. Nicolae din Scheii Brasovului. Cei care au contribuit substantial la imbogatirea culturii romanesti strans legati de Bistrita prin numeroasele copii si traduceri dupa manuscrise, sunt numerosi: mentionam pe Teofil (Evanghelie invatatoare – 1644), Teofan (Psaltire slavona – 1619), Ilarion (Psaltire cu talc), Stefan ieromonahul (Cazania – 1724), Ioachim din Barbatesti – gramatic (Istoria Troadei – 1766).

De remarcat ca Stefan ieromonahul, cel care mai tarziu ajunge mitropolitul Tarii Romanesti, este fiu al meleagurilor valcene nascut la Ramesti – Horezu, dupa ce mai intai a fost pisar la Bistrita si calugar si egumen la manastirea Tismana. Despre importanta cartilor aflate in biblioteca manastirii Bistrita in dezvoltarea culturii noastre nationale, despre truda, daruirea si iscusinta carturarilor timpului, iata ce spunea Alexandru Odobescu intr-un raport prezentat Ministrului Cultelor: “Prin unele din aceste manastiri si mai ales in Bistrita si in Cozia, am gasit, intre altele, si cateva carti care nefiind de trebuinta seviciului bisericesc, stau aruncate si neingrijire si amenintand a se perde. Aceste carti inasa, manuscrise si tiparite, sunt de o importanta mare pentru limba noastra si cea slavona, precum arta tipografiei in tara la noi: sunt rare si care lipsesc din Bibliotheca nationala”. Pana in anul 1948, la aceasta manastire au functionat diferite scoli, in special pentru fete, chiar si o scoala normala pentru pregatirea de institutoare pentru scoli primare. Pregatirea scolara a fost desfiintata odata cu instaurarea regimului “popular democratic”. Remarcam faptul ca aici in manastire a existat un atelier renumit de confectionat covoare “persane” (zona fiind renumita prin oierit). De asemenea, aici se mai afla un dispensar, care se ocupa de sanatatea locuitorilor comunei Costesti si a muncitorilor forestieri, condus cu multa pasiune de o doctorita-calugarita, aceasta fiind trimisa la studii de obsteta de calugarite. In anul 1959, manastirea este desfiintata si calugaritele trimise “acasa”.

A urmat o perioada oarecum benefica pentru o categorie de copii loviti de soarta, copii cu deficiente mentale mai putin sau mai mult grave, oligofreni in termeni medicali, cand in cladirile manastirii a functionat, si mai functioneaza, o scoala speciala pentru acestia. Au fost instruiti aici serii de copii, atat teoretic la nivelul lor de intelegere, dar mai ales practic. Sub indrumarea unor maistri, de exceptie dat fiind ucenicii cu care lucrau, acestia au realizat mobile din lemn masiv sculptat, lucrari care au luat calea exportului. Insa in anul 1984, prin straduinta Preasfintitului Gherasim, episcopul Episcopiei Valcii, Argesului si Oltului, pentru viata monahala a acestui asezamant s-au ivit noi orizonturi, acesta reusind sa reanoad vechiul fir, reanfiintand manastirea. A refacut cladirile si sub pretextul infiintarii unui muzeu al tipografiei, incet, incet asezamantul a fost repopulat. Dupa anul 1989, viata monahala a capatat noi valente. Din anul 1999, staretia manastirii a luat sub conducerea ei si Manastirea Arnota, prin transformarea acesteia din manastire de calugari in manastire de maici.

Cazare in apropiere : Hotel Horezu - Horezu, Valea Oltului, Romania .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Namaiesti

Așezată la 5 km nord est de Câmpulung, Mănăstirea Nămăiești, se află într-o zonă cu străvechi urme istorice, săpată într-o stâncă de mâini necunoscute și datată din prima jumătate a secolului al XVI-lea (1547), când Mircea Ciobanu îi lasă lui Jupân Dumitru drept ocină în satul Nămăiești, dar condiția ca, dacă nu va avea urmaș, proprietatea să rămână bisericii din stâncă. Nu se cunosc date exacte privind întemeierea schitului, dar legende transmise oral, din moși strămoși, în satul Nămăiești pomenesc și numele domnitorului Negru Vodă. După unii istorici, biserica respectivă ar fi fost o catacombă creștină, din perioada romană.^[1]

Tradiția asociază începuturile mănăstirii cu descoperirea în peșteră a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, despre care se zice că ar fi fost pictată de Sfântul Evanghelist Luca. Potrivit legendelor, trei ciobani au ajuns cu oile pe stâncă în care se află astăzi mănăstirea. Înnoptând în aceste locuri, au avut toți trei același vis: fiecăruia dintre ei i s-a arătat un înger care i-a spus că în acea stâncă se află o icoană zugrăvită după chipul adevărat al Maicii Domnului. Dimineața, și-au spus unul altuia visul avut, s-au înfricoșat și s-au mutat pe un versant alăturat. Visul s-a repetat în noaptea următoare, iar în a treia noapte li s-a arătat chiar Maica Domnului, care i-a dus la o stâncă anume și le-a arătat intrarea în grotă, spunându-le să facă un locaș de închinare acolo unde vor găsi icoana. Legenda spune că tot atunci Maica Domnului le-a spus că numărul viețuitorilor din mănăstire să fie întotdeauna 33 (anii trăiți de Mântuitorul Iisus Hristos pe pământ). Se crede că icoana este una dintre cele 12 pictate de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca la dorința Maicii Domnului. Acestea erau destinate celor 12 Apostoli ce urmau să plece să propovăduiască Evanghelia. Icoana a fost adusă aici de Sfântul Apostol Andrei, care a propovăduit în Dobrogea și a plecat apoi spre Dacia Superioară. Apostolul a coborât în grotă și a lăsat icoana în același loc în care se află acum în biserica mănăstirii. În 1798, icoana a fost ferecată în argint de Enache Postelnicul, iar mai târziu, în 1913, soția unui general din armata română a pus să i se facă o ramă de argint. Biserica rupestră a fost lărgită, săpându-se în stâncă în anul 1843. În 1916, artileria germană a făcut mari stricăciuni așezământului, care a fost restaurat între 1916-1921. Mănăstirea are o colecție muzeală ce cuprinde obiecte de artă feudală, bisericască și populară, precum și o colecție de carte veche românească.^[2]

Biserica are hramul „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” și „Izvorul Tămăduirii”.

Cazare in apropiere : Păstrăvăria Brătioara , Pensiunea Namaesti, in orice localitate in imprejurimi

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Negru Voda

Mănăstirea Negru Vodă este o mănăstire ortodoxă de călugări din Câmpulung Muscel, ctitorită în secolul al XIV-lea de către Radu Negru Vodă și este situată la intrarea dinspre Pitești, pe Strada Negru Vodă, nr.64.

Biserica este înconjurată de ziduri de piatră și are la intrare un turn clopotniță înalt sub aspectul unei fortărețe, servind adesea ca loc de apărare și reprezintă o construcție monumentală specifică arhitecturii secolului al XVII-lea din Muntenia.

Ansamblul Mănăstirii Negru Vodă a fost inclus pe Lista monumentelor istorice din Județul Argeș din anul 2011 și este alcătuit din următoarele 9 obiective:

- Biserica domnească „Adormirea Maicii Domnului” - din secolul al XIV-lea, ref. sec. al XVII-lea ;
- Biserica bolniței „Nașterea Sf. Ioan Botezatorul” - din 1718 ;
- Casa egumenească - din 1635 ;
- Casa domnească/arhierească - din 1301-1900 ;
- Turnul clopotniței - din 1647 ;
- Chilii - din secolele XIV-XIX ;
- Fântână - de la începutul secolului XX ;
- Zidul de incintă al bisericii - din secolele XIV-XIX ;
- Zidul de incintă al mănăstirii - din anul 1712 ;

Hram : Adormirea Maicii Domnului (15 august

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Ghighiu

Mănăstirea Ghighiu este o mănăstire ortodoxă din România situată în satul Ghighiu, județul Prahova. Cele mai vechi mărturii despre Mănăstirea Ghighiu datează de la sfârșitul secolului al XVI-lea, când este menționat pe aceste locuri schitul logofătului Coresi și al jupâniței Slăvița. Urmele sihăstriei se vor șterge însă aproape în întregime. Abia în 1817 Măriuța Răfoveanca împreună cu mama sa Ana donează un teren și o parte din averea lor pentru înălțarea unui schit, la cererea monahului Agapie. Vor fi ridicate, mai întâi, o bisericuță de lemn și câteva chilii. Biserica mare a mănăstirii a început a se zidi în anul 1858, prin purtarea de grijă a starețului Eftimie, fiind sfințită pe 31 martie 1866. Pictura aparține lui Gheorghe Tatarescu (1864). Mănăstirea a fost incendiată în mai multe rânduri; în 1922 arde valoroasa bibliotecă a mănăstirii. În timpul Primului Război Mondial armata germană distruge o parte din chilii, alungă călugării și transformă Mănăstirea Ghighiu în fabrică de conserve. Mănăstirea va fi bombardată a doua oară în 1944. Patriarhul Justinian Marina restaurează din temelii, în anii '50 ai secolului trecut, întreg ansamblul monahal, transformându-l în mănăstire de maici (1952). La Ghighiu se află o vestită icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, datată din secolul al XVI-lea, dăruită în anul 1958 de episcopul Vasile Samaha de Sergiopolis, Siria. Bisericuța cimitirului cu hramurile Sf. Lazăr, Sf. Spiridon și Sf. Haralambie este datată din anul 1832, fiind ctitorită de Panait și Ecaterina Mărunțeanu .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Cheia

Mănăstirea Cheia este o mănăstire ortodoxă aflată în județul Prahova, sat Cheia, aproape de pasul Bratocea, frontiera ce separa odinioară Valahia de Transilvania, pe Valea Teleajenului, la o altitudine de 897 m, la poalele Munților Ciucaș (Carpații Orientali), între pâraiașele Tâmpa și Cheița. Depresiunea Cheia, unde se află o poiană cu același nume, este de fapt o agestră formată din conuri de deversare, terasate de-a lungul a mii și mii de ani. Aici și-a găsit Teleajenul „cheia” cu ajutorul căreia a deschis calea spre sud. Aflată într-un cadru natural mirific, mănăstirea Cheia a reprezentat o locaș de alinare sufletească și trupească atât pentru pelerini, dar și pentru târgoveții munteni și ardeleni și păstorii ce împodobeau munții din împrejurimi cu turmele lor. Istoricii afirmă că prima biserică a mănăstirii Cheia ridicată la 1770, era din lemn și avea hramul Sf. Nicolae. După șapte ani biserica a fost distrusă de turci, inițiativa pentru constituirea celei de-a doua biserici, aparținând starețului Atanasie, primul staret cunoscut după nume al Cheii. A fost ridicată la poalele Muntelui Roșu și avea hramul Adormirea Maicii Domnului.

După starețul Atanasie urmează Domitie sau Domitian, pe la 1820. Scrisul și semnătura starețului sculptor în lemn Domitie se poate vedea pe un înscris din anul 1821, în care îl ruga pe „arhon paharnic” Nicolae Greceanu să-i înștiințeze pe măcelari că au sosit vițeeii destiniți vânzării, ceea ce arată una dintre ocupațiile monahilor de la „Cheia Teleajenului”, și anume, creșterea animalelor. Staretul sculptează un pricornic rotund lucrat din lemn de măr, cu care se ștampilau prescurile, el fiind în realitate un sigiliu de lemn. Acest pricornic prezintă imaginea celei de-a doua biserici de lemn, situată pe latura de sud, reprezentată ca un dreptunghi, despartit în trei compartimente: pridvorul, naosul și altarul. Pridvorul, sprijinit pe stâlpi de lemn cu unele înflorituri, la o treime din înălțime, sprijinea acoperișul în prelungirea despre capătul de vest. Acoperișul era învelit cu șindrilă sau dramață. Două turlle mici împodobeau biserica pe pridvor și pe altar. Pe naos, în loc de turlă, o calotă sferică, de înălțimea celor două prisme din capete, lăsa să fie depășită de acoperișurile piramidale ale acestora. În schimb, pe calotă se înalță o cruce de două ori mai înaltă și împodobită, decât cele de pe turllele mici. În spațiul dintre cruci, starețul Domitie a crestat o lună în descreștere și soarele, legând astfel biserica de cosmosul înconjurător. Cele patru ferestre, dintre care trei la naos și una la altar, au fost numai conturate. Pe marginea sigiliului este gravat textul : „Schitul Cheia, 1832”.

Cea de-a doua biserică avea hramul Sf. Treime și din perioada aceea au rămas o serie de cărți, dintre care Mineiele de la Buda (1804, 1805), aproximativ 13 tomuri, important fiind și faptul că ele au fost achiziționate și donate schitului Cheia de către oierii din Săcele și din apropiere. Aceasta dovedește că unul din izvoarele materiale, dar și spirituale care au contribuit la ridicarea și existența mănăstirii Cheia l-au constituit acești minunați oieri. După 30 de ani de la construire, biserica de lemn, Sf. Troiță, a fost mistuită de foc, fiind salvate doar ușile împărătești, niște strane, sfeșnice, sigiliul din 1832 și un antimis. Nu se știe exact anul incendiului, dar se presupune că s-ar fi produs cândva în perioada 1833-1834. Cuvântul „obstejitie”, traiul în comun, de pe pricornic, indică tipul de viață de atunci, mai mult, odată cu venirea fraților Bârsanu, Damaschin și Justin ieroschimonahii, în mănăstirea Cheia de Căldărușani, fiind adusă și influența paisiană, sub care aceștia trăiseră timp de 20 de ani. În timpul starețului Damaschin se construiește cea de-a treia biserică, începând cu anul 1835 și sfințită la 20 iulie 1839 de către Prea Sfințitul Episcop al Buzăului, Chesarie, în vremea stăreție părintelui Damaschin. Pictura bisericii a fost terminată la 26 august 1839 de către zugravul Naum, reprezentant al școlii de pictură de la Buzău, faimoasă în acea vreme. Iconostasul și tetrapodul bisericii mari sunt lucrate la Viena, din lemn sculptat, stucat și aurit, în manieră barocă. Icoanele împărătești, atribuite de tradiția locală pictorului Gheorghe Tattarescu, au fost îmbrăcate în argint în 1911 – 1912 de către Lazăr argintarul din Ploiești. Ansamblul de la Cheia cuprinde o incintă patrulateră, ocupată, pe laturile de sud, est și nord, de trei corpuri de chilii zidite în 1844 (după cum atestă inscripția ce însoțește icoana Maicii Domnului zugrăvită pe fațadă corpului de sud), paraclisul cu hramul Adormirii Maicii Domnului și muzeul, iar la vest clopotnița și casa stărețească, construită în 1902. Una din trăsăturile fundamentale ale schitului Cheia este că cele trei biserici, primele două din lemn, iar a treia din zid, inclusiv vatra mănăstirii au fost rezultate exclusiv din inițiativa, strădania, munca și fondurile proprii. Trebuie menționat că în 1864 Ministerul Cultelor a decis mutarea obștii de la Cheia la Vărzărești,

deoarece mănăstirea Cheia urma să fie transformată în cazarmă de grăniceri, însă a fost salvată din inițiativa Mitropoliei. Ajunsă în stare de ruină, Cheia nu mai poate face nevoilor de întreținere, iar numărul monahilor scade continuu. Costatând situația precară în care se află mănăstirea, forurile bisericești au hotărât, în 1903, să transforme schitul Crasna – Izvoarele în metoc al mănăstirii Cheia. Măsura nu și-a atins scopul, iar criza s-a accentuat, în 1906 renunțându-se la viața de obște. Cel care readuce la viață comunitatea de la Cheia este Grigorie Munteanu – Georgescu, ales stareț la începutul anului 1909, poziție ce a deținut-o până în 1934. Realizarea sa cea mai importantă este zidirea paraclisului mănăstirii cu hramul Adormirea Maicii Domnului, de care era mai nevoie, întrucât gerul împiedica oficierea slujbelor în biserica mare. Aprobata în 1919, construcția a fost terminată 8 ani mai târziu. În timpul primului război mondial, mănăstirea a avut mult de suferit. Autoritățile de ocupație i-au fixat aici domiciliu obligatoriu episcopului de Râmnic, Sofronie Vulpescu (1913-1919). Apoi trupele germane în retragere s-au cantonat la Cheia, producând mari daune materiale obștei și distrugând clădirile incintei. De aceea, după război, principala sarcină a comunității cheiene a fost refacerea ansamblului monastic și redresarea așezământului din punct de vedere economic. Astfel, a fost reparată întreaga incintă, iar clopotnitei i s-a redat în 1934 aspectul original. Un rol foarte important în sprijinul acestui demers l-a avut „Legea pentru înzestrarea mănăstirilor ortodoxe din țară”, votată în 1939, prin care i se atribuiau mănăstirii 20 ha de pădure, urmate apoi și de alte danii. Între anii 1950-1960, conducerea regimului comunist a impus exilarea episcopului ortodox Nicolae Popovici al Oradiei la mănăstirea Cheia. În jurul anului 1960, numărul monahilor în Cheia scade până la 20, majoritatea bătrâni, ceea ce determină Patriarhia Română să decidă organizarea aici a unei case de odihnă pentru preoți și funcționari bisericești. Mare parte dintre călugări sunt transferați la Casa sanatorială de la mănăstirea Dealu, Cheia devenind, la începutul anului 1961, metoc patriarhal. Restaurarea și modernizarea ansamblului, în conformitate cu noua destinație, au început în 1962 și s-au încheiat în 1965, când a fost inaugurată Casa de odihnă. Lucrările de reconstrucție și întreținere au continuat – după cutremurul din 1977, biserica mare a fost consolidată, iar acoperișul ei și cel al paraclisului au fost vopsite. O nouă perioadă de înflorire materială și spirituală a mănăstirii Cheia se consemnează în anii 1980 când se revine la viața de obște, iar în 1985 începe restaurarea picturii, care, curățată prin metode științifice în 1987/1988, își recapătă strălucirea inițială. După întemeierea mănăstirii Cheia, în apropiere ia ființă o mică așezare ai cărei locuitori trecuseră munții din cauza prigoanei naționale și confesionale. Localitatea Cheia este în prezent și o apreciată stațiune climaterică, situată la numai 135 km de București.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Suzana

Suzana este situată în zona Carpaților de curbura, între Munții Grohotisului, la nord-vest, pe o prelungire a Muntelui Bobu cu apa Stancei, raul Teleajen și Muntele Clabucetului Teleajenului, la sud-est, din pieptul caruia izvoraste torentul Iepurasul. Aceste paraie, Stancea și Iepurasul se unesc treimic, formând chiar în fața mănăstirii o cruce minunată de ape cristaline, de unde pornesc la vale sub o singură numire și un singur curs – Teleajenul.

Tradiția mănăstirii consemnează formarea Schitului Sfântului Nicolae de pe apa Teleajenului, în preajma anului 1740, ctitor fiind o ardeleancă înstărită din Săcele pe nume Stanca Arșicu, călugărită sub numele de Suzana. Aceasta construiește o biserică din bărne de lemn, pe locul ruinelor mai vechi ale Schitului Valea Caprei sau Cornul Caprii, fost metoc al Mănăstirii Sinaia, distrus de către turci la sfârșitul secolului al XVII-lea. Această biserică din lemn, cu hramul Sfântul Nicolae, durează aproximativ 100 de ani. Cercetarea arheologică a scos la lumină temeliele din piatră, legate cu mortar slab la exterior și piatră cu pământ la interior, ale unei biserici ce nu putea fi decât din lemn și deci poate fi prima biserică a locului, cea ridicată sau reparată de Stanca Arșicu la 1740. În 1840, monahia Suzana Albuleț, conform cercetărilor arheologice, realizează o reparație și o extindere a vechii biserici, prelungită spre vest cu un pronaos cu o turlă sau mai degrabă cu un turn-clopotniță deasupra, sub coordonarea și cu sprijinul Preasfințitului Chesarie al Buzăului. Între anii 1875-1882, în timpul stăreției Nataliei Perlea s-a construit actuala biserică a mănăstirii, din piatră de râu, în stil neoclasic, cu două turle pe pronaos și o turlă pe naos. Pictura este originală datând din 1882, realizată de pictorul Petre Nicolău, restaurată de pictorul Gheorghe Vanatorul în anul 1976. Catapetasma este sculptată în lemn de cires, împodobită cu icoane pictate în ulei pe lemn. Paraclisul, cu hramul Sfântul Acoperământ al Maicii Domnului, datează din 1911, construit în timpul stăreției maicii Tomaida Perlea, fiind restaurat între anii 1971-1974 cu sprijinul Preafericitului Părinte Patriarh Justinian Marina, pe care a și sfântit-o în ziua de 7 decembrie 1974. Fresca a fost realizată de pictorul Eremia Profeta, fiind restaurată în anul 2009 de către pictorul Dan Mihail Ivanovici și paraclisul a fost resfințit de către Preasfințitul Ciprian Campineanu în anul 2010 cu prilejul praznicului Sfântului Ierarh Nicolae. În Mănăstirea Suzana Slujbele se oficiază de trei ori pe zi: Sfânta Liturghie, Vecernia și Utrenia, continuând viața a 40 de monahii. În prima vinery din luna se oficiază Taina Sfântului Maslu.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Zamfira

Manastirea este situată în lunca din stânga râului Teleajăn, pe șoseaua paralelă cu Drumul Național 1A, la aproximativ 15 kilometri de orașul Ploiești. Din punct de vedere administrativ-teritorial, manastirea este localizată pe raza comunei Lipănești, în imediată apropiere a satului Zamfira.

Manastirea Zamfira - biserică de pe valea Teleajenului

Asezamantul monahal Zamfira a fost ctitorit de arhimandritul Eftimie, stareț al Manastirii Ghighiu și datează de la jumătatea secolului al XIX-lea. Complexul monahal al Manastirii Zamfira cuprinde două biserici: biserica veche, numită și "biserica mica", situată în cimitir și "biserica mare", situată chiar în incintă. Manastirea Zamfira are două hramuri: Inaltarea Domnului și Sfantul Ierarh Nifon.

Dupa cum reiese din pisania vechii biserici, Manastirea Zamfira a fost construita in timpul domnitorului Nicolae Mavrocordat, intre anii 1721-1743, la initiativa Zamfirei Apostoli, vaduva bogatului comerciant Manoil Apostoli.

Manastirea Tiganesti

Manastirea Tiganesti, inconjurata de un curs de apa cunoscut sub numele de "Lacul Maicilor", se afla pe soseaua DN 1, intre localitatile Bucuresti si Ploiesti, in dreptul localitatii Ciolpani. Aceasta manastire este una dintre cele mai cunoscute manastiri din apropierea Bucurestilor, fiind asezata in fostii codri ai Vlasiei, unde exista o traditie monahala veche. Sub numele de "Tiganesti", manastirea este amintita in hrisoavele domnesti de dani ale domnitorului Moruzi (1793), Caragea (1813) și Dimitrie Ghica Voievod (1824). Biserica manastirii dateaza de mai bine de doua sute de ani, insa vatra monahala de la Tiganesti este cu mult mai veche, obstile monahale din Manastirea Caldarusani și Schitul Maicilor zidind actuala biserica pe locul unui mai vechi schit de calugari.

Cazare in apropiere : Complex Silva 3*, Volo Hotel 3*, Complex Herastrau 3*, Andy Hotel 3*, Lido by Phoenicia 4* .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73 .

Manastirea Pasarea

Mănăstirea Pasărea este o mănăstire ortodoxă de călugărițe din România, situată în comuna Brănești, județul Ilfov, la circa 30 km est de București.

Important monument istoric și de artă, Mănăstirea Pasărea a fost ctitorită la începutul secolului al XIX-lea pe malul Lacului Pustnicu și la marginea pădurii Pustnicu, parte din ceea ce erau odinioară Codrii Vlăsiei.

Prima atestare documentară a mănăstirii datează din anul 1813, când aici se afla o biserică de lemn ridicată de arhimandritul Timotei, starețul de atunci al Mănăstirii Cernica.

Legenda ctitoririi Mănăstirii Pasărea este foarte grăitoare în ce privește creștinismul poporului român și, probabil, foarte apropiată de adevărul istoric. Se spune că pe la începutul veacului al XIX-lea starețul Mănăstirii Cernica, Arhimandritul Timotei, a fost rugat de trei călugărițe să le facă și lor un mic schit în pădurile din jur. Starețul Timotei a pornit cu rugăciune alături de ele prin desișul codrului. Pe cale, tot timpul i-a însoțit o pasăre care zbura din copac în copac și ciripea într-un fel aparte. Când au ajuns la locul unde se află actuala mănăstire, pasărea s-a așezat pe un stejar bătrân și ciripea din ce în ce mai tare și mai duios, parcă de teamă ca nu cumva să nu fie observată. La tulpina stejarului era și un mușuroi mare de furnici. Atunci starețul Timotei, îndemnat de Duhul Sfânt a înfipt toiagul său în pământ și a zis: „Aici să fie altarul bisericii!”, apoi a binecuvântat locul acesta și întorcându-se către maici le-a spus: „Să vă înmulțiți ca furnicile acestea!”. De la acea pasăre care i-a călăuzit prin Codrul Vlăsiei, primul schit care s-a înființat aici s-a numit „Pasărea”, denumire ce se păstrează și astăzi.

Fapt este că în pisania Bisericii Sfânta Treime de la Mănăstirea Pasărea scrie:

Cu ajutorul preaputernicului Dumnezeu cel în Treime slăvit, s-a clădit din temelie acest sfânt schit de călugărițe numit Pasărea în 1813 de Cucernicia Sa părintele Timotei – arhimandrit la Cernica - în numele Sfintei de Viață Făcătoarei Treimi, iar în anul 1838, ianuarie 11, zdrobindu-se biserica de cutremurul ce s-au întâmplat, iar în anul 1846 s-au dărâmat aceea și s-au ridicat aceasta din temelie, de Cucernicia Sa părintele Calinic – arhimandrit la Cernica - cu ajutorul de la creștini și prin osârdia cucernicei maici Domnica, stareța, iar îngrijitor fiind în tot lucrul cuviosul lachint ieromonahul din Cernica, în zilele binecredinciosului Domn Gheorghe Dimitrie Bibescu voievod, iar arhiepiscop fiind p(rea) s(fin)ția sa Neofit Mitropolit. 1847, noiembrie 2.

Mai târziu, între anii 1846-1847, a fost zidită biserica mare a mănăstirii, având hramul Sfânta Treime; ctitor a fost Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica. Pictura (frescă în stil neobizantin) a fost realizată de pictori aduși de la Muntele Athos. Catapeteasma bisericii este realizată din lemn de tei sculptat, iar icoanele împărățești sunt deosebite, fiind pictate și îmbrăcate în argint aurit.

Biserica din cimitirul mănăstirii, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, construită în 1834, a fost pictată de Nicolae Polcovnicu și ucenicii săi în anul 1838. Clopotnița mănăstirii, aflată la intrarea în incintă, are 25 m înălțime.

Mănăstirea Pasărea în prezent

În fosta trapeză a mănăstirii este acum amenajat un muzeu. Colecțiile sale cuprind icoane de lemn din secolul al XVIII-lea (școala grecească și școala italiană cu influențe grecești), icoane pe sticlă din țara Românească, icoane îmbrăcate în argint, icoane din Palestina, cruci din aur filigranat și sidef, evanghelii și cărți vechi bisericesti, goblenuri din secolul al XIX-lea. O piesă rară adăpostită de acest muzeu este și o stampă-acuarelă a pictorului Carol Popp de Szathmáry, reprezentându-l pe Regele Carol I participând la slujba religioasă (de altfel, Carol I a făcut donații acestei mănăstiri, printre care o candelă de argint și un veșmânt preoțesc, care se află, de asemenea, în muzeu).

O parte din monumentele funerare din cimitirul mănăstirii sunt opere ale sculptorilor Ghorghe Anghel și Carol Storck și ale arhitectului Heidewich.

Datorită marii valori istorice și artistice, Mănăstirea Pasărea a fost declarată în 1955 monument istoric.

În 1990, în mănăstire a fost ctitorită o *bolniță* – cămin, unde sunt îngrijiți la ora actuală cam 50 de bătrâni. Tot aici se află în construcție noua clădire a Seminarului monahal, care funcționează deocamdată într-o clădire din comuna Brănești.

În anul 2002, când s-au făcut reparații capitale ale construcțiilor de aici, mănăstirii i-au mai fost adăugate încă două clădiri.

Mănăstirea Pasărea este inclusă în *Lista monumentelor istorice din România*, având codul de clasificare *IF-II-a-B-15301*.

Cazare in apropiere : Complex Silva 3*, Volo Hotel 3*, Complex Herastrau 3*, Andy Hotel 3*, Lido by Phoenicia 4* .

**IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73**

Manastirea Cernica

Manastirea Cernica este o manastire ortodoxa aflata in apropiere de Bucuresti, in judetul Ilfov. Asezat la o distanta de numai 12 kilometri spre rasarit de capitala, complexul monahal se intinde pe doua dintre insulele lacului Cernica. In obstea monahala cernicana au trait nenumarati barbati cu viata sfanta, cei mai renumiti dintre acestia fiind sfintii pe care Dumnezeu s-a milostivit sa-i descopere poporului nostru: Sfantul Ierarh Calinic de la Cernica, Sfantul Cuvios Gheorghe de la Cernica si Sfantul Cuvios Irodion de la Lainici.

Manastirea Cernica - scurt istoric

Ctitorie a marelui vornic Cernica Stirbei si a sotiei sale, doamna Chiajna, cinstita Manastire Cernica este atestata documentar inca din anul 1608, printr-un hrisov domnesc al lui Radu Voda Serban, fiul lui Mihnea Voda. In acel an, vornicul Cernica reface un vechi schit, il inzestreaza cu pamanturi, paduri si sate, spre vesnica pomenire a numelui si a neamului sau. Astfel, incepand cu anul 1608, schitul se va numi "Cernica", pana la aceasta data el fiind numit "Gradistea Florestilor". Hrisovul amintit consemneaza urmatoarele: "Am cumparat satul Floresti, de pe Colentina, de la Nedelcu si Stroe, feciorii lui Radu Captaru, si am zidit o manastire, la leatu 1608, cu hramul Sfantului Ierarh si facator-de-minuni Nicolae de la Mira Lichiei, in capul mosiei mele cea de mai sus aratata, intr-un ostrov, langa Florestii din mijloc, ce se vecinesc cu Serban Voda." Inca dintru inceput, ctitorul a precizat: "Nimeni din neamul meu sa nu fie slobod de a se atinge de dansa sau sa puna egumen, ci sa fie staret din acei parinti ce vor petrece cu viata de obste, spre pomenirea mea, a sotiei mele si a neamului meu, in veacul de acum si in cel ce va sa fie." In anul 1781, la conducerea schitului este randuit de Dumnezeu, ca staret, Sfantul

Cuvios Gheorghe, unul dintre ucenicii Sfantului Paisie de la Neamt. Acesta reface obstea monahala, risipita intre timp, datorita razboaielor si ciumei, si ridica din ruina biserica cea mare si cladirile adiacente. In vremea sa, ctitoria lui Cernica infloreste ca niciodata, viata duhovniceasca si culturala din aceasta atingand cote impresionante. Biserica inchinata Sfantului Ierarh Nicolae, aflata pe insula din spatele cimitirului, a fost construita dupa cutremurul din anul 1802, de catre staretul Timotei, sfintirea ei avand loc in anul 1815. Cutremurul din anul 1940 a daramat bolta naosului si turla cea mare a bisericii insa, prin grija patriarhului Justinian, biserica a fost restaurata intre anii 1965-1967, cand s-a reconstruit numai turla pe pronaos. Pictura actuala apartine zugravului Fotache, iar icoanele imparatesti si portretele staretilor Timotei si Gheorghe sunt opera lui Nicolae Polcovnicu, care a zugravit si biserica cea mare a Patriarhiei din Bucuresti, intre anii 1825-1838. Biserica Sfantul Lazar, din cimitirul manastirii, a fost zidita tot in vremea Cuviosului Gheorghe, ea fiind sfintita in anul 1804. Fiind de mici dimensiuni, bisericuta impresioneaza mai ales prin arhitectura minutioasa si decoratia exterioara bogata. Pictura interioara a acestei biserici este lucrata de I. Keber, iar iconostasul, de Frujinescu.

Biserica inchinata Sfantului Mare Mucenic Gheorghe, aflata pe prima insula a complexului monahal, a fost zidita de Sfantul Ierarh Calinic si de de episcopul Ioanichie Stratonichios, intre anii 1831-1832. Pana la aceasta data, obstea monahala vietuia in jurul Bisericii Sfantul Nicolae, in ostrovul din spate; dupa construirea noii biserici, Sfantul Calinic muta obstea monahala in jurul acesteia. Fiind zidit sub forma de cetate, noul complex monahal, asezat sub purtarea de grija a Sfantului Gheorghe, era randuit numai pentru calugari, mirenii neavand acces. Acestora din urma le ramanea deschisa Biserica Sfantul Nicolae, unde cativa calugari slujeau cu randul. Dupa ce a fost parasita vremelnice, din pricina unei epidemii de ciuma, Manastirea Cernica a fost restaurata, in anul 1842, de catre Sfantul Calinic (1787-1868), care a fost staret al manastirii vreme de 31 de ani (1818-1850). Afectata de cutremurul din anul 1838, biserica cea noua a fost refacuta de Sfantul Calinic, sfintirea acesteia avand loc in ziua de 6 august 1842. Cinstitele sale Moaste odihnesc si astazi in biserica cea mare a manastirii. Mai tarziu, in anul 1939, biserica este restaurata de patriarhul Nicodim, cand are loc si spalarea picturii interioare, pe cheltuiala staretului Zosima Parvulescu, a eclesiarhului Augustin si a mai multor calugari din obste. Lucrarile de reparatii au fost conduse de arhitectul sef al Patriarhiei, D.I. Berechet, iar restaurarea picturii s-a facut de I. Keber. Intregul ansamblu monahal a fost restaurat de patriarhul Justinian, intre anii 1965-1967. Biserica Sfantul Gheorghe este zidita in forma de cruce, cu abside laterale adanci. Aceasta este o constructie monumentala spatioasa, arcadele din naos si pronaos fiind sustinute de coloane masive din zid. Pridvorul bisericii este inchis si pictat, usa de la intrare este din lemn masiv, frumos sculptat, iar pardoseala bisericii este din marmura. Biserica are trei turla, una mare, asezata pe naos, si doua mai mici, asezate de o parte si de alta a pronaosului. Pictura interioara a bisericii celei noi apartine zugravului Adam. In pronaos sunt pictate, in ulei, de catre Sava Hentia, portretele ctitorilor: Sfantul Ierarh Calinic si episcopul Ioanichie Stratonichios. Icoanele imparatesti ale bisericii celei noi sunt atribuite lui Nicolae Polcovnicu, care semneaza pe marginea icoanei din dreapta (anul 1836). De un deosebit interes artistic sunt scenele din tinda bisericii, ilustrand Facerea lumii. Se crede ca acestea sunt opera unui calugar din manastire. Pe latura de sud a chiliilor se afla Paraclisul, zidit in anul 1790, de catre Dan Brasoveanu. Acesta a fost restaurat, la vreme, de arhimandritii Nicodim si Pimen. Un al doilea Paraclis se afla in casa Cuviosului Gheorghe. In anul 1778, pictorul Nicolae Polcovnicu a infiintat, in incinta Manastirii Cernica, o

mare scoala de pictura bisericeasca. Aici au studiat si au pictat zugravi precum Nicolae Teodorescu (profesorul lui Gheorghe Tattarescu), David Adam si Gheorghe Fruginschie. In incinta manastirii a mai functionat si o scoala de copisti, de la care au ramas numeroase manuscrise, descoperite de Nicolae Iorga si depuse in arhivele de la Academia Romana. Biblioteca manastirii pastreaza peste 14.000 de volume, cinci mii de carti de patrimoniu si o arhiva cu multe manuscrise unice. O institutie de o reala importanta a fost si Seminarul Teologic Monahal, care a dat lumii oameni de seama, dintre acestia amintindu-l aici doar pe Preafericitul Parinte Patriarh Teoctist. Odata cu declansarea celui de-al Doilea Razboi Mondial au fost inchise, atat Seminarul, cat si tipografia manastirii. Abia in anul 1995 s-a redeschis Seminarul Teologic din manastire. De-a lungul timpului, in Manastirea Cernica au trait nenumarati barbati alesi, de la simpli calugari, la episcopi si mitropoliti. Tot aici au fost gazduiti episcopi si mitropoliti exilati din Basarabia si Bucovina, odata cu alipirea acestor teritorii la Rusia sovietica. Cimitirul manastirii, rezervat initial monahilor din obste, s-a largit cu vremea, prin morminte ale unor fruntasi ai vietii culturale si politice, precum: Gala Galaction; Naum Ramniceanu; istoricul Ioan Lupas; pictorul Ion Tuculescu; mitropolitul primat Nifon; Tudor Minulescu; Gurie Grosu, mitropolitul Basarabiei; Pan Halippa, luptatorul pentru unirea Basarabiei cu patria-mama; ctitori sprijinatori; Alina Stirbei, Greceanu, Filipescu; parintele Dumitru Staniloae; Ioan Ianolide etc. Sfantul Ierarh Calinic de la Cernica, ctitor de manastiri si biserici, de spitale, de scoli si case pentru orfani, a fost unul dintre cei mai de seama barbati romani ai vremii sale. In vremea sa au fost ridicate zidurile imprejmuitoare si Biserica Sfantul Gheorghe, cladirea staretiei si aproape toate casele de pe insula numita "a Sfantului Gheorghe". Iubitor de cultura fiind, vrednicul Calinic a pus bazele unei valoroase biblioteci si a deschis, in manastire, o scoala de pictura bisericeasca.

In toamna anului 1850, cuviosul Calinic a fost ales in scaunul episcopal de la Ramnicu-Valcea, de unde, batran si bolnav, s-a retras la Manastirea Cernica, in luna mai a anului 1867. Traind inca aproape un an, sfantul a trecut la cele vesnice in ziua de 11 aprilie 1868, fiind inmormantat in pridvorul ctitoriei sale, in Biserica Sfantul Gheorghe. Canonizarea sfantului a avut loc in ziua de 23 octombrie 1955, cinstitele sale Moaste fiind asezate in biserica cea mare, unde se afla inca si astazi.

Cazare in apropiere : Complex Silva 3*, Volo Hotel 3*, Complex Herastrau 3*, Andy Hotel 3*, Lido by Phoenicia 4* .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI : Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Biserica din Draganescu

Biserica din Draganescu, avand drept ocrotitor pe Sfantul Ierarh Nicolae, este o simpla bisericuta de sat, ce pastreaza inca, in memoria vie a comunitatii ei, evlavia si credinta celui ce a pictat-o. La iesirea din localitatea Mihailesti, aflata pe drumul ce leaga orasele Bucuresti si Alexandria, venind dinpre Bucuresti, pe la kilometrul 28, un drum coteste brusc la dreapta. Drumul duce spre localitatea Malul Spart. Indepartandu-ne de drumul national DN6 si trecand peste un camp pustiu, dupa 5 kilometri pe drumul judetean 412A, localitatea Draganescu se iveste parca in chip tainic. Draganescu este o micuta localitate din judetul Giurgiu, asezata intre Mihailesti si Buturugeni, pe malul barajului zidit pe Arges, in acest punct al sau. Biserica Sfantul Nicolae din Draganescu este o biserică de caramida, cu acoperis de tabla, avand pridvor, pronaos, naos si Sfant Altar. Pridvorul acesteia, deschis inspre lumina, este sustinut de sase coloane de piatra. Fatada superioara a bisericii pastreaza o icoana cu ocrotitorul ei, Sfantul Ierarh Nicolae, donata de Marcel Mihaiescu.

Doua turla mici strajuiesc pridvorul, in timp ce turla cea mare, centrala, este asezata peste naos. In capatul estic al bisericii, un micut turnulet se inalta timid peste Sfantul Altar. Ferestrele largi, ce permit lumii sa se reverse in valuri peste interiorul misterios, sunt dispuse cate patru pe fiecare latura, de miazazi si de miazanoapte. In curtea bisericii, pe marginea lacului, in partea vestica, se inalta o clopotnita. Acoperita cu tabla si avand etaj, clopotnita este varuita in alb si galben, la parter avand o camera de depozitat diverse, in timp ce etajul este inchinat clopotului si toacei de lemn. In partea de miazanoapte a bisericii se afla o troita, frumos sculptata . Pe crucea din curte stau asezate urmatoarele cuvinte: "Aceasta Sfanta Cruce s-a ridicat intru vesnica pomenire Preacucernicului Preot Savian Bunescu, adormit in anul 2005, paroh al sfintei biserici, 62 de ani, si a Preacuviosului Parinte Arsenie Boca de la , adormit in Domnul la 1989, cel ce a realizat pictura sfintei biserici, intre anii 1968-1988. Vesnica lor pomenire."

Pisania bisericii din Draganescu marturiseste urmatoarele: "Aceasta sfanta Biserica, cu hramul Sfantul Nicolae, din satul Draganescu, s-a zidit din temelie in anul 1870, de catre Petru Danescu si Ion Dumitrescu, biserică veche de lemn fiind luata de apele Argesului, cu cimitir cu tot, la o revarsare din anul 1866, cand a fost construit si podul peste noul curs al raului. . S-a restaurat din temelie prin subzidire, inaltarea zidului exterior, construirea boltii din pronaos si arhitectura acoperisului cu cele trei turla, toate din nou, prin osardia si grija preotului paroh Savian Bunescu care a pastorit biserică din anul 1937, avand sprijinul material al enoriasilor si al altor buni crestini care au cercetat Biserica. S-a zugravit in tempera de catre ieromonahul pictor , cu indelunga rabdare, in 15 ani, cu multa originalitate si documentatie - o smerita marturisire ortodoxa de credinta exprimata plastic - s-a inzestrat cu mobilier, catapeteasma, stranile si usa, sculptate in stejar de catre sculptorul in lemn Ion D. Circei din Grumazesti, judetul Neamt. Biserica s-a sfintit in ziua de 2 octombrie 1983 de catre Prea Sfintitul Episcop vicar Roman Ialomiteanul, delegatul , cu un sobor de preoti, protoiereu fiind prea cucernicul parinte Sibianu Enache. Celor ce ne urmeaza le lasam rugamintea sa pastreze cu sfintenie ceea ce le daruim, realizat cu atata dragoste si truda. " Timp de 20 de ani, aici a vietuit si lucrat . Dupa ce a fost alungat din Manastirea Prislop, din pricina vremurilor necrestine, in anul 1959, trecand mai intai pe la (1959-1960), el a ajuns sa lucreze la Atelierele Patriarhiei, localizate in acel moment la . Parintele Arsenie Bica va ajunge la Draganescu prin purtarea de grija a

Maicii Zamfira, stareta de atunci. In anul 1968 el a inceput pictarea bisericii parohiale din localitatea Draganescu, lucrând la aceasta pentru mai bine de 15 ani. Pe langa scenele tipice oricarui program iconografic, parintele a adaugat pe peretii interiori ai acestuia o multime de scene inedite, vizând viața și păcatele zilnice ale oamenilor. Un parinte spunea, odata: "Mica biserică de la Draganescu are zugravite, pe zidurile ei, predicile fierbinti pe care miile de oameni le ascultau la Manastirea de la Sambata de Sus. Este o pictura noua, ca și predica de atunci." Merita amintita aici una dintre multele reprezentari originale din această biserică. În partea de răsărit a Sfântului Altar, parintele a așezat, iconar și el, o scenă care nu este tipică acestui loc, în nici un registru iconografic. Prin urmare, o parte dintre ucenicii acestuia au văzut în acest detaliu o profecție a morții sale. Aceasta se spune deoarece, atât Sfântul Stefan, cât și Parintele Arsenie Boca, au murit în aceeași zi, 28 noiembrie.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Celic Dere

Manastirea Celic-Dere, situată în partea de nord a Dobrogei, este unul dintre cele mai importante centre de spiritualitate dintre Dunare și Marea Neagră. Numele mănăstirii este luat de la paraul Celic-Dere (nume turcesc, în română însemnând "paraiasul de otel", aici fiind găsite arme din trecutul îndepărtat). Manastirea este situată la 25 de kilometri sud-vest de Tulcea și 12 kilometri vest de localitatea Cataloi aflată pe soseaua Tulcea-Constanța, în Comuna Frecatei. Autobuzele din Tulcea-Cataloi-Telita au stație chiar în fața Mănăstirii Celic-Dere. De la Manastirea Cocos se poate veni cu autobuzele de Niculitel-Tulcea până la intersecția Telita și de aici la dreapta 7 kilometri (drum asfaltat) până la stația Celic-Dere (total 22 kilometri). Pe același traseu cu 4 kilometri înainte de intersecția Telita vedem în stânga soselei Manastirea Saon. Din stația autobuzelor pentru Manastirea Celic-Dere până la biserică acestea se parcurge 0,5 kilometri. La intrarea în incintă trecem pe lângă clădirea din dreapta cu etaj, construită în 1919, la parterul careia din 1954 este paraclisul, iar în stânga intrării clădirea stăreției și a catorva chilii. În incintă mai sunt și alte clădiri pentru chilii, una dintre acestea fiind în fața bisericii mari. Alte clădiri sunt în afara incintei, în spatele clădirii cu paraclis. În incintă mare a mănăstirii sunt parcuri cu iarba, flori, arbuști și arbori, precum și alei betonate pentru circulație, prevăzute cu bănci pentru odihnă. De la intrarea în incintă mergem urcând ușor pe o alee înierbată marginită de arbori coniferi, circa 150 de metri, urcam apoi o scară de beton de 30 trepte până ajungem în fața bisericii, după care urcam încă 24 trepte de beton ca să ajungem în pridvorul bisericii. Acest urcus ne face să înțelegem că biserică este construită pe un deal mai înalt decât restul incintei.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Saon

Manastirea Saon se afla la o distanta de 11 kilometri spre Niculitel, din localitatea Tulcea. Drumul, printre dealuri cu vii, duce pe o frumoasa esplanada din fata Manastirii Saon. In partea stanga se intinde o cladire mare, din zid, acoperita cu tabla, care a fost construita intre anii 1990-1992. Cladirea, care adaposteste un corp de chilii, staretia si un corp de camere pentru oaspeti, are un cerdac foarte lung, sustinut de puternice coloane. Manastirea Saon a luat fiinta sub stapanirea otomana in anul 1846, prin plecarea unor calugari de la Manastirea Celic-Dere. Cei veniti la Saon au ridicat aici cateva chilii din chirpici si un Paraclis ca metoc al Manastirii Celic-Dere. Dupa revenirea Dobrogei la Patria-Mama, Saonul impreuna cu toate bisericile si manastirile acestor locuri au trecut sub jurisdicia Episcopiei Dunarii de Jos, din Galati. Pentru o mai buna randuiala in viata manastirilor, Episcopul Iosif Gheorghian a stramutat la Saon si pe ceilalti calugari care se mai aflau la schitul Celicul de Jos. O data cu acesta, Schitul Saon s-a separat cu totul de Manastirea Celic-Dere, devenind de sine statator. In acelasi an, monahii de la Saon au construit din chirpici si lemn actuala biserica veche cu hramul "Intrarea in Biserica a Maicii Domnului", care exista si astazi, precum si doua corpuri de chilii, din care a mai ramas numai din randul Paraclisului.

Pictura murala a Paraclisului a fost realizata de fosta staretă Maria Odudencu impreuna cu maica Salomeea, catapeteasma fiind executata de C. Kipirlin in 1957.

Picturile murale ii redau pe Sfantul Efrem Sirul, Sfantul Spiridon, Sfantul Grigore Decapolitul, Sfantul Stefan, Sfantul Gheorghe, Sfantul Prooroc Daniil, Sfantul Trifon, Sfanta Maria Egipteanca, Sfantul Zosima, Sfanta Varvara, Sfanta Parascheva, Sfantul Nicolae. La intrare in Paraclis te intampina scena urcarii la cer a Sfantului Prooroc Ilie si Sfantul Prooroc Ilie hranit de corb. In timpul staretului Filimon (1889-1905), schitul a fost distrus de un incendiu. Singura Biserica a scapat intacta, schitul ajungand astfel intr-o mare stramtoare. In 1909, Episcopul Nifon Niculescu l-a trecut vremelnic sub administrarea "Manastirii Cocos". In anul 1959 acest sfant lacas a fost desfiintat, iar bunurile sale au fost trecute sub directa administratie a Episcopiei Dunarii de Jos, din Galati. In anul 1972 a luat fiinta ca Metoc al Arhiepiscopiei Tomisului si Dunarii de Jos. In anul 1990 prin purtarea de grija a Inalt Prea Sfintitului Arhiepiscop Lucian Florea, Arhiepiscop al Tomisului Constanta, a redevenit Manastire de sine statatoare.

Trapeza a fost pictata in anul 1999 de clasa prof. Ion Achitenie (protosinghel Andrei, Septimiu, Constantin, Ioan, Victor si Dorin) prin grija familiei Gheorghe si Maria Neata din Tulcea.

Manastirea Saon - Biserica Acoperamantul Maicii Domnului

La 1 septembrie 1909, Episcopul Nifon a pus temelia bisericii celei noi, cu trei turlle, zidita din piatra si caramida, cu hramul "**Acoperamantul Maicii Domnului**".

Constructia ei insa a fost intrerupta din cauza evenimentelor din timpul Primului Razboi Mondial, precum si a cutremurului din 1940, cand turllele s-au prabusit. Dupa anul 1956, in timpul pastoriei Prea Sfantitului Episcop Chesarie Paunescu, lucrarile de reconstructie a turllelor au fost reluate si s-a executat pictura bisericeasca, iar in 1959 locasul a fost sfintit si redat cultului. In anul 1916, Saonul a devenit de sine statator iar in 1930 a fost transformat in manastire de maici. Avand hramul "Acoperamantul Maicii Domnului", noua biserică este un edificiu in forma de cruce, construit din piatra si caramida, cu trei turlle mari, cea de pe naos fiind deschisa, luminata de sase ferestre inalte. Celelalte doua turlle sunt asezate pe pridvorul inchis, in dreapta si in stanga acestuia.

Constructia are si un pridvor deschis, sustinut de doua coloane mari, din zid de caramida, asezate in fata. Pridvorul, de forma inchisa, este pictat in interior, precum si pe peretele exterior, dinspre apus. Biserica este luminata de ferestre mari, simple, cu grilaje metalice in exterior. Este acoperita cu tabla pana pe ziduri, streasina fiind aproape inexistentă. Fatadele exterioare au un brau inconjurator in partea superioara, deasupra caruia, de jur-imprejur, se gasesc firide nepictate.

In interior, poate fi admirata pictura de pe bolta sfantului altar, de pe bolta mare si din pronaos, executata de parintele Sofian. Din pacate, dupa anul 1957, marele duhovnic si talentatul pictor de biserici, ajuns mai tarziu staret la Manastirea Antim din Bucuresti, nu a reusit sa finalizeze impodobirea bisericii mari, fiind arestat, impreuna cu ceilalti membri ai "Rugului aprins".

La Manastirea Saon, in biserică mare, sunt adapostite particele din Moastele Sfantilor Vichente, Maxim Grecul, Inochentie mitropolitul, Epictet preotul si Astion monahul, racla cu acestea fiind tot timpul expusa inchinarii pelerinilor.

De asemenea, pelerinul poate admira aici bucati din vesmintele care au apartinut Sfantului Ioan cel Nou de la Suceava, Cuvioasei Parascheva si Sfantului Grigorie Decapolitul. In vitrina special amenajata pentru adapostirea acestora se afla si o bucată din lemnul Sfintei Cruci.

Manastirea Saon - Biserica veche

In biserică veche, de forma dreptunghiulara, foarte spatioasa, cu sfantul altar luminat de doua ferestre mari, construite la rasarit, in dreapta si in stanga peretelui, si de o alta, situata pe partea opusa. Catapeteasma, frumos sculptata, este construita dupa 1900, usile purtand inscriptiile donatorilor din 1904-1905, iar pictura catapetesmei pe cea a lui Nicolae Durata. Plafonul bisericii este din lemn in forma ovala, sustinut lateral de cate trei stalpi din lemn pe fiecare parte. Naosul si pronaosul sunt luminate de cate doua ferestre pe fiecare parte, duble, cu grilaje metalice intre ele. Pridvorul este inchis, cu geam deasupra usii de la intrare. Usile, atat cea de la intrarea in pridvor, cat si cea de la intrarea in pronaos, sunt in doua canaturi, din lemn masiv. Biserica, avand acoperisul din tabla, luminata de cele patru ferestre mari, are o turla mare pe naos, din lemn, in forma octogonala, care este zugravita, in interior, cu stele. Pardoseala lacasului este din parchet, stranele din lemn,

simple, vopsite bleu, iar fatadele exterioare sunt tencuite si zugravite in calciu. Cel mai pretios obiect de aici este o icoana din lemn, de mari apreciable, reprezentand **Sfanta Treime**, donata de o credincioasa, in anul 1884.

Manastirea Saon - vechea Clopotnita

Clopotnita este ridicata la inaltimea de 20 de metri in fata pridvorului bisericii vechi. Are un postament din beton, care sustine un cadru de patru stalpi, cu grinzi din beton. Aceasta este acoperita cu sindrila. Clopotele, in numar de cinci, sunt asezate in ordinea dimensiunilor, de la cel mai mare, primul, vechi de o suta de ani, pana la cel mai mic, al cincilea. Langa clopotnita, tot in incinta interioara, manastirea dispune de mai multe cladiri pentru chilii, unele situate in partea de nord a bisericii vechi si altele in partea de rasarit, unde este spatiu amenajat pentru staretie. Alaturi de manastire, obstea s-a ingrijit si de cresterea paunilor. Astfel, pelerinii se pot bucura si de minunata faptura a lui Dumnezeu, care impresioneaza prin penajul foarte colorat si bogat.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Cocos

Manastirea Cocos se afla la 6 kilometri distanta de comuna Niculitel si la aproximativ 35 de kilometri vest de orasul Tulcea. Manastirea este condusa de o obste de calugari, avand drept hramuri Pogorarea Sfantului Duh (biserica mare) si Sfantul Ierarh Nicolae (paraclisul). Manastirea este asezata intr-un loc retras, la poalele unui deal invaluit in mireasma padurilor de tei. Odata, demult, de pe acest deal s-a auzit intr-o noapte cantecul unui cocos salbatic insotit de o bataie de toaca. CaluGarii - spun ca acest cantec se mai aude si astazi, uneori. Prima atestare documentara a unui asezamant religios in acest loc este din anul 1679, cand aflam despre existenta unui schit de sihastri, pradat de invaziile vremii. Manastirea Cocos exista din 1833, ctitori fiind caluGarii - Visarion, Gherontie si Isaia din manastirea Neamt, care au trecut pe la Muntele Athos, inainte de a se opri aici. Ei au venit pana la Isaccea, unde s-au si asezat. Acestia au cumparat o bucata de pamant si au construit o mica biserică din nuiele lipite cu pamant, fara turla si fara clopote, respectand legile musulmane de atunci. Aceasta biserică, cu reparatii facute in timp, a dainuit pana in 1910 cand a fost demolata. Pe locul fostului Altar a fost asezata otroita pentru aducere-aminte. Pentru ca era nevoie de un locas mai mare si mai trainic, parintele Visarion, devenit arhimandrit si staret al manastirii, construieste in 1853 o noua biserică din piatra si caramida, cu cheltuiala unui mocan ardelean instarit care, calugarindu-se, a donat manastirii intregul sau avut. Prima biserică a avut hramul "Sfanta Treime". Dupa razboiul de independenta s-au construit si cele 3 turla ale

bisericii. Din 1862 pana in 1884 urmeaza ca staret Daniel, in timpul staretiei se ridica clopotnita masiva si monumentala inalta de 30 m, existenta si astazi. In jurul clopotelor sunt 6 firide. Tot Daniel a construit cladirea chiliilor dinspre vest din fata bisericii, in stil oriental, un pridvor si cerdac pe ambele parti, acoperite cu olane. In 1959 aceasta cladire a fost declarata monument istoric. Celelalte chilii construite de staretii Visarion si Daniel au fost demolate in 1910, odata cu cele doua biserici, dupa ce se incercase fara succes, consolidarea bisericii in 1853. In 1909 devinestaret arhimandritul Roman Sorescu, calugarit la Ciolanu si in 1910 termina constructia din partea de rasarit unde azi este staretia, paraclisul, bucataria si trapeza. La 23 aprilie 1910 episcopul Nifon Niculescu pune temelia celor 24 chilii noi ce se leaga de clopotnita dupa planul intocmit de arhitectul Toma Dobrescu si care la capatul dinspre rasarit se termina cu o frumoasa cladire cu doua etaje in care, in prezent, este muzeul. La 1 septembrie 1911 se pune temelia noii biserici, ale carei ziduri nu sunt afectate de cutremurul din 28 mai 1912. Lucrata de pietrari italieni dupa planurile arhitectului bucurestean Toma Dobrescu, este terminata in 1913. Odata cu inceputul razboiului in 1916, o mare parte din cei 86 calugari care existau in 1914 au pornit in bejenie impreuna cu staretul, luand cu ei majoritatea obiectelor de valoare pe care la intoarcere nu le-au mai adus in totalitate. Staretul Roman Sorescu inceteaza din viata in 1919 la numai 45 de ani. Intre 1926 si 1929 s-a construit corpul de cladire din dreapta clopotnitei, cu etaj si pridvor. Aici a functionat o vreme o scoala de cantareti bisericesci, iar in prezent este casa de odihna a episcopiei. Cutremurul din 1940 a avariat puternic biserica. Incendiul din 27 iulie 1946 a ars clopotnita, topind si clopotele. Lucrarile de restaurare au inceput in 1954 si s-au terminat in 1956, in timpul pastoririi episcopului Chesarie Paunescu, fiind staret protosinghelul Damaschin Duros. Au fost restaurate si chiliile din vest. Sunt instalate in clopotnita doua noi clopote de 500 kg si 375 kg. In anul 1971, pe teritoriul comunei Niculitel, in apropierea manastirii, sapaturile arheologice au adus la lumina o cripta care adapostea moastele a patru sfinti mucenici, primele descoperite pe teritoriul tarii noastre. Acestia sunt crestini martiri din secolele III-IV. Inscriptiile in limba greaca din interiorul criptei atesta astazi moastele a patru martiri pentru Hristos: Zoticos, Attalos, Kamasis si Philippos. La doi ani de la descoperirea lor, Sinodul Bisericii Ortodoxe a decis ca moastele celor patru sa fie depuse in patru racle, la Manastirea Cocos din apropiere. La 17 ianuarie 1973 sunt aduse in manastire si asezate la loc de cinste in biserica, intr-o frumoasa racla, moastele sfintilor martiri Zotic, Atal, Camasie si Filip, ca o marturie incontestabila a credintei stramosesti. Praznuirea acestor martiri se face in fiecare an la data de 4 iunie. Biserica este o constructie masiva din piatra in forma de cruce. Absidele din naos sunt adanci si foarte largi. Naosul se delimiteaza de pronaos prin doi stalpi voluminosi, cate unul pe fiecare parte, lipiti de zid. Are un pridvor inchis in care se intra printr-o usa masiva in doua canaturi, inalta, cu geam in partea superioara. Are al doilea pridvor deschis, sustinut de 6 coloane masive. Naosul de 19 m latime in zona absidelor luminat de cate doua mari ferestre, pe fiecare parte, pronaosul lat de 9 m este luminat de cate o fereastră lata si inalta pe fiecare parte. Pronaosul si naosul au impreuna 24 m in lungime. Biserica are 3 turla octogonale, strapunse de cate 8 ferestre inguste si inalte. Turla de pe naos este foarte masiva si inalta. Celelalte doua mai mici sunt asezate pe fiecare parte a pridvorului. In exterior, peretele din dreapta naosului are o firida inalta, pictata. La fel o firida inalta si pictata este pe zidul din rasaritul altarului.

Pictura bisericii a inceput in toamna anului 1914, executata de pictorul italian F. da Biasse in stil neobizantin si s-a terminat in 1916. A fost restaurata intre 1957 si 1960. Manastirea are un muzeu cu icoane vechi si obiecte de

arta religioasa adunate din parohiile judetului Tulcea. Muzeul adaposteste si o colectie de carte veche, religioasa, in special romaneasca.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Hadambu

Manastirea Hadambu, aflata la o distanta de 30 de kilometri fata de Iasi, in satul Mogosesti, este un complex monastic fortificat, defensiv, construit pe la jumatatea secolului al XVII-lea. Aceasta manastire de calugari, cu o obste de zece vietuitori in prezent, va ajunge cu timpul in ruina, insa, in anul 1991, din bunavointa lui Dumnezeu, va fi reinfintata si repictata. Dupa o istorie zbuciumata si insuficient elucidata in toate detaliile si sinuozitatile sale, adeseori cu aspecte contradictorii sau controversate, se poate afirma ca manastirea cunoscuta sub denumirea de Schitul Hadambu, dar si sub aceea de Schitul din Dealul Mare trece in prezent printr-un autentic reviriment, printr-o perioada fara precedent de renastere din propriile sale vestigii. In pisania ctitoriei, cat si din unele documente domnesti aflam ca, in anul 1659, voievodul Gheorghe Ghica i-a daruit lui Iani Hadambu, fost chelar, un loc "in padurea lasilor, la Dealul Mare", pentru a construi o biserica cu hramul "Nasterii Preacinstitei si Nascatoarei de Dumnezeu". Asezarea monahala s-a numit "Hadambu", dupa numele ctitorului ei. Specialisti dintre cei mai autoritari in domeniu au relevat faptul ca manastirea Hadambu, asa cum a fost construita ea, incepand cu anul 1659 este un complex fortificat, reprezentativ pentru arhitectura moldoveneasca din secolul al XVII-lea si ca biserica, de mici dimensiuni, prezinta un plan mixt, caracterizandu-se prin diferite amenajari defensive, proprii si incintei de plan rectangular, prevazuta la colturi cu turnuri circulare, specifice constructiilor cu functii de aparare. De-a lungul existentei sale, Manastirea Hadambu a fost supusa mereu eroziunii timpului, vicisitudinilor istoriei, dar si rautatilor si neglijentelor omenesti, care uneori sunt mai daunatoare decat stihiiile naturii. Aceasta situatie s-a perpetuat pana in pragul vremurilor noastre, cand, mai cu seama, constructiile anexe, dar in mare parte si biserica au cazut aproape de tot in paragina. In anul 1976, reputatul istoric de arta Vasile Dragut, a vizitat locurile in vederea inscrierii schitului in al sau "Dictionar enciclopedic de arta medievala romaneasca" si a gasit un complex fortificat, reprezentativ pentru arhitectura moldoveneasca din secolul al XVII-lea, cu o biserica de mici dimensiuni, turnul portii servind si de clopotnita, plus constructii anexe aflate in ruina.

Cu aproximativ 70 de ani inaintea sa, marele istoric Nicolae Iorga, gasise un minunat zid de caramida tare stropita cu pete albe de var, care inconjura biserica Hadambului, de la care se vedea, intre copaci, acoperisul de sindrila sparta, loc tocmai bun pentru scoala.

Este clar ca aici, langa satul Mironeasa, in adancul Codrului Iasilor, pe vremuri a existat o biserica de lemn anterioara actualei, atestata nu numai de traditie si de anumite documente insuficient explorate.

Biserica manastirii, purtand hramul "Nasterea Maicii Domnului", este o biserica de proportii reduse, consolidata din piatra bruta si avand peretii cu chenare gotice.

A aparut si o noua biserica cu hramul "Acoperamantul Maicii Domnului", pardosita cu marmura de Ruschita, prelucrata in atelierele de la Holboca - Iasi. Pictura bisericii, in plina desfasurare, in tehnica "al fresco" a fost inceputa de maestrul Vasile Buzuloiu din Bucuresti, fiind continuata de ucenicul sau, Vasile Gheorghita.

Edificiul este inalt, zvelt, lansat cu suplete in spatiu, dar temeinic asezat pe sol. Plasata in varful Dealului Mare, biserica domina privelistea si se asambleaza perfect cu peisajul din jur. Demisolul bisericii serveste ca paraclis, fiind pus sub protectia Sfantului Ierarh Nicolae, praznic celebrat in ziua de 6 decembrie a fiecarui an.

In ansamblul monahal de la Manastirea Hadambu, marele edificiu al arhondaricului, proiectat de arhitectul Bogdan Negoita, se distinge prin proportiile sale monumentale, prin aspectul sau palatinal. Acoperisurile cladirilor au fost lucrate de mesteri din Oglinzi - Neamt, iar invelitorile cladirilor, din tabla de cupru, au fost executate de iscusitul mester Ion Lica si de ucenicii sai din Targu Neamt.

Lucrarile de restaurare, construire si reconstruire din ultimii 15 ani au asigurat Sfintei Manastiri dainuire, dar si o ampla si temeinica dezvoltare. Toate acestea au fost posibile, pe de o parte, datorita evlaviei credinciosilor nostri care, in ceasuri de cumpana, au alergat intru intampinarea nevointelor noastre, iar pe de alta parte, datorita cuminteniei si vredniciei parintilor si fratilor din aceasta manastire, care si-au inchinat viata slujirii lui Dumnezeu si oamenilor. Fara adanca lor credinta, fara generozitatea si competenta temeinica a unor distinse personalitati din Iasi si Suceava, ar fi fost mult mai anevoioasa construirea unui edificiu atat de apreciat ca noua biserica, ce poarta hramul "**Acoperamantul Maicii Domnului**", considerata de specialisti drept o capodopera de arhitectura ecleziastica in stilul traditional stefanian.

In iarna anului 2003, in ziua de 22 ianuarie, la manastire a izbucnit un naprasnic incendiu, care a potopit una din casele monahale. Toata casa s-a transformat in scrum, inclusiv obiectele bisericesti adpostite, cu exceptia Icoanei Maicii Domnului, Facatoare de Minuni. Zidurile imprejmuitoare sunt construite in stilul cetatilor din acea vreme datorita faptului ca acea zona deseori calcata de invadatori. A fost parasita in 1859 cand cu legea secularizarii averii manastiresti. Manastirea a fost reinfiintata in 1990, cand s-a construit un corp de chilii si s-au facut multe imbunatatiri gospodaresti.

Icoana Maicii Domnului cu Pruncul pictata in anul 1938 de catre preotul romascan Octavian Zmau si donata de staretul Iov Mazilu, a fost gasita in fosta catapeteasma a bisericii, si este cunoscuta de catre toti credinciosii care vin la Manastirea Hadambului ca fiind facatoare de minuni. Acest fapt se datoreaza mirului care izvoraste din icoana saptamanal. In vara si toamna anului 1998, icoana a varsat mir din chipul lui Iisus si din vesmintele Maicii Domnului. Aceasta icoana a fost ferecata ulterior in argint de mesterul Ion Contfas din Targu Neamt. Coroanele sunt din aur, decorate cu pietre pretioase, rubine, safire si smaralde, donate de familia Constantin, Roxana si Elena Amarinei din Piatra Neamt. Icoana este izvoratoare demir si facatoare de minuni. In anul 1960, ultimul staret al manastirii a fost alungat de autoritati, icoana din Biserica Schitului nemaivazand lumina zilei timp de 32

de ani. In duminica Bobotezei anului 1992, pentru prima data ochiul drept al Maicii Domnului a lacrimat, apoi in anul 1993, in ajunul sarbatorii Sfintei Parascheva, din umarul drept au curs trei picaturi de mir. La 22 februarie 1995 a curs mir din mitra, mir care a stat la vedere aproape doua saptamini. De atunci curge mir aproape saptamanal. De remarcat faptul ca duminica 20 august 1995 a curs Mir continuu, circa 7 minute. Actualmente, icoana este imbracata in foita de aur si are un paravan protector din sticla.

Icoana **Sfantului Ioan Botezatorul** a fost donata bisericii, cand s-a facut noua catapeteasma, de catre sotii Gabriela si Sabin Drinceanu. Aceasta a varsat pentru prima data mir de Boboteaza, dupa slujba Sfintei Liturghii, mai precis in data de 6 ianuarie 1999, la ora 12. Minunea s-a repetat in acelas an in data de 9 ianuarie.

In randul marilor realizari din ultimul deceniu al veacului trecut se cuvine sa mentionam: monumentalul edificiu al arhondaricului, expresie generoasa a spiritului de ospitalitate moldoveneasca, staretia veche, agheasmatarul, trei fantani si impodobirea cu pictura si mobilier a bisericilor, toate fiind realizate in timpul staretiei P.C. Protos. Nicodim Gheorghita, cu cheltuiala exclusiva a credinciosilor. Insa, la Manastirea Hadambu nimic nu s-ar fi putut realiza fara interventia vizibila a Maicii Domnului.

Gratie proportiilor marelui arhondaric, manastirea dispune de generoase locuri de cazare, avand posibilitatea sa adaposteaasca si sa omeneasca, potrivit indatinatelor legi nescrise ale ospetiei moldovenesti, pana la cinci sute de pelerini, ceea ce se intampla adeseori, mai cu seama in sezonul estival.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Șinca Veche, Brașov

Lăcașuri de cult

- La 45 de km de Brașov și 22 Km de Făgăraș, la numai 3 km de satul Șinca Veche se află Așezământul Șinca Veche.

Bisericile rupestre din complexul monahal de la Șinca Veche se înscriu în lista celor mai vechi monumente feudale românești.

Ștefan Meteș, unul dintre cei mai asidui cercetători ai vieții religioase din Transilvania: "De mănăstiri ortodoxe simple și sărăcicioase ne vorbește o scrisoare a papei Inocențiu al III-lea din 1204, către episcopul latin din Oradea Mare." Bisericile rupestre de la Șinca Veche mai sunt cunoscute și cu numele de: templul împlinirii rugăciunii, templul ursitelor, mănăstirea rupestră, peștera mănăstire sau grotă. Este un monument de talie națională înscris în lista monumentelor istorice sub următoarea înregistrare: Lista monumentelor istorice: LMI 2004, poziția 855, cod LMI 2004: BV- II –m-A-11826, denumire: Mănăstire rupestră (ruine), localitatea: sat Șinca Veche, comuna Șinca, adresa: Pe Dealul Pleșu, datare secolul XVIII.

- Mai sus de bisericile săpate în piatră se află Schitul Sfântul Nectarie. Înființarea schitului de la Șinca Veche, din zona Bisericilor rupestre, cu hramul „Nașterea Maicii Domnului”, a fost aprobată de către Mitropolia Ardealului în ședința permanentei Consiliului eparhial din 10 aprilie 2006. Schitul este numit astfel de către oameni deoarece adăpostește moaște ale Sf. Nectarie.
- Biserica *Sf. Apostoli Petru și Pavel*, construită în 1830, din 1948 este în folosința BOR;
- Biserica *Bunavestire*, al doilea hram: *Nașterea Maicii Domnului*, construită în anii 2000, greco-catolică.

Memoriale

- În fața Bisericii *Bunavestire* a fost ridicat un monument în memoria eroilor din cele două războaie mondiale.
- Un bust al lui Gheorghe Șincai a fost ridicat în fața școlii care-i poartă numele. Bustul este de bronz și a fost montat pe un postament prismatic cu bază pătrată, din granit. Pe postament au fost gravate următoarele: „GHEORGHE ȘINCAI, 1754 – 1816, Corifeu al Școlii Ardelene, întemeietorul învățământului românesc din Transilvania”. Mai jos a fost gravat un citat din opera lui Gheorghe Șincai: „Vai Neamului Românesc de nu-i va da Dumnezeu înțelepciune!” Gheorghe Șincai.

Pe spatele postamentului au fost gravate numele celor care au contribuit la crearea și la ridicarea monumentului: Gheorghe Pioaru (preot), Victor Bârlez (primar), Eugen Urs, Nicolae Urs, Horia Salcă, Consiliul Local Șinca, proiectant: ing. Cristian Urs, sculptor: Vlad Prună, constructor: Crispadin.srl

Personalități

- Familia lui Gheorghe Șincai, istoric, filolog și preot greco-catolic român, reprezentant de seamă al Școlii Ardelene, se trăgea din Șinca Veche.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Poiana Brasov

Hram: Nasterea Sfantului Ioan Botezatorul

Acces: din Brasov (centru) se urmareste indicatorul spre Poiana Brasov, 11 km;

Adresa: statiunea Poiana Brasov, 500001, jud. Brasov;

Manastirea Poiana Brasov a fost infiintata in anul 2000. Biserica de lemn a Manastirii Poiana Brasov are la demisol chilii si alte anexe. Locasul de cult este construit in stil maramuresan, cu turnul-clopotnita deasupra pridvorului.

**Cazare in apropiere : Ambient Residence 3*, Ambient Hotel 4*, Vila Ambient 4*, Resort Ambient 5*.
Domeniul Dambu Morii**

**IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73**

Biserica Neagra

Biserica Neagră (în germană *Die Schwarze Kirche*) este biserica parohială a comunității evanghelice luterane din Braşov, situată în centrul municipiului Braşov. Clădirea gotică a fost parțial avariată în incendiul din 1689, când zidurile ei s-au înnegrit și a primit numele actual. Denumirea populară de după incendiu, „Biserica Neagră”, a fost acceptată oficial în secolul al XIX-lea.

Biserica Neagră este unul dintre cele mai reprezentative monumente de arhitectură gotică din România, datând din secolele XIV-XV. Având o lungime de peste 89 de metri este considerată a fi cea mai mare biserică din România. Datorită mărimii ei, când a fost finalizată a primit titlul de *Cea mai mare biserică dintre Viena și Constantinopol*. Biserica Neagră de astăzi se înalță pe locul unei biserici romanice mai vechi din secolul al XIII-lea, distrusă în marea invazie tătară din 1241. Construcția actuală a început în anul 1383, când Braşovul se afla într-o perioadă de dezvoltare culturală și economică puternică, fiind cel mai însemnat oraş comercial și industrial la granița Transilvaniei cu Țara Românească. Invazia turcilor din 1421 a întrerupt lucrările de construcție a bisericii, oraşul fiind nevoit să se concentreze asupra fortificațiilor, dar au fost continuate mai târziu după un plan mult simplificat. Din cauza unui cutremur de proporții în 1471, turnul sudic nu a fost construit până la înălțimea intenționată. Anul 1477 poate fi considerat anul încheierii lucrărilor de construcție a bisericii, în 1499 se menționează o orgă nouă, iar mai târziu s-au mai efectuat lucrări la turn prin care i s-au adăugat un ceas și clopote în 1514. Biserica, inițial romano-catolică a primit hramul Sfânta Maria (*Marienkirche*), fapt dovedit și astăzi de fresca Mariei, aflată în hala porții sudice.

La jumătatea secolului al XVI-lea, reforma protestantă a pătruns în Transilvania și s-a răspândit în mare parte datorită umanistului și pedagogului Johannes Honterus (1498-1549). În 1542 s-a celebrat prima slujbă evanghelică-luterană în Biserica Neagră, iar în timpul aceleiași mișcări s-au îndepărtat și altarele secundare.

De-a lungul secolelor XVI-XVII biserica a fost afectată de multe cutremure astfel încât, la jumătatea secolului al XVII-lea, a fost nevoie de lucrări de restaurare. Marele incendiu din 21 aprilie 1689 a cuprins și biserica parohială, distrugând acoperișul și mobilierul din interior. De atunci, ruina înnegrită de fum s-a numit Biserica Neagră. Apoi au început lucrări de renovare extinse care au conferit interiorului un aspect baroc. Tot în această perioadă s-au construit și galeriile pentru ca biserica să poată face față numărului tot mai mare de enoriași care luau parte la slujbe. Lucrările au fost încheiate în 1722, odată cu noua inaugurare Grav avariată după incendiu, Biserica Neagră a fost refăcută cu ajutorul unor meșteri veniți din oraşul hanseatic Danzig, pentru că meșterii

locali nu mai știau să închidă bolți de dimensiuni atât de mari. Noile bolți, însă, sunt în stil baroc, nu gotic. Planul utilizat de către arhitecți a fost acela de bazilică cu trei nave, egale ca înălțime, înscriindu-se în tipul de biserică-hală preferate în secolele XV-XVI în spațiul german, de unde proveneau de altfel unii dintre arhitecți și meșteri.

Între anii 1836 și 1839, firma berlineză Buchholz înalță pe galeria vestică o orgă nouă de dimensiuni mari (aproximativ 4000 de tuburi, 4 manuale cu câte 56 de taste și un pedalier cu 27 de taste, 76 de registre și dispune de 63 de registre sonore). A fost inaugurată la 17 aprilie 1839, organist fiind chiar Carl August Buchholz care a prezentat improvizații și cantate ale compozitorilor Friedrich Schneider și Johann Lucas Hedwig. Orga a fost restaurată de Carl Hesse și dispune de un manual și pedalier și 8 registre. Restaurarea a durat 4 ani: 1997 - 2001. Atunci toate cele 3993 de tuburi (cel mai mare având o înălțime de circa 13 metri) au fost demontate și restaurate. Orga se încadrează în categoria orgilor baroce și a supraviețuit perioada de la construcție până în prezent aproape neschimbată.

Între 1865 și 1866, firma vieneză Schönthaler ridică altarul neogotic după planurile inginerului din localitate, Peter Bartsch, și realizează stranele din cor. În anul 1898, statuia lui Honterus se amplasează în fața turnului sudic, în amintirea reformatorului transilvănean.

După Primul Război Mondial, galeria pentru orgă a fost extinsă și s-a consolidat bolta corului. Mai târziu au fost refăcute și fialele contraforturilor din cor.

Biserica Neagră este cel mai mare edificiu de cult în stil gotic din sud-estul Europei, măsurând 89 de metri lungime și 38 de metri lățime. În această biserică încap circa 5.000 de persoane. Este o biserică de tip hală în stil gotic târziu, fiind formată din cor, naos și turn. Din lungimea totală a construcției, 31 m sunt reprezentați de cor, 42 m de naos și 16 m de baza turnului.

Corul se încheie printr-o secțiune de nouă laturi a unui hexadecagon. Trei perechi de coloane îl împart în trei nave de înălțime egală. Pe latura sudică se află o intrare mică, destinată inițial preoților, iar pe latura nordică a corului se găsește sacristia. Exteriorul corului este susținut de 15 contraforturi, pe fiecare dintre ele fiind ridicată câte o statuie sub un baldachin. Contraforturile sunt prevăzute cu fiale în partea superioară.

Naosul este format din trei nave de înălțime egală și este împărțit de cele cinci perechi de coloane în șase travee. În navele laterale, la aproximativ jumătatea înălțimii acestora, se găsesc galeriile, iar pe latura vestică, galeria orgii. Naosul are patru portale, iar cel sudic conduce mai întâi într-un vestibul. Din cele două turnuri ale planului inițial a fost ridicat doar cel sudic până la o înălțime de 44 m, iar cupola sa se ridică la 65 m pe brațul transversal al crucii. Deasupra balconului, pe latura sudică a turnului, respectiv pe cea vestică, se află cadranele ceasului din turn. Portalul principal al bisericii se află pe latura sudică și este îmbogățit cu sculpturi ornamentale.

Zidurile exterioare și vârfurile bolților au 21 m înălțime. Coama acoperișului aparținând naosului se ridică la 42 m, iar cel al corului la aproximativ 38 m.

Partea turnului are 30 m, iar în exterior, între cele două scări în spirală, măsoară 31 m.

Suprafața totală a bisericii ocupă 2500 m², iar blocurile din care sunt construite zidurile au un volum de 9000 m³. Suprafața acoperișului bisericii măsoară aproximativ 4500 m². Biserica Neagră se află la 589 m deasupra nivelului mării

Cazare in apropiere : Ambient Residence 3*, Ambient Hotel 4*, Vila Ambient 4*, Resort Ambient 5*.
Domeniul Dambu Morii

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Schitul Straja

Statiunea turistica Straja este localizata in judetul Hunedoara, la o altitudine de 1.445 de metri, in inima Muntilor Valcan, in zona Valea Jiului, la aproximativ 8 kilometri de municipiul Lupeni.

Prima datare a localitatii Lupeni este facuta in urma cu 350 de ani. Pe atunci principala ocupatie a locuitorilor acestor zone era cresterea animalelor si vanatoarea. Incepand cu secolul al XIX-lea odata cu descoperirea zacamintelor de carbune, aceasta zona a fost intens colonizata, Lupeniul devenind un puternic centru industrial carbonifer din Romania.

In acest oras se afla cea mai mare mina subterana din sud-estul Europei, Exploatarea Miniera Lupeni. Huila extrasa de aici este de cea mai buna calitate, avand o putere calorica de pana la 9.000 kilo-calorii. Complexul turistic in statiune este amplasat la o altitudine de 1.380 de metri si este format din 210 cabane, case de vacanta, pensiuni si vile. Dintre acestea, 38 sunt omologate cu 1, 2 si 3 stele. Straja a fost declarata statiune turistica locala in anul 2002 potrivit H.G. 1110 din 20 octombrie 2002.

Straja - istoricul schitului

Pe langa atractia turistica de care se bucura, masivul Straja este renumit si pentru incarcatura istorica si religioasa a locului. De altfel, denumirea de Straja are semnificatie istorica. In acest loc, in Primul Razboi Mondial, au murit peste 800 de soldati, o parte din ei fiind inmormantati in cimitirul eroilor din Lupeni. La Cabana Montana in anul 1996 s-a aprins intr-o seara lumina intr-o incapere, becul s-a ars, iar flama facuta de filament a imprimat pe sticla becului o cruce. Becul a fost spart de unul dintre turisti, in sa la ceva timp al doilea incident de acest fel a avut loc, o alta cruce aparand pe un alt bec - acest bec poate fi vazut la schitul Straja. Omul a luat cel de-al doilea bec si s-a dus la Staretul Manastirii Lainici, care l-a sfatuit sa ridice o cruce. Asa a fost construita Crucea in memoria soldatilor romani cazuti in luptele de la Jiu in Primul Razboi Mondial, dar si in memoria turistilor care si-au pierdut viata in zona. Marturia unui ctitor afirma urmatoarele: "In anul 1996, in Straja, la cabana Montana, chiar de Sfintii Constantin si Elena au iesit niste semne dumnezeiesti. Dintr-odata in interiorul unui bec s-a intiparit o cruce. La un interval de doua saptamani, in interiorul unui alt bec a aparut inca o cruce. Un calugar mi-a spus ca in acele locuri sunt oameni care au murit in primul razboi mondial si nu sunt ingropati crestineste", spune Parau. Atunci barbatul s-a gandit sa ridice o cruce chiar in varful Straja si un schit, in memoria eroilor neamului. De altfel, acum, pentru a marca intr-un fel istoria locului, cabanierii au amplasat un tun in marime naturala, acesta fiind si el o atractie pentru turisti. Din luna octombrie a anului 1996 de cand a fost ridicata Crucea si pana in prezent nici un turist nu si-a mai pierdut viata in zona. Din anul 2006 intrarea in Schitul Straja se face printr-un tunel lung de 50 de metri pe peretii caruia este pictat in intregime Calendarul Bisericesc si scene din Vechiul si Noul Testament.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Crisan – Vaca

Manastirea Crisan, cunoscuta si sub denumirea de Manastirea Vaca, este o manastire ortodoxa situata in satul Crisan al comunei Ribita, judetul Hunedoara. Manastirea cu obste de calugari, intemeiata in secolul al XVI-lea, este situata la o distanta de aproximativ 7 km nord de Brad si la 46 km nord de Deva. Ansamblul monahal este situat pe deal, cu diferenta de nivel, si de aceea a fost necesar pentru constructia cladirilor sa se sparga si sa se niveleze malul dealului. Manastirea este o marturie a ortodoxiei romanesti pe atat de zbuciumatul pamant al Transilvaniei Ortodoxe. Biserica manastirii poarta hramul "Nasterea Maicii Domnului". Prima atestare a satului Ribita dateaza de la 1369, prin documentul care ii confirma lui Neasca Teodor stapanirea asupra satelor Ribita, Mesteacanul de Sus si de Jos si Tertfala (Tebea). Neasca Teodor era tatal cneazului Vladislav, ctitorul bisericii de la Ribita. Neasca Teodor, in anul 1404 este sanctionat de catre regele Sigismund de Luxemburg cu pierderea mosiilor, pentru "nota infidelitas". In acelasi an, fii lui: Matia, Vlatislav si Miclaus, reprimesc mosiile, si, drept multumire, incep constructia bisericii de la Ribita. Comuna Ribita este situata in partea nordica a judetului Hunedoara, in Depresiunea Bradului din frumoasa Tara a Zarandului, pe prelungirile culmilor care coboara ca niste spinari dinspre Muntii Bihorului si Muntele Gaina. Distanta fara de marile orase ale zonei: 44 kilometri pana in Deva, 145 kilometri pana in Oradea, 165 kilometri pana in Arad. Aflata la sapte kilometri de municipiul Brad, in comuna Ribita se ajunge urmand soseaua Brad - Oradea. Pe acest drum, dupa cinci kilometri, in partea dreapta se desprinde un drum asfaltat, care trece peste calea ferata si dupa alti doi kilometri se ajunge in centrul comunei. Satul Crisan prezinta un interes deosebit din punct de vedere istoric si cultural, putand fi considerat un sat istoric. Aici s-a nascut Gheorghe Crisan, cel de-al treilea conducator al Rascoalei de la 1784 din Transilvania - Rascoala lui Horea, Closca si Crisan. Un monument istoric deosebit este Manastirea Crisan (secolul XVI), care a functionat pana dupa Rascoala lui Horea, fiind parasita in urma unei alunecari de teren. Din cele sase biserici ortodoxe ale comunei Ribita, patru sunt monumente de arhitectura, fiind inscrise in Lista Monumentelor Istorice din Romania. Acestea sunt : Biserica Sfantul Ierarh Nicolae din Ribita (secolul XIV), Biserica Sfanta Cuvioasa Paraschiva din Ribicioara (secolul XVIII), Biserica Adormirea Maicii Domnului din Dumbrava de Jos (secolul XIX) si Biserica Sfantul Ierarh Nicolae din Dumbrava de Sus (1848).

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Dumbrava

Dacă circulați pe DN 1 și treceți prin județul Alba, nu ratați, între Unirea și Turda, mănăstirea Dumbrava! Pe partea stângă a drumului, aproape de comuna Unirea din județul Alba, îți acaparează privirea turlele unei mănăstiri ce din șosea pare o cetate. Aceasta este Mănăstirea Dumbrava, pe care nu poți și nici nu trebuie să o ocolești.

Mănăstirea Dumbrava este un colț de rai unde se îngemănează rugăciunea cu munca. Aici în mod pilduitor slujirea lui Dumnezeu este întregită de slujirea semenilor, mai ales a celor aflați în dificultate. Mănăstirea este construită pe terenul donat de locuitorii satului Dumbrava ce se află situate la limita dintre județele Alba și Cluj între localitățile Unirea (4 km) și Turda (15 km). Mănăstirea, cu hramul “Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir” are piatra de temelie pusă la 26 octombrie 1996 de către Înalt Preasfințitul Andrei Andreicuț, pe vremea aceea Arhiepiscop de Alba Iulia, la inițiativa inimosului arhimandrit Vasile, care fusese preot paroh în satul Dumbrava, pe locul unde în anul 1703 preotul Ioan a fost martirizat pentru apărarea dreptei credințe, fiind ars de viu într-o căpiță cu fân. Mănăstirea este contruită în formă de cetate cu clopotnița la intrare și biserica în centru. Biserica păstrează stilul românesc având pridvor, pronaos, naos și altar. Pictura a fost realizată în frescă, în stil neobizantin de soții Crișan în anul 2000. În biserică se află Icoana Maicii Domnului care scaldă cu privirea sa blândă întregul lăcaș. Icoana a fost găsită în tencuiala bisericii din satul Dumbrava, fiind ea însăși o mărturie a istoriei zbuciumate de pe aceste meleaguri. Catapeteasma bisericii este lucrată în lemn de cireș de meșteri bistrițeni în patru registre: icoane împărătești, praznical, apostoli și prooroci. Sfințirea bisericii a avut loc la 26 octombrie 2002 de către I.P.S. Andrei și P.S. Visarion Rășinăreanu împreună cu un important sobor de preoți. “Icoana a fost găsită în tencuiala de pe bolta bisericii din Dumbrava, satul aflat peste deal de mănăstirea noastră. Fusese ascunsă acolo probabil de către credincioși din cauza prigoanei religioase din trecut. Aflându-se într-o avansată stare de degradare, biserica a fost supusă unei refaceri în proporție de 80 la sută. La reparații lucra o echipă în care se aflau și câțiva sectanți. Ei au găsit icoana într-o zi în care șeful lor, creștin ortodox, nu se afla pe șantier.

Când au descoperit-o, au băgat-o în moloz, cu gând să o arunce. Dar nu au putut să scape de gunoi cu nici un chip. Li se tot spunea de către cărăuși că va fi dus azi, că va fi dus mâine și tot așa. Era o zi frumoasă de mai când, aflându-mă și eu acolo, am văzut ceva strălucind orbitor din moloz. Când m-am dus și am îndepărtat cu mâna gunoiul, am văzut că era vorba despre colțul unei icoane a Maicii Domnului. Am ridicat-o, am curățat-o și am adus-o în biserica mănăstirii spre dreaptă cinstire. Iar cei care au găsit-o a doua zi au putut scăpa de dărâmtură. Se vede că Maica Domnului nu a vrut ca chipul ei să fie aruncat, pierdut. Icoana datează dinainte de anul 1700, și de când am adus-o aici au început să curgă și minunile. De aceea la ea vine să se închine foarte multă lume”, spune părintele.

Mănăstirea Dumbrava este un sat în care preotul L-a coborât pe Mântuitorul de pe cruce și L-a adus în vatra lui să-i cheme pe cei ce poate nu L-au cunoscut niciodată. Pe cei ce-ar fi dorit să-L cunoască dar au fost biciuiți pentru aceasta. Pe cei bolnavi și gârbovi, pe cei fără de boală, dar rătăciți, pe cei ce fără de El s-au pierdut pe ei înșiși. De aceea, nu trebuie să treci nepăsător pe lângă Mănăstirea Dumbrava!

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Sfantul Ilie – Albac

Manastirea Sfantul Ilie :

- localizata in comuna Albac (51705), jud. Alba; la 16 km nord de orasul Cameni si la 1 km sud de Albac
- asezata intr-un cadru pitoresc pe Valea Ariesului Mare, pe locul cunoscut in zona "la Rogoz"
- manastirea este materializarea credintei acestor oameni din Tara Motilor
- este o manastire de calugarite
- in 1992 pe 20 iulie Inalt Prea Sfintitul Andrei pune piatra de temelie a acestui sfant lacas
- - intre 1992 si 1999 s-a slujit sporadic intr-un altar improvizat
- in anul 2000 s-a terminat primul corp de chilii si biserica, impropodbita in 2002 cu pictura in tehnica fresco de zugravul-iconar Adrian Pancu din Targoviste
- pana in 2004 se finalizeaza lucrarile la celelalte cladiri si anexe, iar in 20 iulie 2005 are loc slujba de sfintire

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Mănăstirea Sfânta Maria din Radna

Mănăstirea Sfânta Maria din Radna este mănăstire aflată în orașul Lipova, Arad, ea aparține cultului romano-catolic și este principalul loc de pelerinaj din Dieceza de Timișoara.

Ansamblul monumental este format din biserica propriu-zisă și din alte trei corpuri de clădire, toate monumente istorice și de arhitectură din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea.

Cazare in apropiere : Continental Forum 4*.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE TARIF VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Sfintei Cruci din Oradea

Manastirea Sfintei Cruci a luat fiinta in anul 1992, fiind amplasata la aproximativ doi kilometri distanta de orasul Oradea, intr-un loc unde inainte de aceasta data nu exista nici o asezare. In locul sterp specific zonei, se inalta azi, din credinta, pentru credinciosi, o adevarata comoara a Transilvaniei - un adevarat complex monahal. In doar cativa ani obstea manastirii a sporit impresionant, in prezent numarand 75 de maici vietuitoare, in fruntea carora se afla maica stareta, Stavrofora Mina Badila si parintele duhovnic Protosinghel Atanasie Paleu, cei care vegheaza la respectarea bunelor randuiri statornicite prin canoanele sfintilor parinti.

Maica Mina s-a nascut in localitatea Deal, de langa Sebes - Alba. Satul natal al sfintiei sale era situat intr-o zona greu accesibila oamenilor, chiar si pe jos - o localitate izolata de lume in inima codrilor ce o inconjurau protector. Linistea asezarii ferite de ochii oamenilor a atras, de-a lungul vremii, nenumarati calugari ce s-au stabilit in pustiile din jurul acesteia, afland aici loc tihnit pentru sufletul si rugaciunile lor. Parintele Dometie, parintele Mihail, parintele Varsanovie, parintele Arsenie Boca sunt doar cativa dintre oamenii cu ales har, de care maica stareta isi aduce aminte cu mare drag.

Inca pe vremea cand se afla in Manastirea Ramet, impreuna cu mama, sora si fratele ei, maica Mina a aflat din gura fratelui Ioan, un pustinc din partea locului, despre misiunea sa. Dar, intrucat nici prin cap nu-i trecea sa paraseasca Rametul, mare i-a fost mirarea. Fratele Ioan ii spunea la vremea aceea: "Tot stau si ma gandesc ca nu mult vei mai sta aici si vei pleca. Undeva, departe, departe... si Dumnezeu vrea sa ajungi acolo. As vrea si eu sa ajung, macar odata, sa vad ce vei realiza. Pentru ca vei munci foarte mult. Vei cladi biserica atat de frumoasa cum nu s-a mai aflat vreodata in locurile acelea."

Maica il "certa" sustinand sus si tare ca ea nu doreste sa plece niciodata de la Manastirea Ramet. Dar voia lui Dumnezeu a demonstrat ca fratele Ioan avea dreptate si ca, intr-adevar, misiunea ei era sa zideasca o manastire. Astfel, edificarea manastirii a inceput, din voia lui Dumnezeu, in 1992, gratie initiativei staretei si cu binecuvantarea Prea Sfintiei Sale dr. Vasile Coman, episcopul ortodox de atunci al Oradiei. Singura cladire a manastirii era, in acea vreme, o casa cu o vechime de aproximativ un secol, devenita mai apoi biblioteca si muzeul manastirii.

In anul 1993 se aduce aici prima biserica a manastirii - o bisericuta de lemn, datand de la inceputul secolului al XVIII-lea, clasata astazi intre monumentele istorice. Biserica de lemn a fost adusa din satul Corbesti, judetul Bihor, intr-o stare de degradare avansata, insa s-a reusit reconstituirea ei astfel ca si-a redobandit stralucirea de altadata. Biserica de lemn ce poarta hramul "**Sfanta Cuvioasa Parascheva si Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil**"

reprezinta atat un monument istoric din secolul XVII, cat si o legatura peste timp cu traditia romaneasca a locului.

Marturie a unor vremi nemiloase, cand biserica ortodoxa era oprimata, bisericuta din lemn, simbol al unei nobile rezistente, a fost asezata pe pedestalul reprezentat de prima terasa a dealului. De aici ea priveste azi la gloria bisericii din zid aflata la cativa metri mai jos.

In anul 1994 s-a pus piatra de temelie a bisericii principale purtand hramul "Adormirea Maicii Domnului". Biserica "Adormirea Maicii Domnului" este unica in Transilvania datorita picturii sale exterioare. Ea face legatura spirituala cu bisericile pictate din Nordul Moldovei, obicei pierdut, nu la mult timp, dupa moartea marelui voievod Stefan cel Mare. Biserica, construita in plan triconc, prezinta fresca atat interior cat si exterior, cu pictura bizantina, culorile folosite fiind in cea mai mare parte culori naturale. Construita intr-un extraordinar stil moldovenesc biserica s-a inaltat aici din multa dragoste fata de Dumnezeu si din truda neobosita a obstei manastirii dar si din bunavointa credinciosilor iubitori ai celor sfinte. In exterior, pe langa ornamentatia zidariei cu elemente brancovenesti, pictura murala acopera cea mai mare parte a zidurilor. Sacrul interiorului este astfel radiat de jur imprejurul bisericii, curtea devenind o prelungire a sa. Valoarea spirituala astfel creata este unica.

Fiecare centimetru patrat al peretilor exteriori are cate ceva de transmis credinciosilor. Diferite momente din Vietile Sfintilor sunt redade in cele mai mici amanunte fiind o reala desfatara pentru ochi si o bucurie pentru sufletul crestin.

Impresionanta este pictura ce reprezinta Vamile Vazduhului, vami prin care sufletul trece, dupa moarte, in drumul sau spre fericirea ori osanda vesnica. In interior, atat peretii cat si tavanul sunt in intregime acoperiti de pictura murala de inspiratie bizantina infatisand scene cu personaje biblice. Prezenta picturii exterioare, care acopera in intregime edificiul, ii confera unicitate in Transilvania, realizeaza un arc in timp si spatiu intre viata monahala actuala din aceasta parte a tarii si cea de odinioara, din spatiul moldav, considerat ca o adevarata pepiniera a vietii monahale romanesti. Dimensiunile bisericii (33 metri lungime, 12 metri latime si 33 metri inaltime) vin oarecum in opozitie cu grandoarea marilor catedrale occidentale, oferind astfel credinciosului o valoare intima a credintei si nu una coplesitoare, caracterul intim al sacrului capatand astfel o valoare fara egal.

Desi aflata la inceput de drum manastirea are deja cateva ateliere. Astfel, aici gasim un atelier de croitorie, altul de broderie, unde se executa vesminte preotesti cu divese modele de broderie, si un alt atelier de pictura, de unde ies icoane bizantine pe panza sau lemn. Atelierul de croitorie al Manastirii Sfintei Cruci, avand o dotare moderna, executa cele mai diverse modele de vesminte preotesti la preturi foarte accesibile. Modelele de broderie, atat la vesmintele preotesti cat si la praporii brodati, sunt inspirate din frumoasele broderii grecesti. Cu tenta spre somptuos sau spre simplitate, ele pot satisface cele mai exigente gusturi, accentul fiind pus in mod evident pe calitate. Nici nu ar putea fi altfel, caci fiecare dintre maicile care isi au ascultarea aici lucreaza cu constiinta ca munca lor e pentru Dumnezeu si Casa Lui. Programul de viata afirmat de veacuri de monahism "ora et labora" (roaga-te si muncesti) e pe deplin ilustrat aici. Munca impletita cu rugaciunea aduce pe langa armonia sufletului o armonie si in produsele executate.

Un principiu esential ce se incearca a fi respectat este noutatea; mereu ceva nou, mereu ceva din punct de vedere calitativ superior produselor anterioare. Fiecare detaliu e avut in vedere cu grija si meticulozitate specifica creatorilor de frumos. In afara de cele trei ateliere, care constituie, totodata si trei dintre ascularile carora trebuie sa se supuna maicile, acestea mai au si indeletniciri gospodaresti. Astfel, cresc vaci pentru lapte, cultiva rosii, cartofi, ceapa, ardei, vinete si multe altele, necesare traiului. Deseori terenurile pe care cultiva de ale gurii se afla la distanta considerabila de Oradea, si atunci, ele se trezesc cu noaptea in cap pentru a ajunge la sapa sau la cules roadele pamantului. Nici rugaciunea nu inceteaza niciodata. Programul slujbelor in manastire este urmatorul: zilnic se savarsesc cele sapte laude bisericesti si Sfanta Liturghie, iar saptamanal (vineri) Taina Sfantului Maslu. In Paraclis, dupa randuiala manastirii, se citeste necontenit Psaltirea, maicile schimbandu-se intre ele la anumite intervale de timp.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Barbu

Hram: Sfintii Mihail si Gavriil; Izvorul Tamaduirii (paraclisul)

Acces: din loc. Izvoru, situata la 26 km V de Buzau pe DN 10 Buzau-Brasov, 1 km S;

Adresa: sat Leicuiesti, com. Tisau, 127617, jud. Buzau

Manastirea Barbu se afla pe Valea Niscovului, la 30 km vest de municipiul Buzau, in satul Leiculesti, comuna Tisau. Manastirea poarta numele ctitorului sau, vel capitanul Barbu Badeanu. Acesta a ridicat biserica manastirii intre anii 1662-1669, ajutat fiind de sotia sa, jupaneasa Rada si de fiii lor, Hrizea, Radu, Jipa, Andronic, Neagoe si Badea, pentru sfarsirea lucrarilor dandu-se bani si din vistieria domnitorului Antonie-Voda din Popesti. In sec.al XVIII-lea, Manastirea Barbu a devenit metoc al Manastirii Vacaresti, inchinata Sfantului Mormant de la Ierusalim. Dupa secularizarea din vremea lui Cuza, manastirea de calugari a fost desfiintata, asezamantul monahal fiind reintemeiat in anul 1871, dar ca manastire de maici, fiind aduse aici calugarite de la Schitul Sfantul Gheorghe de langa Bozioru, cazut in ruinare. Biserica a fost reparata intre anii 1894-1895, prin stradaniile staretei Glafira Georgescu si ale parintelui Visarion Ioan Hagi de la Schitul Nifon. Cu acea ocazie a fost inlocuita pictura, retarnosirea lacasului facandu-se in anul 1896.

In anul 1931, cu sprijinul Comisiei Monumentelor Istorice si al comunitatii locale, Biserica a fost refacuta, indeosebi prin staruintele staretei Xenia Dumitru si a protosinghelului Ioasaf Grigorescu de la Manastirea

Ciolanu. Tot atunci s-a refacut pictura, de catre Nicolae Solescu din Buzau. In urma decretului de trista amintire din anul 1959, autoritatile comuniste au desfiintat manastirea, refacuta dupa anul 1989. Ultimele restaurari la biserica s-au facut intre anii 1981-1994.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Ciolanu

Manastirea Ciolanu este localizata la aproximativ 25 de kilometri de Monteoru, pe drumul local direct prin Vernesti, si la aproximativ 45 de kilometri daca se ocoleste pe soseaua principala prin Buzau. Ca reper pe harti se poate lua localitatea Magura, manastirea fiind plasata in imediata vecinatate (peste drum) a Taberei de Sculptura de la Magura. Aceasta manastire este singura dintre asezarile monahale aflate in judetului Buzau atestata documentar inca din secolul al XVI-lea. Are doua biserici, situate la o distanta de 100 de metri intre ele. Aici exista si un muzeu unde pot fi admirate icoane, unele pictate de Gheorghe Tattarescu prin anul 1886, obiecte de cult si vesminte religioase. Dupa traditie, manastirea ar fi fost ctitorita de Doamna Neaga la anul 1590, desi alte izvoare indica drept ctitori, la anul 1568, pe boierii Dumitru Ciolanu din Transilvania, Radu si Dragomir Sorescu din Vernesti.

Cladirea bisericii din vale dateaza din 1828, fiind cladita de episcopul Chesarie al Buzaului. Biserica din deal este mai veche si mult mai interesanta. Intrarea sobra, impozanta, casutele care formeaza incinta manastirii, biserica mare si cimitirul in miniatura si linistea formeaza un tot unitar. Numele acesta de Ciolanu vine, cel mai probabil, de la oasele unor sihastri care au fost descoperite in aceasta poiana. Se pare ca aici si-au gasit refugiul cativa calugari scapati din Bizantul care fusese ocupat de turci, in secolul al XV-lea.

Biserica veche, cu hramul Sfantul Mare Mucenic Gheorghe, a fost ridicata de Doamna Neaga, sotia lui Mihnea Turcitul, in anul 1589. Era in timpul unei invazii, si Doamna Neaga, impreuna cu cei 5 copii ai sai, s-a refugiat in vatra de sihastrie ce functiona aici. Unul dintre copii a murit si, dupa toate probabilitatile, ale lui sunt oscioarele ce-au fost gasite, dupa multa vreme, ingropate in dreapta bisericii. Initial, biserica era fara turla si fara pronaos. Timpul s-a scurs peste rugile si truda monahilor din dealul Ciolanului.

În secolul al XVII-lea, după obiceiul epocii, mănăstirea a fost închinată, vremelnicele beneficiar al acțiunii fiind lavra Rusicon, din Grecia. Evident, pustiirea și-a făcut simțita prezența, la scurt timp după aceea, știut fiind că proasta administrare a grecilor a surpat multe dintre ctitoriile romanilor. Culmea, un strain avea să redea Mănăstirii Ciolanu strălucirea spirituală pierdută. Sfantul Vasile de la Poiana Marului, "de neam din Malorusia", a adus aici, în anul 1763, un număr de 12 monahi moldoveni și munteni. De ce tocmai 12? Pentru că marele stareț, reorganizatorul vieții calugărești de la noi - împreună cu Paisie de la Neamț - considera că numărul 12 este ideal pentru a încheia o obște monahală puternică, unită. Anul 1766 este pastrat în arhivele mănăstirii ca reperul cronologic ultim al Evului Mediu, atunci când mănăstirea beneficiază de un tardiv hrisov domnesc. După aceasta, Ciolanu dispăre aproape un secol din scriptele istoriei scrise, obștea presupunându-se a fi risipită. Anul 1825 este important pentru Ciolanu, căci Episcopul Chesarie al Buzăului începe ridicarea marii biserici, cu hramul Sfinților Apostoli Petru și Pavel. De atunci, din prima jumătate a secolului al XIX-lea și până la Decretul 200 din anul 1959, obștea de aici a numărat între 80 și 100 de vițetuiitori. Printre aceștia, renumiți pentru talentele lor au fost: Varlaam Protosinghelul, marele compozitor de muzică psaltică, mort în anul 1849 și îngropat în cimitirul mănăstirii; Gherontie Schimonahul, mutat la Domnul în anul 1952, cel ce a cules nenumărate manuscrise cu texte patristice, a tradus texte filocalice - înaintea parintelui Staniloae - printre care "Introducerile" Sfantului Vasile de la Poiana Marului; apoi parintele Dometie Manolache, buzoian de loc, cel care prin răvna lui a reinviat Mănăstirea Ramet din Ardeal. Parintele Dometie - un posibil sfânt contemporan - a venit cu câteva maici de la Ramet la Mănăstirea Ratești - aproape de Ciolanu - unde funcționa o școală de maici, pentru deprinderea corectă, profundă, a vieții monahale. Aceasta enumerare succintă trebuie să-l includă și pe arhim. Neofit Smarandoiu, cel care a păstorit mănăstirea timp de aproape 30 de ani (1967-1997) și care a construit multe corpuri de chilii, a organizat muzeul etc.

La Mănăstirea Ciolanu sunt adăpostite și multe dintre icoanele realizate de Tattarescu, nepot al lui Nicolae Teodorescu Pitarul, cel ce a zugrăvit biserica mare și care a condus școala de pictură de la Buzău, pe la jumătatea secolului XIX.

Apoi, singura icoană bizantină a mănăstirii, pictată la Athos, ce îl înfățișează pe Sfantul Gheorghe, sau o copie - din 1925 - a icoanei Maicii Domnului cu Pruncul de la Dalhăuți.

Tot aici găsim un semn de prețuire din partea Patriarhului de Constantinopol, Ioachim al IV-lea, datat în anul 1909; acest Patriarh a fost cel care, la anul 1885, a temeinicit autocefalia Bisericii Ortodoxe din Vechiul Regat. Din Grecia, în jurul anului 1830, au fost aduse la Ciolanu moaștele mai multor sfinți, care se află într-o raclă, în biserica mare. Astfel, mănăstirea se bucură de ocrotirea Sfinților Gheorghe, Mercurie, Pantelimon, Haralambie, Trifon, Eftimie, Ignatie, Acachie, Neofit și Parascheva.

Aici își petrecea timpul și marele patrolog I. G. Coman. Pe timpul verii își petrecea vremea studiind cu ucenicii săi. Dar pe atunci lavra buzoiană era populată cu aproape 100 de calugari. Chiar lângă mănăstire, pe terenurile acesteia, a funcționat, în ultimele decenii ale secolului XX, tabăra de sculptură de la Magura.

**IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73**

Manastirea Carnu

Manastirea Carnu este cea mai veche asezare monahala de pe Valea Buzaului. Aflata pe teritoriul localitatii Tega, in comuna Panatau, la o distanta de numai 55 de kilometri de orasul Buzau, pe drumul ce pleaca spre Brasov, manastirea este insufletita de o obste de maici. Biserica veche a manastirii, inchinata Sfintilor Arhangheli Mihail si Gavriil, este o bijuterie arhitecturala, fiind zidita in stilul muntenesc, cu o turla cilindrica si cu un pridvor deschis.

Manastirea Carnu - scurt istoric

Manastirea Carnu este asezata intr-o poiana deschisa, la marginea padurii pe culmea dealului Blindisel. Primii monahi s-au adunat pe valea raului Tega in jurul unei bisericute de lemn, inchinata Sfintilor Arhangheli Mihail si Gavriil.

Manastirea actuala a fost ctitorita de domnitorul Mircea Ciobanu si de sotia acestuia, doamna Chiajna, pe locul unora dintre cele mai vechi sihastrii din zona Buzaului. Astfel, in anul 1546, domnitorul a ridicat biserica actuala, pastrand vechiul hram al sihastriei. Vietuitorii din aceste sihastrii au intemeiat mai multe manastiri in regiune, printre care: Manastirea Ratesti, Manastirea Gajdana, Manastirea Ciolanu si Manastirea Dalhauti. In anul 1643, suferind din pricina vremurilor, biserica Manastirii Carnu este reparata si intarita cu danii, de catre domnitorul Matei Basarab. Vechile chilii s-au rinat, ele nemaifiind refacute.

In secolul al XVIII-lea, viata monahala din zona a fost intarita prin lucrarea isihasta a Sfantului Vasile de la Poiana Marului, ai carui ucenici au trait si in sihastria Carnu. In aceasta sihastrie s-a nevoit, in post si rugaciune, si Sfantul Paisie de la Neamt.

Dupa anul 1800, pentru o bucata de vreme, sihastria Carnu a fost ocupata de monahi greci, iar mai apoi, parasita. In aceasta perioada, biserica s-a degradat destul de mult, unii localnici adapostindu-si in aceasta animalele. Manastirea Carnu a avut legaturi cu Manastirea Caldarusani, pe la inceputul secolului al XIX-lea, devenind metoc al acesteia. In perioada comunista, anual, in data de 10 mai, se sarbatorea aici ziua monarhiei.

În incinta mănăstirii s-a descoperit o piatră izvorătoare de mir. De asemenea, în apropierea mănăstirii se află un izvor cu apă curată, care se sfințește la sărbătoarea "Izvorul Tamaduirii".

În data de 1 martie 1991, după aproape o sută și cincizeci de ani, Mănăstirea Carnu a primit noi viețuitori, prin purtarea de grijă a Preasfintitului Episcop Epifanie Norocel. Sub îndrumarea părintelui Macarie David, câțiva viețuitori au pus în rândul viața liturgică și monahală din mănăstire. Astfel, în ziua de 14 octombrie 1991, după multă vreme, în biserică s-a oficiat iarăși Sfânta Liturghie. În curtea mănăstirii s-a ridicat o trapeză și un paraclis de iarnă, închinat Adormirii Maicii Domnului. Începând cu toamna anului 2002, în mănăstire au fost rânduite câteva maici, sub îndrumarea monahiei Antonia Vrabie. Biserica mare a mănăstirii, având hramurile Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, Buna Vestire, Izvorul Tamaduirii și Adormirea Maicii Domnului, este zidită din piatră, ea păstrându-și până astăzi forma originală. De mici dimensiuni, biserică este zidită în formă de cruce, având o singură turleă cilindrică și un pridvor deschis, sprijinit pe stâlpi de lemn. Pridvorul a fost adăugat ulterior, cele șase bărne de sprinț fiind sculptate în lemn de stejar. Interiorul bisericii este împărțit în pronaos, naos și Altar. Între pronaos și naos se află un zid gros, cu trei deschizături înguste. Catapeteasma bisericii este cea originală, ea fiind sculptată în lemn de tei. Icoanele de pe catapeteasma nu s-au păstrat în întregime, doar unele dintre ele fiind originale. Pictura în frescă a bisericii, lucrată în secolul al XIX-lea, nu se află într-o bună stare de păstrare, datorită perioadei în care biserică a fost parasită. Pictura originală se vede numai pe alocuri, mai ales în partea de jos în pridvor. Turleă de formă cilindrică are pereți dubli, în interiorul acesteia aflându-se o tainită mică, în care familia domnitorului Mircea Ciobanu se putea ascunde, în caz de nevoie.

IMPORTANT : PENTRU INFORMAȚII LEGATE DE CAZARE VA RUGĂM SĂ CONTACTĂȚI :

Agentia Gorj Turism - Zona Gării - pe whatsapp la numărul 0723 38 73 73

Manastirea Gavanu

Mănăstirea Găvanu este o mănăstire ortodoxă din România situată în comuna Mânzălești, județul Buzău, ce aparține Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei, parte a Mitropoliei Munteniei și Dobrogei

Din Buzău, se merge pe DJ203K spre Mânzălești, ulterior se virează pe DJ204M spre satul Jghiab, pe valea pârâului omonim. De aici se merge spre satul Cireșu și - ulterior prin acesta - spre drumul forestier ce face legătura între satul Lacurile și mănăstire. Traseul - neasfaltat - are porțiuni greu accesibile.

Dacă până în anul 1988 pătrunderea spre Găvanu era greoaie, din anul 1989 prin drumul forestier de 3 km ce pornește inițial de pe valea Jghiabului de la Coita și merge printre interesante aflorimente de gresie, se poate ajunge și cu mijloace auto.

Accesul final spre poarta așezământului se face *per pedes apostolorum*.

La construcția actualei biserici cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, s-au folosit bărne din lemn de brad căptușite cu scândură, așezate pe temelie de piatră. Edificiul are un plan treflat, cu absidele altarului în șapte laturi, iar absidele laterale în 5 laturi. Sunt patru turle egale pe axul longitudinal și două turle mici - egale - pe absidele laterale. Cele de pe altar, naos și pronaos sunt deschise. Pridvorul este închis, pictat pe scândură. Catapeteasma are o sculptură bogată, suflată cu aur și, seamănă la pictură cu cea a bisericii Mănăstirii

Poiana Mărului situată în apropiere . Clopotnița are trei clopote: unul mare din bronz și altele două mai mici. Biserica, pictată în ulei, deține două icoane semnate D. Teodorescu - ucenic al pitarului Nicolae Teodorescu, cel care conducea școala de zugrăvi din Buzău. Acesta - după perioada petrecută aici - a pictat un tablou pe pânză intitulat „*Vedenia Părintelui Mitrofan de la Schitul Găvanu*” (1861, noiembrie) .

Altarul este spațios, luminat de o fereastră în față și alta pe dreapta. Naosul este luminat de câte o fereastră pe fiecare parte, pronaosul de două ferestre pe dreapta și una pe stânga.

În curtea mănăstirii alături de biserică propriu-zisă se mai găsesc un paraclis, o clopotniță, chilii, diverse locații gospodărești, și un mic iaz amenajat .

Ctitorie moșnenească-țărănească, Mănăstirea Găvanu are un istoric ce începe - după unele date - din anul 1707, printr-un lăcaș monahal aflat în *Fundul Găvanului* între două izvoare în punctul numit „*La Lăstuni*”. Terenul (poieni și păduri) pe care a fost construită prima biserică, reprezintă danie a lui Moise Ignat Beșliu de pe vremea episcopului Damaschin (cărturar și animator al Tiparniței Episcopiei Buzăului) . Într-un inventar care datează însă din 1863, anul menționat al întemeierii este însă 1708.

Mai târziu din cauza frecventelor stricăciuni provocate de ape, schitul - destinat călugărilor - a fost mutat într-o poiană situată mai jos (Poiana din Vale), într-un loc aflat la 150 m spre est față de actuala biserică. Nici în această nouă locație biserică - de formă dreptunghiulară a vechiului schit, nu a avut parte de o soartă favorabilă, deoarece a fost profanată și arsă de către turci în anul 1821.

În 1828 se ridică noua biserică din lemn - a treia, pictată de Nicolae Zograf și Ioan Andronicescu din Sibiciu. Între ctitori este menționat și starețul Elisei de la Poiana Mărului . Pronaosul a fost pictat în 1855, de către Gheorghe Vasilescu și Dumitrache Mentupciu. Tradiția afirmă despre catapeteasmă - fără dovezi certe - precum că ar fi fost adusă de la Sankt Petersburg.

Secularizarea averilor mănăstirești sub Cuza Vodă, lasă lăcașul aproape numai cu vatra sa de obârșie . După o perioadă de timp dificilă, în epoca interbelică mănăstirea cunoaște o nouă înflorire . În 1951 se transformă în mănăstire de maici și devine metocul Mănăstirii Rătești , pentru ca în 1958 să fie închisă de regimul comunist. Pe perioada celor 3 decenii de încetare a activității monahale, s-au făcut reparații la biserică între 1967-1969, cu suportul localnicilor. Un enoriaș plătit din fondurile Episcopiei Buzău a asigurat în acest interval paza lăcașului. Cutremurul din 1977 deteriorează din nou edificiul de cult, refăcut cu începere din anul 1986. Vechiul clopot mare datat inițial 1792 - spart - a fost returnat în anul 1988 la Râmnicu Sărat.

În 1990 a fost reactivată ca și mănăstire de călugări, redevenind în 2007 de maici . Biserica veche este declarată monument istoric tot în 1990. Se construiesc chilii, trapeză, bucătărie și un paraclis cu hramul *Sfânta Cuvioasă Parascheva*

Pe lângă mănăstire se dezvoltă activitatea școlară, astfel că anul 1793 aceasta avea pe Ieromonahul Vissarion ca și copist.

În timpul Revoluției de la 1821 a lui Tudor Vladimirescu boierii buzoieni și, în special cei de origine grecească credincioși Eteriei, și-au căutat aici loc de refugiu .

Între anii 1916-1918 când Muntenia era ocupată de trupele germane, pe aici se făcea - cu ajutorul călăuzelor - trecerea către Moldova liberă . Lăcașul a fost descris de către Alexandru Vlașuță - în a sa Românie pitorească, precum și de către Alexandru Odobescu în *Pseudokynegeticos* .

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Sfanta Treime

(Podul Bulgarului)

La cativa kilometri de Ramnicu Sarat se afla manastirea Sfanta Treime (vechea denumire Podul Bulgarului). Manastirea a fost construita prin anii 1940 de catre crestinii din imprejurimi, in urma unei descoperiri de la Dumnezeu.

Am cunoscut-o, la aceasta manastire, pe maica Veniamina, o femeie de statura mica dar cu un suflet mare si bun. Pe maica Veniamina o asculti cu mare interes. Are un dar extraordinar de a povesti. Iti vorbeste despre vremurile de altadata, despre minuni dumnezeiesti, despre greutatile pe care le-a avut dar si despre bucuriile duhovnicesti de care a avut parte. In aceste locuri n-a fost intotdeauna atata liniste si pace sufleteasca spune maica Veniamina: Pe vremuri, in aceasta zona, aveau loc foarte multe crime. Un negustor bulgar avea aici in apropiere un han, drumurile erau mai izolate, nu era trafic cum este astazi, oamenii calatoreau cu carutele cu cai si cu boi cum era atunci, nu era nici pod, podul a fost construit mai tarziu de catre negustorul bulgar. Aveau loc jafuri si crime, viata celor care treceau pe aici era in pericol de multe ori din cauza unor bande. Bunul Dumnezeu a vrut ca in locul crimelor si tragediilor sa fie ridicata aceasta sfanta manastire si sa fie inaltate rugaciuni pentru tot poporul si pentru cei care si-au pierdut viata in aceste locuri. Aceasta sfanta manastire este lucrata asa... din micul ban al vadovei si cu contributia voluntara a credinciosilor.

Manastirea noastra are viata de obste, avem peste douazeci de persoane si un parinte slujitor. Ne straduim sa ne facem datoria fata de Dumnezeu si fata de tara. Avem cele 7 laude, slujbele noastre de manastire randuite. Manastirea a fost inchisa 30 de ani pe timpul comunistilor si s-a redeschis dupa Revolutie. Desi au trecut 15 ani de cand s-a redeschis n-am reusit sa refacem totul asa cum ar trebui. Au fost multe distrugerii. N-au mai ramas in picioare decat bisericile dar si acestea erau avariate, ploua in interior, erau neingrijite de 30 de ani si a trebuit foarte multa munca pentru a reface manastirea dupa dezastrul prin care a trecut. Multumim lui Dumnezeu si tuturor crestiniilor care au contribuit cu bani si ne-au ajutat sa ridicam cladiri pentru vietuitoarele manastirii, un strict necesar. Bunul Dumnezeu sa-i rasplateasca pe toti cei care au contribuit si sa intareasca credinta noastra stramoseasca! Va multumim pentru dragostea pe care o aveti de a face pelerinaje pe la sfintele manastiri pentru ca sunteti pomeniti la slujbe. Avem de trei ori pe zi slujbe si la fiecare slujba pomenim toti ctitorii, donatorii, inchinatorii acestei sfinte manastiri. Si este mare lucru sa fiti pomeniti pentru ca aveti multe griji, sunteti mai framantati de probleme iar noi, cu ajutorul lui Dumnezeu, ne rugam pentru cei care ne viziteaza si contribuie la intretinerea si la refacerea acestui sfant lacas. Ingerasul dvs. scrie tot ceea ce faceti bun si va scrie si acest efort si dragostea pe care o aveti de a merge in pelerinaj la sfintele manastiri ca sa va inchinati si sa va rugati pentru a continua aceasta viata in liniste si in sanatate. Dumnezeu sa va ajute!

La manastirea "Sfanta Treime"(Podul Bulgarului) exista in altarul bisericii icoane de mare pret: "Avem aici in altar o sfanta icoana, cu Dumnezeu Tatal, cum spunem la "Crez", Tatal atottiitorul, facatorul cerului si al pamantului. Dupa ce s-a terminat lucrarea bisericii s-au adus sfintele icoane, avem icoane in sfantul altar unice

in felul lor, avem o icoana cu Maicuta Domnului in genunchi rugandu-se pentru tot globul pamantesc inaintea **Sfintei Treimi**. Si avem icoana cu Dumnezeu Tatal. Aceasta icoana a fost adusa in caruta si o maicuta tine icoana in picioare, inca nu avea sticla pusa si cand a intrat aici pe terenul manastirii din ochii **Tatalui Ceresc** din sfanta icoana au inceput sa curga lacrimi si maicuta care tine icoana a scos batista si le-a strans sa nu cada pe jos. Maicuta nu mai traieste acum dar ea ne-a povestit cum s-a intamplat minunea.”

In viata maicii Veniamina un loc aparte il ocupa maica Teoctista de la care a auzit si a invatat multe lucruri si cu care a impartit multe bucurii dar si tristeti: “Cand am venit aici la manastire am venit la o maicuta pe care o chema Teoctista. Acum doi ani a incetat din viata. Maicuta Teoctista s-a aflat aici inca de la sfintirea locului pentru manastire. Maica Teoctista imi povestea multe lucruri care s-au intamplat aici la manastire. Cand a fost sfintit paraclisul, P.S. Antim care era atunci episcop, tine icoana si in timpul predicii a aparut asa ... o lumina puternica incat cateva clipe n-a mai vazut nimic si n-a putut sa mai vorbeasca. Tot poporul adunat aici a vazut si oamenii spuneau ”Lumina, lumina!” Si icoana Sfintilor Mihail si Gavriil pe care o avem aici s-a ridicat cu o jumătate de metru de la pamant si s-a auzit un zgomot ca de tunet. Va spun o alta intamplare: Eram aici in biserica cu maicuta Teoctista si cu alte cateva maicute la slujba de la miezul noptii. In timpul slujbei, cand noi citeam aici la strana, s-a auzit o pocnitura ca de arma la usa de la intrare. O maicuta s-a dus si a incuiat usa pe dinauntru crezand ca e cineva cu o arma afara. La psalmii Utreniei iarasi s-a produs o pocnitura mai mare aici, deasupra noastra, la turla bisericii. Ni s-a facut frica, toate ne-am strans aici la strana si am continuat slujba pana in momentul cand se face Imnul Maicutei Domnului, la cantarea a noua, si atunci s-a auzit a treia pocnitura in sfantul altar si cateva momente n-am mai fost in stare sa continuam slujba, neintelegand ce se intampla. Ne-am uitat pe geam si nu se vedea nimic dar pocniturile au fost groaznice. I s-a descoperit unei crestine ca a fost razboi intre ingeri si diavoli. Si dupa aceea a venit Decretul prin care am fost obligate sa parasim manastirea. Au venit si ne-au scos pe rand, in trei serii, ne-au spus sa plecam si a trebuit sa plecam in familie, cele care mai aveam parinti, iar celelalte, care incotro. Manastirea a ramas inchisa pentru ca nu avea personal in varsta de peste 50 de ani. Conform Decretului numai cei cu varsta peste 50 de ani mai puteau ramane in manastiri. Noi ceilalti eram trimisi sa intram in campul muncii. In anul acela nu stiu daca am mancat mancarea fara lacrimi, atat de mult am iubit manastirea incat nu puteam sa mananc fara lacrimi. Manastirea a ramas inchisa 30 de ani si mi-era dor si mai veneam din cand in cand s-o vad si nu va inchipuiti cata durere aveam in suflet si cat am plans pentru ca imi lipsea manastirea. Veneam pana aici dar n-aveam voie sa intram in manastire, dadeam un ocol si ne inchinam si mai stateam de vorba cu paznicul. Era foarte dureros pentru noi. Multe maici au trebuit sa munceasca, sa se incadreze intr-un loc de munca. Eu nu m-am lasat convinsa sa intru in serviciu desi veneau pe la noi membrii de partid si ne obligau sa intram in serviciu, sa intram in randul lumii. Am fost si judecata in instanta pentru ca umblam imbracata in negru. Nu purtam imbracamintea monahala dar umblam in haine negre. Intr-o duminica am plecat de la biserca, mergeam spre casa si m-am intalnit cu militianul si mi-a facut acte de dat in judecata, am ajuns in instanta la proces. Dar judecatoarea a inteles ca nu eram imbracata in hainele mele de calugarita ci in haine obisnuite, simple dar negre si a spus ca nu trebuia sa ajung la tribunal. Mi-a recomandat sa schimb putin imbracamintea. Am inteles si am incercat sa port alte haine dar tot de culoare inchisa, nu negre ci unele bleumarin, maro... Mai mult n-am putut sa schimb. Plutonierul acela a fost retrogradat. Dupa un an de zile am intrat la o sfanta biserică in Ramnicu Sarat ca ingrijitoare. Dumnezeu a lucrat

in chip minunat si am fost primita acolo la biserica impreuna cu maicuta Teoctista. Maica Teoctista a avut un vis prin care Sfantul Nicolae i-a dat cheile de la biserica si i-a spus: "Uite cheile, sa le dati sorei Ecaterina (asa ma chema inainte de calugarie) sa aiba grija de ele". Dupa vreo doua zile m-am dus la biserica la care fusesem angajata dar parintele plecase in oras. Am asteptat pana a venit parintele care mi-a spus: "Imi pare rau ca v-am facut sa asteptati dar o sa va dau aceste chei, noi avem doua randuri de chei pentru ca sa veniti la biserica cand vreti si cand aveti nevoie". Si cand m-am dus cu cheile acasa maica Teoctista le-a cunoscut si a zis: "Astea sunt cheile pe care mi le-a dat Sfantul Nicolae azi-noapte in vis". Am stat acolo la biserica "Sfantul Nicolae" treizeci de ani. S-au intamplat si acolo multe lucruri minunate care ne-au intarit in credinta. Bunul Dumnezeu ne-a purtat de grija. Salariul era mic dar mai lucram si la pictura, invatasem un pic de pictura de la unchiul meu, varul mamei mele, pictorul Hanganu. Mai lucram si ne intretineam. Dumnezeu ne ajuta sa avem strictul necesar, ne purta de grija si pot sa spun ca stateam asa... ca in gradina Raiului la acea sfanta biserica. Erau acolo si pomi si flori, era foarte frumos. Ne-am inteles foarte bine cu preotii si cu credinciosii care nu ne mai lasau sa plecam cand s-a redeschis manastirea. Nici noi nu ne mai induram sa plecam dar era nevoie de noi aici la manastire. Asa ca am plecat de la biserica "Sfantul Nicolae" si de la casuta noastra mica si frumoasa. Am revenit la manastire dupa 30 de ani si am continuat viata aceasta. Cred ca a fost chemarea lui Dumnezeu sa venim in viata aceasta de manastire, viata aceasta ingereasca pe care am trait-o cu multa dragoste, pentru Dumnezeu, si n-avem cuvinte sa-l multumim pentru aceasta chemare si primire si dorim ca sa ne ajute Bunul Dumnezeu sa ne mantuiem. Maica Veniamina a avut si multe bucurii duhovnicesti. Nu te mai saturi s-o asculti. Retraieste cu intensitate calatoriile pe care le-a facut in Tara Sfanta:

" Am fost cu ajutorul lui Dumnezeu de doua ori in Sfantul Ierusalim, in 1996 si in 2000. Am vazut acolo foarte multe lucruri frumoase si de mare folos. In 1996 am fost chiar de Pasti, am vazut cu ochii mei **Sfanta Lumina** cum a venit din cer prin cupola bisericii si s-a lasat ca un fulger in capela Sfantului Mormant si s-au aprins lumanarile Patriarhului ortodox care intrase acolo in incaperea Sfantului Mormant. Este construita in mijlocul Bisericii maria Sfintei Invieri. Tot acolo este Icoana Maicii Domnului "Tanguirea". In spate este stanca Golgotei si sus este altarul Golgota unde se urca pe scari. Sub altarul Golgota este altarul lui Adam. Se spune ca sub Golgota a fost gasit capul lui Adam si ca sangele care s-a scurs din ranile Mantuitorului, la rastignire, a ajuns pe capul lui Adam si l-a rascumparat pe acesta din pacatul stramosesc. Acolo sunt mai multe sfinte altare. Cum va spuneam, cand a venit Sfanta Lumina s-au aprins lumanarile Patriarhului ortodox care intra acolo controlat de cei care pazesc Mormantul pentru a nu avea nici o sursa de foc, si care poarta in mana 33 de lumanari reprezentand anii Mantuitorului. Se aprind lumanarile si se aprinde un strat de vata sfintita de catre 7 episcopi in Miercurea mare la Biserica "Sfintii Imparati Constantin si Elena". Un strat din aceasta vata sfintita se aterne in Vinerea mare pe Sfantul Mormant apoi se pecetluiește usa Sfantului Mormant si nu se mai deschide pana in noaptea Invierii cand vine Patriarhul cu toata suita, mitropoliti, episcopi, maici, parinti... E o frumusetate! Dar e foarte aglomerat. Eu m-am urcat acolo pe o bancuta gandindu-ma ca voi fi mai ferita de inghesuiala. Langa mine au lesinat trei persoane. Cand vine Sfanta Lumina la Sfantul Mormant vata aceea se aprinde, arde cu o flacara albastra. Patriarhul o aduna intr-o cupa si o duce la toate bisericile din Ierusalim sa fie Sfanta Lumina si acolo tot anul. Apoi Patriarhul iese si zice: "Veniti de luati lumina!". Am vazut cu ochii mei ca in momentul in care a venit Sfanta

Lumina si s-au aprins lumanarile din mana Patriarhului si vata de pe Sfantul Mormant s-a aprins si lumanarea din mana unui credincios care statea nu departe de mine dar si lumanarea unei persoane care statea pe hol. Bucuria era nespusa. Oamenii spuneau: "Lumina, lumina", aprindeau lumanarile unii de la altii pornind de la Sfanta Lumina. Dupa cateva clipe s-a lasat asa... un val de lumina alinatoare peste capetele tuturor mergand pana la grota in care se afla Icoana Maicii Domnului "Tanguitoarea", icoana facatoare de minuni. Multe lucruri minunate am vazut atunci la Ierusalim. Am stat acolo o luna. Am fost si pe muntele Tabor. Eram acolo si am vazut cum au venit norii peste Sfantul Munte, invaluind Biserica. Era ca in "Schimbarea la Fata" Cand am ajuns pe munte cerul era senin. Apoi au inceput sa vina unul cate unul grupuri de nori si pana cand a inceput slujba s-a acoperit totul cu nori. Turla bisericii, o parte din cladiri erau in nori iar unii dintre oamenii veniti acolo in numar foarte mare au urcat pe cladiri ca sa fie si ei acoperiti de nori. A fost atat de frumos... Se facuse priveghere toata noaptea iar a doua zi dimineata cand s-a terminat Sfanta Liturghie norii s-au lasat peste capetele noastre, peste toata lumea. A fost foarte, foarte frumos si multe alte lucruri minunate am vazut in aceste calatorii."

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Poiana Marului

Manastirea Poiana Marului este o veche manastire ortodoxa aflata in comuna Bisoca, judetul Buzau. Din localitatea Ramnicu Sarat se porneste spre nord-vest, pana in localitatea Buda, de unde se pleaca spre localitatea Jitia, de aici si pana la manastire mai avand de parcurs doar trei kilometri. Din orasul Buzau se pleaca spre localitatea Sapoca-Vintila Voda, iar din aceasta, spre localitatea Bisoca, de aici si pana la manastire mai avand de parcurs alti sapte kilometri. Manastirea Poiana Marului a fost ctitorita in anul 1730, prin osteneala Sfantului Cuvios Vasile, venit aici din Manastirea Dalhauti. Biserica cea veche a manastirii are drept hram "Duminica Tuturor Sfintilor", biserica cea noua are drept hram "Nasterea Maicii Domnului", iar paraclisul este inchinat "Sfantului Ilie Tesviteanul".

Manastirea Poiana Marului - scurt istoric

Manastirea Poiana Marului a fost intemeiata in anul 1730, de catre Sfantul Cuvios Vasile de la Poiana Marului. Obstea monahala aduna pe atunci multi calugari iubitori de osteneala si de rugaciune. Biserica de lemn a manastirii, precum si chiliile acesteia, au pierit intr-un incendiu, in anul 1771, acestea fiind refacute, mai apoi, intre anii 1780-1784. O alta biserică, tot din lemn, a fost construita intre anii 1810-1812, prin osteneala Cuviosului Teodosie al II-lea, staretul de atunci al manastirii. Un incendiu izbucnit in iarna anului 1879 distruge staretia, trapeza si o parte din chilii. Viata monahala a continuat in aceasta manastire retrasa pana in anul 1893,

cand aceasta a fost desfiintata de autoritati. Manastirea din Poiana Marului a fost redeschisa abia in anul 1938, in aceasta fiind asezata o obste de maici. In anul 1956, cele doua biserici de lemn ale manastirii au fost renovate pe cheltuiiala Comisiei Monumentelor Istorice. Incepand cu anul 1959, odata cu aplicarea Decretului 410, in obstea Manastirii Poiana Marului a mai ramas decat un singur vietuitor. Abia dupa anul 1990, retrasa manastire din Poiana Marului redevine manastire de calugari, precum a fost inca dintru inceput. Biserica veche a manastirii este construita in forma de cruce, din barne de stejar imbinate cu scandura. Biserica are un pridvor deschis, sustinut de sase stalpi de lemn uniti sus, prin arcade semicirculare. In exterior, fatadele bisericii prezinta un brau inconjurator sculptat, deasupra caruia se afla mai multe icoane pictate pe lemn. Cele cinci turle cu sase laturi sunt asezate pe toata suprafata bisericii: una deasupra Sfantului Altar, una deasupra naosului, una deasupra pronaosului si cate una deasupra fiecarei strani. Turlele sunt acoperite cu "solzi de tabla", iar biserica este invelita cu sindrila. Biserica cea veche a fost pictata in ulei, direct pe lemn, in trei registre. Tributara stilului neo-bizantin, pictura se aseamana insa si cu stilul rusesc, familiar Sfantului Cuvios Vasile. La randul sau, paraclisul monahal, construit in anul 1991, a fost pictat de catre arhidiaconul Gabriel Sibiescu. Biserica din cimitir a fost construita tot din lemn, in forma de nava, fara abside; aceasta are o singura turla joasa, asezata pe pronaos, fiind acoperita in intregime cu sindrila. La o distanta de patruzeci de metri de biserica cea veche se inalta turnul clopotnita. Acest turn din lemn, care adaposteste clopotele, a fost construit in anul 1935, de catre episcopul Ghenadie Niculescu. In anul 1991, cand a fost construit paraclisul, obstea s-a nevoit si cu ridicarea unei case arhieresti. Tot acum s-a renovat si cladirea care adaposteste trapeza si camera pentru oaspeti. Pe langa cele amintite mai sus, in curtea manastirii se mai afla si alte trei cladiri, zidite din lemn si caramida, alocate nevoilor gospodaresti ale obstii. In prima jumătate a secolului al XVIII-lea, manastirea din Poiana Marului a constituit unul dintre cele mai importante centre monahale si culturale ale tarii. Sfantul ieroschimonah Vasile, mare organizator al monahismului romanesc si indrumator de seama in rugaciunea isihasta, praznuit de Biserica Ortodoxa in ziua de 25 aprilie, a fost primul stareț al acestei manastiri. In anul 1840, in aceasta manastire a fost izolat poetul Cezar Boliac. Aici se odihnea adesea poetul Alexandru Vlahuta, precum si Barbu Delavrancea. In lucrarea numita "Romania Pitoreasca", marele Vlahuta descrie frumusetea acestor locuri, zicand: "Din codrii Gavanelor iesim pe-ntinsoare de plaiuri, spre rasarit, pe sub "Gropile de aur" din Muntele Bisoca - Abrudul Buzaului -, lasam in urma sate, imprastiate pe vai, si locuri cu ostroave plutitoare si izvoare sarate ce-astern, pe unde trec, carari de zapada, si dupa vreo trei ceasuri de umblat tot pe locuri invalurate si pe sub franturi de dealuri descoperite, cotim la stanga si dam de mareata spintecatura a Ramnicului. Valea se deschide ca o carte, pe malurile-i revarsate, de-o uimitoare inaltime, se-nfig gospodarii, casute rare, fanete-ngradite cu leaturi, fasioare de livezi prinse pe clinuri inguste, gata parca sa porneasca si sa curga toate in rapa. Aici, la capatul Bisocii, e Schitul Poiana Marului, ascuns in mijlocul padurii ce-mbraca pana jos malul drept al Ramnicului."

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Manastirea Ratesti

Manastirea Ratesti este o manastire ortodoxa cu viata de obste in care se nevoiesc in jur de 60 de maici. Manastirea, a carei biserica este inchinata Sfintei Treimi si Sfantului Dimitrie Izvoratorul de Mir, se afla in judetul Buzau, la o distanta de aproximativ 30 de kilometri nord-vest de orasul Buzau. La aceasta se ajunge pe drumul national 10, trecandu-se raul Buzau, mai inainte de localitatea Satuc, sau pe drumul judetean 203, trecand prin Berca, apoi pe drumul comunal 194, cale de doi kilometri. Adresa manastirii: satul Ratesti, comuna Berca, 127039, judetul Buzau.

Manastirea Ratesti - scurt istoric

Pe la sfarsitul secolului al XVI-lea, actuala asezare monahala de la Ratesti, ctitorie a boierului Dragomir si a sotiei sale, era numai un smerit schit de calugari, avand o biserica mica de lemn, inchinata Sfintei Treimi. Asezarea monahala va aparea mentionata ca "schit" pana in anul 1868. Prima mentionare a Schitului din Ratesti se pastreaza din data de 6 mai 1634, cand acesta este amintit intr-un act de danie al monahului Sofronie de Gomesti. Un alt document care aminteste de Schitul Ratesti dateaza din 21 ianuarie 1652; in acesta, mai multi barbati dau marturie despre faptul ca "mosia Ratesti apartine lui Dragomir Capitanu", printre care se numara si "Damaschin calugarul, Daniil calugarul si Popa Dumitru calugarul, vietuitori in schitul ctitorit de capitanul Dragomir".

Potrivit documentelor, in anul 1752, locasul monahal din Ratesti va ajunge parasit, fie din pricina unor greutati ale vremii, fie din pricina lipsei de monahi. In anul 1760, schitul este reinfintat, ca urmare a donatiei facute de boierii Scarlat si Alexandru Hrisoscobu, de asta data, schitul primind o obste de maici. In anul 1784, pentru nevoile schitului se va construi o noua biserica, tot din lemn, inchinata Sfantului Mare Mucenic Dimitrie, Izvoratorul de Mir. Pe temelia acestuia se va ridica, mai tarziu, in anul 1844, biserica cea mare de zid, purtand ambele hramuri ale celor doua biserici vechi de lemn: "Sfanta Treime" si "Sfantul Mare Mucenic Dimitrie". Odata cu zidirea bisericii celei mari, in cimitirul manastirii va fi zidita inca o bisericuta mica, tot din zid, cu o singura turla, avand drept hram "Invierea lui Lazar"; aceasta va fi zugravita in fresca in anul 1874.

In anul 1875, complexul monahal de la Manastirea Ratesti numara urmatoarele cladiri: scoala, biserica cea mare, clopotnita, arhondaricul, corpul cu 12 chilii si trapeza. In afara incintei, tot foarte aproape de manastire, se inalta arhondaricul, cu numai sapte camere, pentru primirea pelerinilor, daua case mici si o gospodarie pentru pasari. Cateva cutremure de pamant (1940, 1977, 1986) au dus la necesitatea absoluta de a renova zidurile si pictura bisericii celei mari, precum si ale unora dintre cladirile cele vechi.

Biserica cea mare, imbinand in mod armonios arhitectura bisericeasca autohtona cu elemente neoclasice, are 30 de metri lungime, 15 metri latime si o inaltime de zece metri. Planul bisericii este triconic, avand un pronaos mare in partea vestica. Boltile bisericii sunt incununuate cu trei turla construite din scandura: turla mare este octogonala, iar turla mici sunt hexagonale.

Naosul este delimitat de pronaos prin doua coloane masive care sustin o arcada a boltei. Toate ferestrele sunt prevazute cu grilaje metalice. Pardoseala bisericii este din scandura, iar acoperisul este din tabla alba.

Interiorul a fost imbracat in fresca intre anii 1843-1844, de catre renumitul pictor Nicolae Teodorescu, conducatorul Scolii de zugravi de la Episcopia Buzaului, ajutat de nepotul sau, Gheorghe Tattarescu, elev al Scolii. De la acesta din urma, din perioada cat a lucrat la Manastirea Ratesti, se mai pastreaza si azi, in Muzeul Episcopiei Buzaului, o icoana cu doua fete "Sfanta Treime" si "Iubirea lui Hristos", precum si o alta, tot cu doua fete, ce reprezinta pe o fata pe "Sfintii 40 de Mucenici", iar pe cealalta pe "Sfintii Dimitrie si Gheorghe".

Din pictura lui Nicolae Teodorescu se mai pastreaza astazi doar catapeteasma. Octavian Teodorescu renoveaza pictura intre anii 1973-1974. Dupa cutremurul din 1977, tot edificiul s-a fisurat, drept pentru care, intre anii 1978-1979, pictura a fost din nou renovata. Ca elemente de arta sculpturala biserica prezinta catapeteasma, iconostasul, strana arhierasca, opere ale atelierului de sculptura de la Episcopia Buzaului. In anul 1861, in Manastirea Ratesti s-a infiintat o Scoala pentru maici si pentru fetele sarace din comunele invecinate, infiintata si finantata de Preasfintitul Dionisie Romano. Traditia scolii de la Ratesti a fost reluata aici prin Scoala de Adulte, in anul 1912, si prin Scoala de Cantari Bisericesci, din anul 1922; de asemenea, prin actualul Seminar Teologic, infiintat in anul 1996, prin grija Preasfintitului Epifanie Norocel.

In stanga bisericii celei mari a manastirii se afla o fantana, ridicata in anul 1911, de catre Fotinia Xenocrat. Aproape de cistea se afla cladirea muzeului, care adaposteste colectia de arta veche bisericeasca a manastirii. Colectia a luat fiinta in anul 1975, fiind amenajata intr-o sala spatioasa, fosta trapeza a manastirii, pictata in anul 1859, de monahul Elisei de la Manastirea Ciolanu, astfel incat sala insasi constituie o adevarata expozitie de arta. Referitor la colectia de carte veche bisericeasca expusa in sala muzeului, inca din anul 1878 aici existau in jur de 180 de volume de carte, intre care figurau cele ale Sfintilor Macarie Egipteanul, Teodor Studitul, Ioan Scararul, Vasile cel Mare, Ioan Gura de Aur, etc. In anul 1900, in colectie se aflau deja mai multe manuscrise, cel mai pretios fiind un Tretavanghel copiat in 1780, fost al Manastirii Butoiul, din judetul Dambovita.

Colectia de arta bisericeasca, infiintata in anul 1975, este compusa din icoane pe lemn si sticla, broderii artistice, obiecte de cult, carte veche (o raritate o constituie "Biblia poliglota", format mare, tiparita la Paris, de Antonius Vitray, in anul 1629). Tot din colectie fac parte broderii in fir de aur si argint (bedernite, palatine, vesminte

arhieresti: mantie, omofor), obiecte liturgice din argint (cruci, sfesnice, candele, catui, ripide, cadelnite), doua chistornice din piatra, obiecte sculptate in lemn, precum si unele pomelnice ctitoricesti, scrise pe lemn.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Schitul Berca

Schitul Berca se afla la numai cateva sute de metri distanta de localitatea Berca, in judetul Buzau. Pentru a ajunge la acest schit, din localitatea Buzau se porneste spre nord, pe drumul national 10, cale de vreo 25 de kilometri, pana aproape de localitatea Satuc, unde se traverseaza raul Buzau. Nu departe de asezamentul monahal din Berca se afla "Vulcanii noroiosi".

Asezata in partea de nord-vest a localitatii Berca, biserica actuala a schitului apartine unei vechi manastiri brancovenesti, fiind inchinata Sfantilor Arhangheli Mihail si Gavriil. Obstea schitului numara abia cateva maici, adunate in dragoste si ascultare sub staretia monahiei Casiana Puiu.

Schitul Berca - scurt istoric

Vechea manastire din Berca a fost ctitorita in secolul al XVII-lea, de catre boierii Candesti, originari din zona Patarlagele. Potrivit pisaniei originale a vechii biserici, manastirea din Berca a fost ctitorita de vel stolnicul Mihalcea Candescu, impreuna cu sotia sa, Alexandrina, nascuta Cantacuzino, si cu fiii lor, Serban, Mihalcea si Moise. In anul 1672, acestia vor zidi un conac boieresc pe un teren din apropiere de localitatea Berca. Mai apoi, in anul 1694, ei vor zidi in apropiere de conacul lor o frumoasa biserică brancoveneasca. Astfel, biserica, clopotnita si corpul de chilii dateaza toate din anul 1694, chiar daca pana astazi nu a mai supravietuit in intregime decat biserica cea mare, restul ajungand ruine. Manastirea din Berca va fi zidita ca o cetate medievala, curtea centrala si biserica acesteia fiind imprejmuite de ziduri de caramida, asemenea asezamintelor brancovenesti. Rolul de aparare al zidurilor reiese si din grosimea lor, care se vede pana astazi. La randul ei, clopotnita a fost folosita ca turn de observatie, mai ales in timpul razboaielor. Biserica cea mare a fost sfintita in data de 6 iunie 1694, imediat dupa terminarea lucrarilor de zidire a manastirii. Biserica schitului este zidita in forma de cruce, avand o singura turla pe naos si un pridvor sprijinit pe stalpi din zidarie, inchis cu ocazia restaurarilor de dupa anul 1980. Desi biserica prezinta o arhitectura simpla, imbogatita in exterior numai de opt ferestre decorate cu chipuri de ingeri sculptate in piatra si de un brau ce imita o funie impletita, ea aminteste de asezamintele de cult ridicate in perioada brancoveneasca. Potrivit celui mai vechi document care mentioneaza

biserica schitului, in anul 1741, manastirea este inchinata, ca metoc, Episcopiei Buzaului. Turnul clopotnita a fost ridicat din nou, in partea sudica a bisericii, dupa cutremurul din anul 1802. In anul 1864, odata cu secularizarea, biserica manastirii este transformata in biserica de mir, pentru locuitorii satului Berca. Mai tarziu, in anul 1945, turnul clopotnita este bombardat de catre nemtii aflati in retragere, impreuna cu intreaga incinta monahala. Abia in toamna anului 2003, din obstea de la Manastirea Ratesti, a venit in acest loc uitat parca de lume monahia Casiana. In anul 2004, cand au inceput lucrarile de restaurare a bisericii, sub pictura mesterului Nicolae Teodorescu, lucrata in secolul al XIX-lea, s-a descoperit pictura originala a vechii manastiri, semnata de zugravul Parvu Mutu. Potrivit documentelor, aceasta pictura dateaza inca din anul 1694. Vreme de aproape doi ani, pictura a fost migaloz curatata si restaurata, insa lucrarile au fost oprite din lipsa de fonduri. Astazi, atat biserica schitului din Berca, cat si vechile ruine ale curtii boieresti, sunt declarate monument istoric national. Fosta starete, corpul de chillii, turnul clopotnita si o parte din zidul de incinta, toate ruinate, sunt numite si ele monumente istorice. Maica stareta Casiana, privind spre innoita asezare monahala din Berca, spune: "Daca azi Manastirea Berca se afla in ruina, lucrul asta poate fi indreptat. Romanii, cand vor trece pe langa dealul cu ruine de la Berca, sa stie ca acolo cineva a pus mult suflet. Au ramas ruine din cauza timpurilor neprielnice si nadajduim ca Dumnezeu, in bunatatea lui, va randui timpul potrivit pentru ca aceste ruine sa glasuiasca din nou, chiar daca azi ele stau in tacere."

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :
Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Schitul Cetatuia

Hram: Schimbarea la Fata; Nasterea Maicii Domnului (paraclisul)

Acces: din Hales, localitate situata la 29 km V de Buzau pe DN 10 BuzauBrasov, DJ 100H-DJ 203G, 7 km N pana la Manastirea Ciolanu, apoi inca 7 km pana la schit (ultima portiune a drumului este neasfaltata). Se poate urca la schit si pe jos de la Tabara de sculptura Magura aprox. 40 min.

Adresa: com. Tisau, 127610, jud. Buzau

Inainte de construirea bisericii din piatra, doi calugari, Agaton duhovnicul si Iosif Singhelul, au ridicat la 1849 o cruce mare din piatra cu inscriptie, acesti doi monahi bucurandu-se de unele privilegii duhovnicesti la manastire. Asezamantul episcopului Chesarie privind pe acesti calugari spune ca sa fie lasati a trai fara suparare in chiliile facute de ei, nefiind chemati la ascultari sau suparati, in orice timp, intrucat ei nu deranjeaza manastirea cu nimic, ba mai mult, ierodiaconul Iosif a ajutat manastirea cu 4000 de taleri.

Pisania bisericii spune ca in 1845 singhelul Iosif cu ucenicii sai, ieromonahii Eftimie si Isidor, ajutati de episcopul Filotei al Buzaului si de mai multi credinciosi, construiesc aceasta biserica numai din piatra, cioplita de ei. Sfantirea se face in 1862, iar zugravirea, in 1868, cu cheltuiala domnitorului Carol I, numai ca aceasta zugravire nu a tinut, din cauza umezelii peretilor, fiind nevoie de una noua.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73

Schitul Ciobanoaia

Hram: Sfantul Pantelimon (biserica veche); Sfantul Teodosie de la Brazi (paraclisul)

Acces: 1. din loc. Vernesti, situata pe DN 10 la 11 km NV de Buzau, DC 52 spre V 2 km pana in Sasenii Noi, apoi DJ 205 spre S 4,5 km; din Ciobanoaia DL spre V 2 km pana la schit; 2. din DN 1B, indicator la 10 km de Buzau, DJ 203G spre Merei 4 km N; 3 km E pe DJ 205 pana la Ciobanoaia, apoi 2 km pana la schit.

Adresa: com. Merei, 127355, jud. Buzau

Schitul Ciobanoaia a fost infiintat in anul 1998, biserica de lemn de aici fiind adusa inca din anul 1870, de la schitul Sfantul Ilie din Suseni. Biserica de lemn a fost ingrijita de preotul din Zorlesti. Fiind mai intai schit de calugari, astazi asezamantul monahal de la Ciobanoaia este ingrijit de maici.

Schitul Nifon

Schitul Nifon este situat la circa 2 km NV de Mănăstirea Secu și la circa 300 m SV de noul Schit Nifon, sfințit în anul 2011. Conform legendei păstrate între localnicii Mănăstirii Secu, la începutul secolului XX, preluată de către Dionisie Udișteanu: „Schitul Nifon ar fi fost făcut îndată după fondarea Mănăstirii Secu, de către un călugăr cu numele Nifon, venit din Muntele Athos. Acest călugăr, după ce a terminat biserica și schitul cu locuințele, a chemat la sfințire pe mitropolitul vremii de atunci, Anastasie Crimca. Biserica nefiind făcută pe locul indicat mai înainte de mitropolit, adică în Poiana lui Gheorghe, mai în apropiere de Dealul vacilor, n-a fost sfințită; schitul s-a distrus, iar catapeteasma a fost luată și așezată în paraclisul „Adormirea Maicii Domnului” din Secu, unde se poate vedea și astăzi”.

Schitul Nifon, conform unor legende care circulau în prima jumătate a secolului XX, ar fi fost fondat după ctitorirea Mănăstirii Secu, de un călugăr venit de la Muntele Athos, cu numele Nifon. Acesta, după ce a construit schitul, a chemat la sfințire pe mitropolitul Anastasie Crimca. Tot conform unei legende, schitul ar fi fost ars în 1821 și reconstruit de către Ieroschimonahul Nifon Ionescu, ctitorul Schitului Podromu de la Muntele Athos. El nu ar fi terminat biserica deoarece nu ar fi avut binecuvântarea mitropolitului. Această a doua legendă este, însă, eronată, Nifon Ionescu neavând nici măcar metania la Mănăstirea Secu, iar documentele nepomenind nimic despre el. În plus, schitul Nifon nu a fost afectat de evenimentele de la 1821.

Sursele istoriografice indirecte susțin că schitul ar fi fost ctitorit pe parcusul secolului XVII, la date diferite: 1664, 1667 și 1690. Biserica așezământului monahal a purtat hramurile: Buna Vestire și Sfântul Ierarh Modest, primul hram fiind preluat și de noul schit Nifon. După desființarea Cetății Neamțului (transformată în mănăstire în sec. XVII și închinată mănăstirii Secu), în anul 1718, a fost adusă la Schitul Nifon, împreună cu alte bunuri, icoana Maicii Domnului, cunoscută în popor sub numele de „Ciprioata”. Aceasta a fost păstrată în biserica schitului până anul 1758.

Narcis Crețulescu opinează că Schitul Nifon a fost închinat Mănăstirii Secu la anul 1765 de ctitorul, egumenul Nifon din Mănăstirea Secu. C. Bobulescu este de părere că ctitorul Nifon Udrescu (stareț al Mănăstirii Secu între 1757-1765) a avut următoarea motivație pentru a zidi schitul: „Poate că Nifon este și acela care clădește schișorul din apropierea mănăstirii Secului. Căci n-avem altă dovadă că el este adevăratul ctitor, doar atât că a purtat numele, de „schitul lui Nifon” până mai acum câteva decenii în urmă”. La începutul secolului XIX, în anul 1815 s-a făcut o danie schitului, o carte de cult, care are următoarea însemnare: „Acest Checragarion, cu bl(a)goslovenia preasfințitului nostru arhipăstoriul chirio Veniamin s-au dat cuviosului ieroschimonah Andrei ot schitul ce să numeaște a(l) lui Nifon, ca să-i fie spre cetire până la moarte. Iară de i s-ar întâmpla ieșire de la schit, nu are voie să-l ia, ci să rămâe schitului.

În anul 1821 a avut loc la Mănăstirea Secu cunoscuta luptă dintre eteriști și turci, din care mănăstirea a avut mult de suferit. După acest eveniment s-a încetățenit ideea că schitul Nifon a fost ars odată cu mănăstirea și celelalte schituri din jur. Această afirmație nu poate fi dovedită din punct de vedere documentar, deoarece toate documentele ce redau în detaliu aceste fapte nu menționează nimic despre schit.

Tradiția orală, păstrată între monahii Mănăstirii Secu, preluată și de unele scrieri, menționează că schitul ar fi fost refăcut de către Ieroschimonahul Nifon Ionescu, ctitorul Schitului Podromul de la Muntele Athos, în anul 1824. Această tradiție este eronată întrucât ieromonahul Nifon Ionescu avea metania la Mănăstirea Horaița împreună cu ieromonahul Nectarie, iar în momentul când a fost dat Așezământul pentru schitul Podromu de la muntele Athos, în anul 1852, de către mitropolitul Sofronie Miclescu, în acesta se menționează că acești doi ieromonahi erau plecați de mulți ani la Muntele Athos, iar cercetările arheologice întreprinse începând cu anul 2011 nu au scos la lumină nici o urmă de incendiu în obiectivele studiate (biserica și chiliile), ceea ce dovedește că această legendă este eronată.

Ultimele informații scrise despre schitul Nifon sunt din anul 1843, când apare în Hrisovul pentru Așezământul statornicirii rânduielei soborului sfintelor Mănăstiri Neamțu și Secu, dat de domnul Moldovei, Mihail Sturza, la 4 mai 1843. Art. 36 se menționează că: „Schiturile Săhăstria, Sihla și Nifon vor rămâne întru purtarea de grijă a Egumenului, rânduindu-se de către starețul la dânsese proistoși din părinții cei mai încuviințați a Monastirii aceștia, Secul, dupre rânduiala păzită încă din zilele preacuviosului Paisie”.

Această carte este dăruită de sfinția sa ieroschimonahul Gherman din Sfânta Mănăstire Neamțul, sfântului schit Nifon, unde se cinstește și se prăznuiește hramul „Bunei Vestiri a Sfintei Născătoare de Dumnezeu” și cine o va înstrăina, oricare va fi acela, de la numitul schit să fie neiertat canon până iarăși o va întoarce. 1843 februarie 2”. Ieroschimonahul Gherman a mai dăruit schitului Nifon, tot în același an, și alte cărți bisericești: Bogorodiciină

tipărită la Neamțu în 1816, pe care a însemnat următoarele: „Starețul Silvestru a murit la 1818 în mai 26, la două ceasuri din zi. Gherman duhovnic și eclesiarh”. La 1823 noiembrie 23, la trei ceasuri din noapte a murit starețul Ilarie”; b; Un minei octoih tipărit la Neamțu în 1831; Teofilact: Tâlcuirea evangheliilor, tipărit la Iași în 1805 și Un trup de minee, tipărite la Neamțu în 1831, legate” .

La jumătatea secolului XIX, așezământul monahal încetează să funcționeze. În legătură cu data dispariției schitului există câteva opinii: Dionisie Udișteanu menționează că „schitul a dăinuit până pe la 1850, poate și peste această dată, când a fost mistuit de foc” ; Macarie Ciolan amintește ca dată de încetare anul 1859 iar C. Bobulescu a scris despre așezare: „doar atât că a purtat numele, de schitul lui Nifon până mai acum câteva decenii în urmă” . Din aceste relatări se poate desprinde concluzia că schitul și-a încetat activitatea după anul 1863, când au fost secularizate averile mănăstirilor; acest fapt a dus la micșorarea numărului de călugări din mănăstirea Neamț și Secu, iar din această cauză se poate presupune că schitul Nifon a fost părăsit.

Este foarte greu de imaginat cum s-au putut crea aceste legende prin mișcarea în timp și spațiu a unor persoane și lucruri. Prin dispariția primei și celei de a doua biserici a Schitul Nifon, care au fost construite cel mai probabil undeva în apropierea actualului schit cu acest nume, s-a pierdut în timp localizarea lor. Dănuirea acestor ruine situate nu departe de amintitele biserici au determinat mutarea, în mentalul colectiv, a localizării inițiale a schitului către un lucru existent, și anume această biserică din piatră. În altă ordine de idei, construcția din piatră sau chiar a doua biserică a Schitului Nifon nu a putut fi ridicate de Nifon Ionescu din mai multe motive. Citind cu atenție biografia lui Nifon Ionescu, observăm că provenea dintr-o familie modestă, fapt ce nu i-ar fi permis să ridice o biserică, mai ales de dimensiunile celei pe care o vedem astăzi. De asemenea, când a intrat în obștea călu - gărească de la Horaița, a luat numele de Natanail, pe care îl schimbă în Nifon, când devine schimonah, după plecarea la Atos, în 1840. Dacă acesta ar fi rectitorit schitul, în tradiția locului ar fi trebuit să rămână ca Natanail, ținând cont că el nu mai revine în țară decât pentru perioade scurte de timp. Ținând cont de toate informațiile de până acum, putem concluziona că biserică de piatră pe care o vedem astăzi nu a aparținut niciodată Schitului Nifon.

Ea a fost construită, dacă ținem cont de compoziția mixtă și grosimea zidurilor care ar fi trebuit să susțină o boltă foarte grea, undeva prin secolele XVII-XVIII, sau poate spre sfârșitul acestei perioade, de obștea călugărilor paisieni de la Neamț și Secu. De obicei, bisericile din secolul al XIX-lea au zidurile ceva mai subțiri și mai bine finisate, datorită unor materiale de construcție mai bune. Orientarea construcției în teren cu altarul spre sud, grosimea impresionantă a zidurilor care nu era necesară unui schit, ar putea justifica probabilitatea ca această zidire să fi fost gândită ca un loc de adăpost și apărare a călugărilor de origine slavă de la Neamț și Secu. Numărul mare al acestora (aproximativ 800 în cele două mănăstiri) ar justifica dorința de a avea un loc sigur de retragere în cazul unor conflicte armate între supușii dinastiei Romanovilor și cei ai coroanei habsburgice. Poate că din acest motiv dăinuie un mister asupra construcției. Probabil legendele au fost create pentru a se mistifica adevărul. Ele s-au transmis din generație în generație, devenind pentru localnici veridice în defavoarea documentului istoric. Nu știm dacă a fost sfințită și dacă a funcționat ca biserică sau a fost o biserică ce a purtat alt nume. Săpăturile arheologice, probabil, ne vor da indicii despre perioada ridicării construcției, ceea ce ne va ajuta mult în noile cercetări pe care le vom întreprinde.

Schitul Sfantul Ilie, Sasenii

Schitul Sfântul Ilie, Săsenii Noi este un schit ortodox de călugări, cu hramul *Sfântul Proroc Ilie și Sfântul Pantelimon*, situat în satul Săsenii Noi, com. Vernești, jud. Buzău.

Schitul Sfântul Ilie este situat pe șoseaua Buzău-Nehoiu-Brașov, cu ramificație stânga Vernești-Zorești. De la șosea se traversează calea ferată, se face la stânga iar după 260 de metri dreapta pe șoseaua Tisău-Pietroasele. De la km 16 și după traversarea canalului de irigații betonat aflat în buza dealului la 1,7 km de satul Zorești, se merge în dreapta pe un drum de câmp pietruit și abia după 1 km se ajunge la schit. La 1 km de schit se află satul Săsenii Noi. Actualul schit s-a ridicat pe locul Schitului Apșoara, ctitorit înainte de anul 1700, de către căpitanul Dragomir Băncescu (mormântul său se află în interiorul sfântului locaș al Schitului Ciobănoaia) și soția sa Stana. Schitul devine metoc al Episcopiei Buzăului, apoi, după 1800, metoc al Mănăstirii Ciolanu. În anul 1870 biserica de lemn a așezământului a fost mutată, aceasta fiind în prezent biserică a Schitului Ciobănoaia, nou înființată. În 1959 schitul a fost distrus și desființat complet de către regimul comunist, ajungând loc de depozitare al gunoaielor. Va fi reactivat în anul 1994 de către Episcopul Epifanie Norocel al Buzăului și Vrancei, acesta a ridicat o clădire ce cuprinde paraclisul și câteva chilii. La aceste lucrări a contribuit și micul sobor de călugări al schitului Sf. Ilie în frunte cu PC protosinghel Paisie Fantaziu, starețul schitului la data respectivă. Slujba de sfințire a bisericii schitului Sf. Ilie cu hramurile Sfântul Ilie și Sfântul Pantelimon a fost săvârșită de către Episcopul Epifanie înconjurat de un sobor de preoți și diaconi la 21 noiembrie 1996. La data de 16 iunie 1997 s-a făcut resfințirea cu ocazia finalizării lucrărilor de pictură. În ultimii ani s-au mai ridicat: un corp de chilii, o cramă pentru episcopie, anexe gospodărești etc. Are statutul de metoc al Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei. Catapeteasma este realizată din lemn de stejar sculptat. Intrarea în pridvor se face pe o ușă din lemn în două canaturi, plasată în partea de vest a zidului. Acoperișul este din tablă zincată, iar pardoseala este de scândură. Pictura a fost realizată în anul 1997 de cuviosul arhidiacon Gabriel Sibiescu împreună cu ucenicii săi și de cucernicul preot Petre Brașoveanu din Buzău. Clădirea pentru chilii și biserică sunt construite pe o coamă de deal iar clădirea anexă în care se găsește bucătăria, trapeza și grajdul este mai spre vale la aproape 60 de metri sud-vest. În partea de est a incintei este plantația viticolă de 5 hectare a schitului.

IMPORTANT : PENTRU INFORMATII LEGATE DE CAZARE VA RUGAM SA CONTACTATI :

Agentia Gorj Turism - Zona Garii - pe whatsapp la numarul 0723 38 73 73